

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204257

UNIVERSAL
LIBRARY

శ్రీగురుభ్యోనమః.

పురాణేతిహాససారసంగ్రహము.

ప్రథమభాగము.

ఇయ్యది

ఉరుటూరు గ్రామవాస్తవ్య

శ్రీమద్భక్తకృపట్టణం తిరుమల

నాసింహాచార్య తృతీయ పుత్ర

రంగాచార్య సంగ్రహితము

వెంటపాడు,

శ్రీవైష్ణవముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రితము.

గ్రంథకర్తచే ప్రకటితము.

1921.

కాపీరైటు.]

[వెల రు ౧-౦-౦.

శ్రీగురుభ్యానమః.

పురాణేతిహాససారసంగ్రహము.

ప్రథమభాగము. ౨/౪

ఇ య్య ది

ఉరుటూరు గ్రామవాస్తవ్య

శ్రీమద్భక్తపట్టణం తిరుమల నరసింహాచార్య తృతీయ పుత్ర

రంగాచార్య సంగ్రహితము

తద్భాష్యపద్యలగు శ్రీమాన్ వెంకటాచార్యలవారిచేతను,

బ్రహ్మశ్రీ విద్వాన్ శిష్యా నరసింహ శాస్త్రిలవారిచేతను

పరిశోధితము.

పెంటపాడు,

శ్రీవైష్ణవ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.

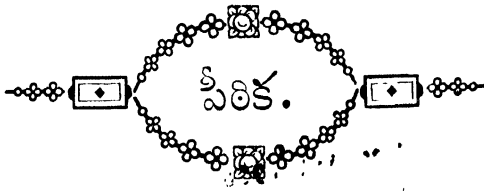

గ్రంథకర్తచే ప్రకటితము.

1921

కాపీరైటు.]

[వెల ను ౧-౦-౦.

పురాణోత్సాహససారసంగ్రహమనునది సాధువులకు, యోగులకు, జ్ఞానులకు, భక్తులకు, గృహస్థులకు, న్యాయవాదులకు, వ్యాపారులకు, శ్రీలకు, పురుషులకు, విద్యార్థులకు, సన్మార్గులకు, గోగులకు, నిగోగులకు, పండితులకు, పామరులకు, సకల మతములకు, సకల జనులకు, సర్వకాలములయందు మిక్కిలి యుపయోగకరము. సగ్గు మానవులు తెలుసుకొనవలసిన యనేక ముఖ్య విషయము లిందు పొందువరచబడినవి. ఒహు గ్రంథములను పరిశీలించుటవలని శ్రమమించు కేనియు లేక నెవరే విషయమును తెలుసుకొన గోరనను నులువుగా నీ గ్రంథమున కనుగొనగలరు. ఖండశర్కరయందు లోపలను, వెలుపలను మాధుర్యము నిండి యుండునటుల నీ గ్రంథమున నమూల్య విషయము లెన్నియో నిండి యున్నవి. ఈ గ్రంథమును పరిష్కరించుటలో నాకు మిక్కిలి తోడుపడిన శ్రీమాక బుక్కసట్టణం తిరుమల వెంకటాచార్యుల వారికిని, బ్రహ్మశ్రీ వేమూరి వెంకట శాస్త్రిల వారికిని, శ్రీశైష్టవ పత్రికాధిపతి శ్రీమత్తిమరుల వీరరాఘవాచార్యుల వారికిని, శ్రీమాక ముత్తేవి అప్పలాచార్యుల వారికిని, బ్రహ్మశ్రీ విద్వాక శిష్యానరసింహ శాస్త్రిలవారికిని నా కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనముల నర్పించుచున్నాడను.

ఉరుటూరు,
 పామర్యి పోష్టు, కృష్ణాజిల్లా
 దుర్మతి సం|| శ్రావణ
 బ ౦ శుకృవారము.

ఇట్లు,
 బుగజన విధేయుడు,
 బుక్కసట్టణం తిరుమల రంగాచార్యులు.

విషయ సూచిక .

విషయసంఖ్య.	విషయము.	పుటసంఖ్య.
	ఇష్ట దేవతా ప్రార్థనాదికము	1
	గ్రంథ నిర్మాణకారణము	”
1	పరతత్వస్వరూప నిరూపణము	3
2	భగవంతుని గుణ స్వభావములు	9
	(a) భీష్మాచార్యులవారి విషయము	10
	(b) పుష్కలదేవి విషయము	11
	(c) గజేంద్రుని విషయము	”
	(d) ద్రౌపది విషయము	”
3	భగవన్నామ మాహాత్మ్యము	14
4	ప్రకృతిస్వరూపము	20
5	జీవాత్మ స్వరూప నిరూపణము	21
6	జీవుని ప్రమాణ విషయము	22
7	త్రిగుణ స్వభావము	”
8	సృష్టి	”
9	సృష్టి వివరము	23
10	స్థితి	24
11	ప్రళయము	27
12	పరమపదము	”
13	మోక్షప్రకారము	28
14	సరకములు	”
15	శరీరము	29

విషయసంఖ్య.	విషయము.	పుటసంఖ్య.
16	శరీరలక్షణము (ఆయుర్వేదానుసారముగా)	31
17	పిండోత్పత్తి ప్రకారము	32
18	శరీర దోషములు	35
19	శరీరదోషపరిహారము. (ఆయుర్వేద గ్రంథప్రకారం)	„
20	శరీరమున స్త్రీపురుష భావములు	37
21	ఇంద్రియవ్యాపారగుణ గ్రహణములు	„
22	ఆత్మ యితరేంద్రియముల గ్రహించు విధము	41
23	నాలుగు వర్ణములు పుట్టుటకు కారణము	„
24	సకల శరీరములు కలుగుటకు కారణము	„
25	పుణ్యపాపములంటి యుండుటను గురించి	42
26	పుణ్యపాపముల యనుభవకాల నిర్ణయము	43
27	జీవకోటి రహస్యముగా జేసిన కృత్యములను కనుగొను వాటిని గురించి	44
28	కార్యఫలముల యెడల తాకర్తగాడనుట	45
29	జన్మవిషయము	46
30	దేహవియోగము, దేవయాన, పితృయాన మార్గములు సూక్ష్మ శరీరములు	„
31	పునర్జన్మ విషయము	48
32	మగశిశువు కలుగుటకు, మాతృపితృ నామ్యము కలు గుటకు విషయము	49
33	చిరంజీవులుగ నుండుటకు కారణము	50
34	దుష్టాత్మసంభవుడైనను జన్మరాహిత్యమునకు మార్గము	„
35	తెలివి వృద్ధి పొందుటకు మార్గము	51
36	మనుష్యశరీరము కలిగినవారు చేయువలసిన కార్యములు	„
37	భగవంతుని కనుగొనుటకు ముఖ్యమైన సూక్తి	52

విషయసంఖ్య.	విషయము.	పుటసంఖ్య.
38	యోగనీతి ప్రకారము	52
39	సాంఖ్య ప్రకారము	69
40	భగవత్కథలు చదువుటవల్లను, పెద్దలసేవ జేయుటవల్లను కలుగు లాభము	”
41	చూపు నిలచి తపస్సువలన గలుగు ఫలము	70
42	పురాణ శ్రవణ ఫలము	71
43	దృఢాభ్యాసమువలన కలుగు ఫలము	”
44	ధర్మముయొక్క ఫలితము	”
45	సత్య నొకనివలన గలుగు నమిత ఫలము	72
46	ధర్మమునెడ ననాదరణచేసేనేని కలుగు నష్టము	”
47	గురువును నరునిగా దలచిన గలుగు నష్టము	73
48	ముక్తపురుషుడనుకొను విషయము	”
49	పశ్చాత్తప్తడను కొనవలసిన విషయము	74
50	అవ్యక్తనామతత్వ విషయము	75
51	స్వర్గనరకములు వచ్చుటను గురించి	76
52	సుఖదుఃఖముల రాకకు కారణము	77
53	చిత్తవృత్తి ప్రసరించు కారణము	78
54	దేహి కర్మంబు జేయుటకు మూలకారణము	79
55	పురుషుడు చెడిపోవు విధము	”
56	కులాచార విషయము	”
57	సర్వవర్ణములు ఆచరించవలసిన యాచారములు	81
58	ధర్మముల విషయమును గురించి	83
59	వృక్షవిషయ ధర్మము	87
60	ఏకాంతిక ధర్మప్రకారము	88

విషయసంఖ్య.	విషయము.	పుటసంఖ్య.
61	సకల జనులకు సనాతన ధర్మము	89
62	భాగవత ధర్మము	90
63	పరశ్రీపరధనములయందును, సకల భూతములయందును పురుషులకుండవలసిన భావనావిషయము	“
64	ధర్మార్థకామముల తారతమ్యము	91
65	పాతివ్రత్య ధర్మము	“
66	పతివ్రతామాహాత్యము	93
67	తల్లిదండ్రుల యెడల నడువవలసిన విధివిషయము	103
68	అన్నదమ్ముల విషయములో నడువవలసిన ధర్మము	106
69	దేవతల కిచ్చు హవిస్సుల ఫలిత విషయము	107
70	నాలుగు వర్ణముల ధర్మములను గూరించిన వివరము	108
71	చతురాశ్రమముల విషయము	109
72	ఆశ్రమములలో శ్రేష్ఠము	111
73	రాజుయొక్కయు, ప్రజలయొక్కయు అన్యోన్యధర్మము	112
74	కృతఘ్నత విషయము	113
75	ముఖ్యములైన యజ్ఞములు	115

సంపూర్ణము.

శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమః.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

పురాణేతిహాససారసంగ్రహము.

అస్మద్గురుభ్యోనమః. పరమగురుభ్యోనమః.

శ్లో॥ యస్యద్విరదవక్త్రాద్వ్యాః పారిషద్యాః పరశ్శతం | విఘ్నాన్నిఘ్నం
తమనఘం విష్వక్సేనంతమాశ్రయే॥

శ్లో॥ ప్రస్లఃదనారద పరాశరపుండరీక | వ్యాసాంబరీష శుకశౌనకభీ
ష్మదాల్యాన్ | రుక్మాంగ దార్జున వశిష్ట విభీషణాద్వ్యాన్ |
పుణ్యా నిమాన్ పరమభాగవతాన్ స్మరామి॥

మరియు సంస్కృతాంధ్ర భాషాప్రవర్తకులకు నమస్కరించెద.

క. పరమబ్రహ్మమనంగా | పరతత్వమనంగ పరమ ♦ పదమనగను నీ
శ్వరుడన గృష్ణుడన జగ | ద్భరితుడు నారాయణుండు ♦ దా
వెలుగొందున్. భాగ ॥౧॥

క. అమల మనతవిలాసం | బమృతము సర్వగము సచ్చి ♦ దాకాశ
మనా | శము పరిపూర్ణము నిత్యము | సమమై వెలుగునది సర్వ ♦
సంశ్రియ మగుచున్.

వ. అంత నొక్కనాడు సకలపురాణేతిహాససారసంగ్రహము
సమకూర్చ నుద్దేశించి భగవద్భాగవతాచార్యకటాక్షంబు లభింప
గోరి శ్రీమన్నారాయణుని ధ్యానించుచు పరుండగా శ్రీమదనంతకోటి
బ్రహ్మాండనాయకుండు అమితతేజస్వరూపుండు ఈ దాసుని కను
మోల సాక్షాత్కరించి నే నొనర్చు నుద్యమంబు నాచే నెరవేర్చింప
సంకల్పించి మరునా డుదయంబున దాసుని కొకతాళపత్రంబు దొ
రుకు ననియు దానిచే దాసుని మనోభీష్టంబు నెరవేరు ననియు సా
యించి యంతర్హితుం డయ్యె. అంతట మరునా డుదయంబున నేను

నుమేల్కొని నిత్యకృత్యంబుల దీర్చి శ్రీమన్నారాయణుని స్మరించి అటునిటు బూచుచుండ కొలను యొద్దను స్వస్నగళభగవచ్చాసన ప్రకారంబుగ నా కొక తాళపత్రంబు చొరకినది.

(అందలి పద్యములు.)

తే.గీ. ఘన చిదాకాశమంచున ♦ గానుషించు
ఘంటవలె మోయు రవముగా ♦ నుంట జెవుల
వింట నన బోవుమని వేడుకొంట నిన్ను. రఘుకులాబ్ధి ||౧౧2||

తే.గీ. అరయ నాదంబకారంబు ♦ నాగనొప్ప
మించు కళను మకారం బ ♦ టంచు చెలసి
బిందువు నుకారమంచు సం ♦ పీఠి దలతు. రఘుకులాబ్ధి ||౧౧౩||

తే.గీ. అరయ నీమూడు వణంబు ♦ లమర గూడి
ఘనతనోంకార వణంబు ♦ గాగ నొప్పె
అట్టి వణంబు నీవని ♦ యాత్మ దలతు. రఘుకులాబ్ధి ||౧౧౪||

తే.గీ. ప్రణవనాద రసామృత ♦ పాసరతుని
గనిసయంతనె దోషముల్ ♦ గంధడంగు
సంచు దర్శించు చుండు ర ♦ య్యార్యవరులు. రఘు. ||౧౧౫||

తే.గీ. కన్నగవ దేశికుని యాజ్ఞ ♦ గాంచి మూసి
బొమలనడుమ దళద్వయ ♦ కమలమందు
దృష్టి నిలుపుచు గాంతు నీ ♦ తేజ మచట. రఘు ||౧౧౬||

ఆ.వె. రెండు పాప లెపుడు ♦ రేబగల్ భూమధ్య
దేశమునకు మలచి ♦ తేజము గను
చైక్యమొసగువారి ♦ కదిగదా మోక్షంబు. రఘు ||౧౧౭||

ఆ.వె. అరసి చూచు చుంటి నాకాశ ♦ పంచకా
ద్యంతరమున నున్న ♦ హంస మహిమ
నిట్టి పరమహంస మీవని ♦ పట్టితి. రఘు ||౧౧౮||

తే.గీ. ఫాలమునను దృష్టి ♦ బాగుగా నిల్పుచు
 కమలమిత్రవహ్ని ♦ కనులవైరి
 మండలముల నడుమ ♦ నుండిన నిను జూతు. రఘు ||౨౮||
 అట్టి భగవంతుని స్వరూప భావము లెట్టివనిన.

—౨—

1. పరతత్వ స్వరూప నిరూపణము.

—౨—

శ్లో॥ జానాసందమయం యేవం | నిర్మలస్ఫటికాకృతిం ఆధారం సర్వ
 విద్యానాం | హయగ్రీవ ముపాస్మహే॥

శ్లో॥ శాంతాకారం భుజగశయనం | పద్మనాభం సురేశం | విశ్వా
 కారం గగనసదృశం మేఘవర్ణం శుభాంగం | లక్ష్మీకాంతం
 కమలనయనం యోగిహృద్యానగమ్యం | నందే విష్ణుంభవ
 భయహరం సర్వలోకైకనాథమ్॥

మ. అణునో కాక కడుకా మహావిభవనో♦యచ్చిన్నుడో భిన్నుడో
 గుణియో నిర్గుణియో యటంచు విబుధుల్♦కుంకీభవత్తత్వమా
 ర్గణులై యే విభుపాదపాద్మభజనో♦త్కర్షంబులకా దత్వపి
 క్షణముకా చేసెద రట్టి విష్ణు బరముకా♦సర్వాత్ము సేవిచేదకా.
 భాగ. ||2||

క. సర్వము నందును దానుకా
 సర్వము తనయందు నుండు ♦ సంచారంబుకా
 సర్వమునకు దనవలనకా
 సర్వాత్మకు సట్టి వృష్టి ♦ సత్వము దలతుకా.

గీ. అన్ని తత్వంబులకు నమృ ♦ తార్థతత్వ
 మొక్కడది యీశ్వరంబు న ♦ నీశ్వరంబు
 సత్యపాకంబు నతిరహా ♦ స్వంబు దాని
 గనిన మృత్యుజాలము చిక్క ♦ గడవ వచ్చు. ||భాగ||

అనుశాసనికం—హరసనత్కుమార సంవాదము.

క. ఆదిత్య మరుద్వసురు

ద్రాది దివిజగణము తెల్ల ♦ నవయవరూపో

త్పాదకలితు లెవ్వానికి

నాదేవుని సంస్తుతింతు ♦ హరివేదాత్ముఁ.

గీ. చరణ నాభి శీర్షంబులు ♦ ధరయు సంత

రిక్షమును దివమును జగ ♦ త్చక్షు రస్మి

దిశలు దృఙ్ముఖశ్రోత్రముల్ ♦ దీప్తు లే మ

హాత్మునకు నట్టిసర్వలో ♦ కాత్ముదలంతు.

భీష్ములు శ్రీకృష్ణుని భక్తియుక్తుడై స్తుతించుట. శాంతిపర్వము.

క. మాసర్వయనాబ్దమయో

ద్భాసితరూపు డయి సృష్టి ♦ ప్రళయంబు దగం

జేసి పాలుపారు శౌరి ను

పాసింతును యోగ భోగ్యబలు గాలాత్ముఁ. భారతం. భీష్మా

చార్యులవారి స్తవం.

ఆ.వె. క్షరములై న భూత ♦ సంఘంబులందెల్ల

నక్షరస్వరూపు ♦ డై వెలుగు

సకలబుద్ధివృత్తి ♦ సాక్షి సూక్ష్మాత్ము న

స్పందబోధు ఘనము ♦ కుండు దలతు. డిటో.

గీ. స్థావరములు జంగమములు ♦ ధాతలోను

గాగ ప్రళయంబు బొందిన ♦ కాలములను

నిలుచు నెవ్వఱొకండ యా ♦ నిత్యసత్పు

లలితు శాక్షి బ్రసన్నుగా ♦ గొలుతు నియతి.

క. కాలంబెడలిన విదోష్

స్మీలితమగు బోధకున్య ♦ మిశ్రోత్వంబుఁ

దూలింది వెలుగుచుండు వి

శాలమతీ బ్రహ్మమది ప్రీ ♦ శస్తము శ్రోతులఁ. శాంతి.

చతుర్యుగపరిమితి. .

క. తేజోరూపము బ్రహ్మము

ప్రాజాపత్యంబనంగ ♦ బరిగి పురుషుడు

భ్రాజ్ఞునిత్యసత్య

వ్యాజమహిమ వెలుగు చుండు ♦ నకలంకమతికా.

క. వ్యాపకుడు సృష్ట బ్రహ్మ ప్ర

జాపతి నా బరిగి నిత్య ♦ సత్యాత్మత్వో

ద్దీపితుడై పురుషుడు ని

ర్దేవుడు నిర్దేశముక గ ♦ లిగి వెలుగొందుకా.

క. వినుమాఅంచులు పండ్రొ

డనుపమధారలును నై నిజాస్యము ♦ విశ్వం

బును బొదువ దిరుగు కాలం

బను పక్షము దురవబోధ ♦ మదియడగు గుహకా. భాగవ. వ్యా

సూక్తి శుకునకు ఉపదేశించిన అంతర్యాగ ప్రకారములు.

గీ. ధరణి మొదలై న పంచ భూ ♦ తములకంటె

మనసుకంటెను బుద్ధికం ♦ తెను మహత్త

రంబు గాలంబు గాలత ♦ త్వంబు మిగిలి

యుండు విభు డిజ్జగంబుల ♦ కొడయడతడు.

గీ. అచలు సూక్ష్మ శరణ్య స ♦ హసోశీర్షు

నభయకారి నశీర్షనా ♦ రాయణుని స

నాతనుని యోగమూర్తి లో ♦ కాలిరిక్తు

ధ్నువుని నీశ్వరు హరి భక్తి ♦ తోడ గొలుతు.

ఆ.వె. నిద్రాబోవువేళ ♦ నిరతుడై దేహితా

నెట్టి గుణముచేత ♦ నిందియముల

గడచి నట్టి సుఖము ♦ గనునట్టి బ్రహ్మాంబు

కడిమి మెరయ నన్ను గానెరుంగు. భాగవతము. చిత్రోకేతూ

పురాణోత్సాహససారసంగ్రహము.

పాభ్యాసము.

గీ. స్వప్నమందు నెట్లు ♦ సంచారమొనరించు
 మేలుగాంచి దృష్ట ♦ మెల్ల నెరుగు
 సుభయ మెరుగు సట్టి ♦ యుత్తమజ్ఞానంబు
 తత్త్వ మట్టదైన ♦ తలపు నేను. భాగవతము. చిత్రకేతుసకు
 భగవంతుడు బోధించుట.

క. శశ్వత్ప్రళాంతు సభయుని
 విశ్వాత్ముని బోధమాత్మ ♦ విభు సకలంకుఁ
 శాశ్వతు సదసత్పూరుషు
 నీశ్వరు జత్తమున నిల్పు ♦ మెప్పుడు ముసీందా. భాగవతము.
 నారాయణుని లీలావతార అభినర్ణనము.

సీ. భూతాత్మ భూతేశ ♦ భూతభావనరూప
 దేవ మహాదేవ ♦ దేవవంద్య
 ఈలోకములకెల్ల ♦ నీశ్వరుండవు నీవ
 బంధమోక్షములకు ♦ బ్రీఘుడవీవ
 ఆర్తశరణ్యుండ ♦ వగు గురుండవు నిను
 గోరి భజింతురు ♦ కుశలమతులు
 సకలస్మృతీ స్థితి ♦ సంహారక ర్తవై
 బ్రహ్మవిష్ణుశివాఖ్య ♦ బరగు దీవు

తే.గీ. పరమగుహ్యమైన ♦ బ్రహ్మాంబు సదసత్త
 మంబు నీవశక్తి ♦ మయుడవీవ
 శబ్దయోని వీవ ♦ జగదంతరాత్మవు
 నీవ ప్రాణమరయ ♦ నిఖిలమునకు. భాగవతము. పాల

కడలిద్రచ్చుట.

సీ. అట్టిటి దనరాని ♦ దై మొదలై నిండు
 కొన్న దై వెలుగుచు ♦ గుణములేని

దై యొక్కచంగము ♦ దై కల దై నిర్వి
 శేషమై క్రియలేక ♦ చెప్పరాని
 దిదిరూపమని శృతు ♦ లెన్నవ నొడివెడి నానూప
 మగుచు న ♦ ధ్యాత్తు దీప
 మై బ్రహ్మ రెండవ ♦ యర్థంబు తుది జగం
 బులు సళియింపంగ ♦ భూతగణము

తే.గీ. సూక్ష్మ భూత మందు ♦ జొరగ నాభూతంబు
 ప్రకృతిలోన జొరగి ♦ బ్రకృతివోయి
 వ్యక్త మంచు జొరగ ♦ వ్యక్తమడంగును
 శేషసామ్య నీవు ♦ చెలువమగుదు. భా. దశమస్కం
 ధము దేవకీదేవి స్వామిని స్తుతియించుట.

శ్లో॥ సర్వేంద్రియగుణాభాసం | సర్వేంద్రియ వివర్జితం
 అసక్తం సర్వభృచ్చైవ | నిర్గుణం గుణభోక్తృచ॥

తా. మరియు నది సర్వేంద్రియ వ్యాపారములచే విరాజిల్లు
 నటులుండినను సర్వేంద్రియ వివర్జితంబైనది యెందున నంటకుండినది
 యైనను దేహాది సకల ప్రపంచమును భరించుచుండునది సత్వరజస్త
 మోగుణములు లేనిదైనను ఆగుణములు అనుభవించునట్లు తోచు
 చుండు నది. భగవదీత క్షేత్రీజ్ఞవిభాగయోగము.

ఇట్టిమహానుభావుని వేదవేదాంతవేద్యుని నిర్గుణుని నిర్మలుని
 స్వయంప్రకాశుని సర్వవ్యాపుని సృష్టిస్థితిలయకారణ హేతుభూతుని
 కార్యకారణహేతుభూతుని చిత్స్వరూపకునిజ్ఞానానందమయునివిశ్వం
 భరుని విశ్వాకారుని విశ్వగర్భుని యోగిప్రాధ్యానగమ్యుని సత్యస్వ
 రూపుని నిత్యస్వరూపుని ఆనందస్వరూపుని ధర్మస్వరూపుని అమృత
 స్వరూపుని అక్షరుని ప్రళాంతుని ప్రబోధుని అన్యయుని శుద్ధసత్తుని
 కర్తయు భోక్తయు ద్రష్టయు ఋతమునై దనరు వానిని సాక్షిభూ
 తుని అభేద్యుని అలింగుని సహస్రశీర్షుని పురుషుని దేవాదిదేవుని
 ఆదిమధ్యాంతరహితుని అనంతుని మాసఋత్వయనాబ్దంబులుధరించిన

పద్ముని జన్మమృత్యుజరావ్యాధిశోకంబులను భీతిని హరించువానిని నిరుపమానుని సర్వశక్తుని ఘటనాఘటనసమర్థుని అణోరణీయుని మహతోమహీయుని నిరాధారుని అఖలజగదాధారుని సర్వసముని సర్వజన్మస్థానుని ఓంకారశబ్దవాచ్యుని పరబ్రహ్మను పరమాత్ముని అట్టిటిదనరానిదైన వస్తువును అపరాధీనుని అంతర్జ్యోతుని అసమానుని అచ్యుతుని గోవిందుని సర్వభూతనివాసుని ప్రాధానుని పరమపురుషుని పరంధాముని మహాదేవుని దేవాదిదేవుని శ్రీపుంసాదిలక్షణశూన్యుని అఖలజగన్నాథుని సర్వేశ్వరుని సప్తస్వరములు నిమిషీయుం డెడునాదమునకు ఆధారుడై నిరాధారమననుండువానిని షేజోరూపుని భక్తానుగ్రహవిగ్రహుని జగంబులకు ప్రసవభూమియగువానిని కరిని గాచినస్వామిని ప్రహ్లాదునిబోచినప్రభువును రాతనినాతిగా జేసినరాజును ద్రావిడమానముగాచినదొరను వివిధవిచిత్రానంతభోగ్యభోక్తృవర్గభోగోపకరణభోగస్థానరూపుని అనవరతవిదితనిఖలభూతజాతయాధాత్ముని సత్యకాముని సత్యసంకల్పుని నిఖలనియమననిరతుని అఖలజగత్స్వామిని సకలేతరసంస్తవస్తువిలక్షణుని దివ్యాదృశనిత్య నిరవద్యనిశతీరయాజ్వల్య సౌందర్య సౌగంధ్య సౌకుమార్యలావణ్య యశావనాద్యసంతగుణసిద్ధిదివ్యరూపుని ఆపత్సఖుని కాకుత్సుని ఆశ్రిత వాత్సల్యకజలధిని శ్రీమన్నారాయణుని నేసేవీతుం.

మరియు శ్రీమన్నారాయణుని చరణారవిందంబులలో ఒక పాదంబునభువియు మరియొక పాదంబునదివియు నావరించినపాదయుగళంబునకు నేజోహారొనర్తు అహల్యాశాపవిమోచనమొనరించినపాదంబులకు నేనమస్కరింతు శకటాసురుని కాలతన్నిన పాదంబులకునేదండమిడుదు కాళియునిఫణములమీదనటనమొనర్చిన పాదంబులకునేసేవీతుం. జీవకోటికిపావనత్వంబిచ్చుగంగోద్భవకారణంబైన పాదంబులనునేశిరసావహింతు ఏవంభూతభూమిసీళానాయక స్వచ్ఛందానువృత్తిస్వరూపసిద్ధిప్రవృత్తిభేదాశేషశేషతైకరతిరూప నిత్యనిరవద్యనిరతిశయజ్ఞానక్రైయైశ్వర్యాద్యనంతకల్యాణగుణగణ శేషశేషాశనగరుడప్రముఖ

నానావిధానంతపరిజనపరిచారికాపరిచరితచరణయుగళంబులకు నే దం
డప్రోణామంబు లొనర్తు.

శ్లో॥ త్వమేవమాతాచపితాత్వమేవ త్వమేవబంధుశ్చ గురు స్త్వమేవ
త్వమేవవిద్యాద్రోవిణంత్వమేవ | త్వమేవ సర్వం మమదేవదేవ॥

మనోవాక్కాయై రనాదికాలప్రోవృత్తానంతా కృత్యకరణ
కృత్యాకరణ భగవదపచార భాగవతాపచార సహ్యోపచార రూప
నానావిధానంతాపచారా నారబ్ధకార్యా కృత్యా క్రియమాణా
కరిష్యమాణాశ్చ సర్వానశేషతఃక్షమస్వ.

2. భగవంతుని గుణ స్వభావమును గురించి.

ముఖ్యమైన యంశము సృష్టి స్థితి లయములు సకలచేతనోద్ధాణః—

మరియు స్వాభావికానవధికాతిశయ జ్ఞాన బలైశ్వర్య వీర్య
శక్తి తేజస్సాశీల్యవాత్సల్యమార్దవార్జవ సౌహార్ద్రసౌమ్యకారుణ్యమా
ధుర్యగాంభీర్యోదార్య చాతుర్య సైర్య ధైర్య శౌర్య పరాక్రమ సత్య
కామ సత్యసంకల్ప కృతిత్వ కృతజ్ఞ తాద్యసంఖ్యేయ కల్యాణగుణ
గణమహోర్ణవ పరమయోగివాజ్ఞన సాపరిచ్ఛేద్యస్వరూప స్వభావ
నమస్తేనమస్తేనమః. గద్యత్రయంలో నంశము.

శ్లో॥ వశీవదానోగ్గుణవాస్పృజుశ్శుచి | మృదుదయాభుమధుర
స్థిరస్సమః | కృతీకృతజ్ఞ స్త్వమసిస్వభావత స్సమస్తకళ్యాణగుణా
మృతోదధిః॥ ఆశ్వందారు స్తోత్రిం.

శ్లో॥ నిషాదానానేతా కపికులపతిఃకాపిశబరీ | కుచేలః కుబ్జాసావ్రజ
యువతయో మాల్వకృదితి | అమీషానిమ్నత్వం వృషగిరిపతే
రున్నతిమపి | ప్రభూతైస్సోత్తోభిః ప్రసభ మనుకంపేనమయసి॥

తాత్పర్యము :—జ్ఞానులయందు అజ్ఞానులయందుకూడ భగ
వంతుని దయ సమానమయ్యే వున్నది.

క. జగముల కెల్ల శరణ్యం

డగుచు నమృతిసిక్తమైస ♦ యట్టి మనసుతో

విగతాఖిలలేషస్థితి

గగనము నట్లుండు నతడు ♦ గణనాధికుడై.

1. కరుణాసముద్రుడు శరణాగతవత్సలబిరుదాంకుడు నిత్యానందము నిచ్చువాడు శుభకరుడు భక్తుల వెంటనుండువాడు ఒకేసమయమున అనేక పనులు చేయువాడు. యిందుకు దృష్టాంతరములు అనేక ములుగలవు. కొన్ని వక్కాణించెద చందసతరువువంటివాడు అనగా చందసతరువును భేదించుచుండినను భేదించేవానికి సువాసన యిచ్చుచున్నది. మరియు పొగడ పుష్పమువంటివాడు. పుష్పమువాడినను వాడకున్నను సువాసనయే కలది. భగవంతునికి ఆగ్రహము వచ్చినను దయ వచ్చినను మోక్షము నిచ్చును. కాన భగవంతునికి సర్వజీవులకు నిత్యానందమును యిచ్చుట యందే యిచ్చి అయివున్నది.
2. సంగీతముపాడువాడు పాడుచు తానానందపడుచు యితరుల నానందమగ్నులనుగాచేయుచు యెట్లుండునో అట్లుల ఒకేసమయమునందు భగవంతుడు తన్న ఆర్తిగా యేభక్తుడు పిలుచునో అని యోగదృష్టినిజూచుచువారలకు ఆనందస్వరూపుడై ఆనందమును కలుగ చేయుచు జగత్తునునడుపుచు ఉండెను. సూలారంధతీన్యాయముచేత నిరుపమానునికి ఉపమానము చెప్పవలసివచ్చెను.
3. పై సంగతులకు పురాణ దృష్టాంతరములు.

(a) భీష్మాచార్యులవారి విషయము.

క. శరతల్పగుడగు సతడే

శరణంబుగ నాశ్రయించి ♦ సద్భావ వ్యా

ప్తిరతుండగుటను వినుత

త్పరతి నతినియందు నాడు ♦ భావంబెల్లసేకా.

అని శ్రీకృష్ణభగవానులు చెప్పినారు. భీష్మాచార్యులవారి మనోదారధ్యోతకు నిబ్బరమునకు భక్తికి యుద్ధముగదు అక్షరేక్ష్ర నిపుణతకు నేను వేరే వ్రాయననసరములేదు. జగమెరిగిన బ్రాహ్మణునకు జందెమేల అనునట్లు.

[భక్తజనరక్షణ విషయమయిన]

(b) ప్రోక్షుడులవారి చరిత్ర.

మ. హరి సర్వాకృతులం గలండనుచు ప్రోక్షుడుండు భాషింప సత్వరుడై యెందును లేచు లేడని సుతుకా దైత్యుండు తల్లింప శ్రీ సరసింహాకృతినుండె నచ్యుతుఁడు నా నాజంగమస్థావరోత్కరగర్భంబుల నన్ని దేశముల నుద్దంఠ ప్రభావంబునకా.

ఇట్లుండి సరసింహాకృతినిబూని ఉక్కుస్తంభమునందావిర్భవించి హిరణ్యకశ్యపుని సంహరించి ప్రోక్షుడుని రక్షించిరి.

(c) గజేంద్రుని విషయము.

మ. సిరికింజెప్పుడు శంఖచక్రయుగముకా జేనోయి సంధింపడే పరివారంబునుజీర డభ్రగపతికా బన్నింప డాకణికాం తర ధమ్మిల్లము జక్కనొత్తడు వివా దపోద్ధతశ్రీకువో పోచేలాంచలమైన వీడడు గజ ప్రాణావనోత్సాహియై.

గాన భగవంతుని కరుణాసాహసముల నెంచ నలవిగాదు. ఇట్లపారమైన సీతితో వేచేసి మొసలినిదుగించి గజేంద్రుని రక్షించె.

(d) ద్రౌపది విషయము.

చ. ఇది యుచితంబుగాదనక యిక్కురుముఖ్యుఁడు సూచుచుండదు ర్మదుడయి వీడు నన్ను నవ మానిత జేసెడు సర్వధర్మ సంవిదులననున్న యీభరత వీరుల పంశము నేడధర్మ సంపద నతి నింద్యమయ్యె నని భామిని గృష్ణువలంచె భీతయై.

సభాపర్వములో ప్రాతిగామి ద్రౌపదిని సభకు తోడ్కొని వచ్చుటలో

ఇట్లు దలంచిన ద్రావిడికి అక్షయ మగు వలువలొసంగి రక్షించె.

శ్లో॥ గోవిందేతి యదాక్రంద | త్కృష్ణా మాందూరవాసినం
 ఋణం ప్రస్పృద్ధమివ మే హృదయంనాపసర్పతి॥ (ఔదార్యం)

ఉ. ఎందును నెవ్వరుంబడని ♦ యెంతయు గప్టపుపాటు వచ్చి సం
 గొందలమంది పాండువిభు ♦ కోడలు దవ్వులనున్న నన్ను గో
 విందుడ కావుమంచు బల ♦ వించుట యీగగ రాసియప్పవో
 లెందలబోయవేగయి చలింపక యున్నది యెప్పుడు మది.
 (భారతం ఉద్యోగం)

సీ. సేమంబు నీ క్రింద ♦ సేనమహారాజ
 వెరువకు మేలు నీ ♦ వితరణంబు
 వేలుపు లందుండ ♦ వేడుకపడుదురు
 దుఃఖంబు లిడుములు ♦ దుర్మరణము
 లాతురతలు నొప్పు ♦ లందుండు వారికి
 నొందవు సుతుతలమండుండు నీవు
 నీ పంపుసేయని ♦ నిర్లరా రాతుల
 నా చక్రమేతెంచి ♦ నరుకు చుండు

తే.గీ. లోకపాలకులకు ♦ లోనుగా నొక్కడు
 నన్య లెంతవార ♦ లచట నిన్ను
 నెల్లప్రోద్ధువచ్చి ♦ యేనురక్షించెద
 గరుణతోడ నీకు ♦ గానవత్తు. భాగవతం బలిచక్రవర్తి

విషయము. అని చెప్పి యింద్రసేనుని రక్షించెను.

ఆ.వె. నాకు మేలు గోరు ♦ నాభక్తు డగువాడు
 భక్తజనులకేను ♦ పరమగతియు
 భక్తుడెందు జనిన ♦ బరతెంతు వెనువెంట
 గోవువెంట దగులు ♦ కోడె భంగి. భాగవతం అంబరీషో

పాఖ్యానము.

చ. చలమున బుద్ధిమంతులగు ♦ సాధులు నాహృదయంబు లీల దొం
గిలి గొనిపోవుచుండు దుర ♦ కిల్బిషభక్తిలతాచయంబులన్
నిలువగ బట్టి కొట్టుదురు ♦ నేరుపుతో మదకుంభి కైవడిన్
వలలకు జిక్కి భక్తజన ♦ వత్సలతం జనుచుండు తాపసా. అంబ
రీపోషాఖ్యాసము.

గీ. తనువు మనువు విడచి ♦ తనయుల చుట్టాల
నాలి విడచి సంప ♦ దాళి విడచి
నన్నెకాని యస్య ♦ మెన్నడు నెరుగని
వారి విడువ నెట్టి ♦ వారినైన. భాగవతము అంబరీషో.

క. సాధుల హృదయము నాయది
సాధుల హృదయంబు నేను ♦ జగములనెల్లన్
సాధుల నేనని యెరుగుదు
సాధు లెరుంగుదురు నాదు ♦ చందము విప్పి. అని భగ
వంతుడు చెప్పెను. భాగవతము అంబరీషోషాఖ్యాసము.

సీ. యోగీశ రూపుడై ♦ యోగంబు జూపుచు
మోనిరూపమున గ ♦ ర్మంబు దాల్చు
సర్గంబు సేయు ప్ర ♦ జాపతి రూపుడై
యిందుండై దైత్యుల ♦ నేవడంచు
జ్ఞానంబు నెరిగించు ♦ జతుర సిద్ధాకృతి
గాల రూపమున బా ♦ కంబు సేయు
నానావిధాకార ♦ నామరూపంబుల
గర్మలోచనులకు ♦ గానబడడు

తే.గీ. చనిన రూపములను ♦ జనురూపముల నింక
జనగ నున్న రూప ♦ చయము సతమ
వివిధుడై యనేక ♦ వృత్తి వెలుంగును
విష్ణుడ వ్యయుండు విమల చరిత. భాగ|| 8 స్కంధము.

3. భగవన్నామమాహాత్మ్యము.

భాగవతిం 6 స్కంధము. అజామిశోపాఖ్యానము.

సీ. సరనాథ వినుము క ♦ న్యాకుబ్జ పురమున
 గలడు బ్రాహ్మణు డజా ♦ మింభు కనగ
 సాతకుండతుల ని ♦ ర్భాగ్యుండు నజుండు
 శిష్యసదాచారి ♦ కష్టరతుడు
 బూదంబు లందు దు ♦ ర్వాదంబులందును
 చౌర్యంబునందు మ ♦ చ్చరము గలిగి
 తొత్తాత్మపత్నిగా ♦ మత్తుడై వరియించి
 కొడుకుల పదుగుర ♦ బడసి చాల

తే.గీ. మోహ జలధిలోన ♦ మునిగి ముచ్చట దీర
 బాలలాలనాది ♦ లీల దగిలి
 పెద్ద కాల మతడు ♦ పెంపార సుఖయించి
 ఫలిత మెల్లవదలి ♦ పతితుకయ్యె.

గీ. ఎనయ కతని కెనుబ ♦ దెనిమిది వర్షంబు
 లంత నడుగుటయును ♦ భ్రాగ్రితు డగుచు
 గోరి పిన్న కొడుకు ♦ నారాయణాఖ్యుండు
 బాలుడగుట మిగుల ♦ భక్తిజేసి.

క. తనసతియు దాను గూరిమి
 మనమునబెనగంగ నక్కు ♦ మారుని ననిశం
 బును ముద్దు సేయుచుండెను
 జనవర వాత్సల్య మాత్మ ♦ సందడి గొనగకా.

గీ. తెలియ కీ రీతి నతడు వ ♦ ర్తించుచుండ
 భయద మగుమృత్యు కాలంబు ♦ ప్రాప్తమయిన
 భూరివాత్సల్యవృత్తి న ♦ ప్పుత్తు దలచి
 యాత్మ బ్రలపించె నారాయ ♦ ణ యటంచు. అప్పడు

క. శంకరుల ధర్మరాజ వ

శంకరుల దురంత దురిత ♦ సమభక్త జననా

శంకరుల సకలలోక భ

యంకరులంగనియె నిండ్రి ♦ యూకులు డగుచున్.

మ. కనియెం బ్రాహ్మణుడంత్యకాలమున వికృతరోషనిష్ఠ్యుతలన్

ఘనపీనోష్ణవికారవక్త్రవిలస ♦ ద్ధర్మక్షణోపేతలన్

జనసంత్రాసకరోద్యతాయతను పా ♦ శశ్రేణికాహూతలన్

హసనవ్యాప్తి విభీతలన్ ముపుర నా ♦ త్యానేతలన్ దూతలన్.

వ. ఇట్లతివికృతతుండ గండాభోగవిభాగవిషమ వివృత్తనే
తులు నతిపుష్ట నిష్ఠురతనయప్తి సంవేష్టిత మహూర్ధ్వరోములు,
నభ్యస్తసమస్త జీవాసహరణకరణ ప్రశస్తపాస్త విన్యస్తపాశధా
రులు, సగు యమభటుల మువ్వరం గనుంగొని యజామీఘుకు
వికలేంద్రియుండును వికంపితప్రాణుండును వికృతలోచనుండును విహ్వ
లాత్మకుండునునై.

క. దూరమున నాడు బొలుడు

భోరున తన చిత్తసేమి ♦ బొడగట్టిన నో

న్మారాయణ! నారాయణ!

నారాయణ! యనుచు నాత్మి ♦ సందను నొడివెన్.

చ. మరణపువేళ సద్దనుజ ♦ మర్దను సంస్మరణులు సేయ గ

త్పరిసరవర్తు లాత్మపరి ♦ చాలకు నామము నాలకించి ని

ష్ఠురగతి నేగుదెంచి పొడ ♦ జూచి యదల్చిరి కాలుదాసులన్

ఘనతరభాషులన్ వికట ♦ కల్పితవేషుల దీర్ఘరోషులన్.

క. దాసీభర్తనజామిశి

భూసురు దత్తనువువలస ♦ భోరున వెలికిం

దీను యమభటులబౌళన్

దొంగిలి శ్రీనిరుని కూర్చి ♦ వూతులు కడిమిన్.

వ. ఇట్లు విష్ణుదూతలవలన నిర్ధూతప్రియత్నై యమదూతలిట్లనిరి.

ఉ. బంధుగులట్టి సజ్జనుల ♦ బాధలబెట్టి యనాధకోటిచేక
బంధెలుసుట్టి యీరములు ♦ పట్టి పథంబులుగొట్టి దిట్టయై
నిందలకోర్చి సాధులకు ♦ నిందితుడై గడియించువిత్రమా
నుందరికిచ్చి మచ్చికలు ♦ సొంపెనగూర్చి వసించె దత్కృపకా.

క. అటుగాన పాపకర్ముని

గుటిలుని సుజనాతుకా ధూతుకా ♦ గూరుని నేమా
రటమున గొని యేగెద మం
తట దండమువలన నితడు ♦ ధన్యత నొందుకా.

వ. ఇట్లు పలుకుచున్న యమదూతలవారించి నయకోవిదులైన భగవద్దూతలిట్లనిరి.

క. డెందంబు బుతువలనకా

జెందినదని తలపవలదు ♦ శ్రీపతిపేరే
చందముననై నబలికిన
నందకధరుడందె గలడు ♦ నాధుండగుచుకా.

గీ. బిడ్డపేరుబెట్టి ♦ పిలుచుటవిశ్రామ

కేలినై న మిగుల ♦ కేలినై న
బద్య గద్య గీత ♦ భావార్థములనై న
గమలనయను దలప ♦ గలుషహరము.

మ. నిరతంబై నిరవద్యమై నిఖిలభి ♦ నిర్మాణమై నిత్యమై
నిరహంకారగుణాఘ్యమై నియమమై ♦ నిర్దోషమైనట్టి శ్రీ
హరి నామస్మరణామృతం బితడు ప్ర ♦ త్యక్షంబు సేవించె దా
మరణాంతంబున నిట్టి సజ్జనుని ధ ♦ ర్మంబేల వ్యర్థంబగుకా.

వ. అని యిట్లు భగవద్దూతలు భాగవత ధర్మంబు నిర్ణయించి బ్రాహ్మణుని నతిఘోరంబైన మృత్యువాళబంధజనితభీతిచే ముక్తుం

గావించి రంత నాయమదూత లాభగవద్దూతల సంభాషణ ప్రభావంబుల దమ మనంబుల శాంతినొంది భగవత్తత్వజ్ఞాసితులై చేయునది లేక సీరాకృతులై యమలోకంబునకుం జని పితృపతికి సర్వంబును నెరిగించిన నతండ్రిట్లనియె. దండధరుండు పుండఠీకాక్షుని చరణ కమలంబులు దసమనంబున సన్నిహితంబుగ జేసి వందనం బాచ రించి పరమభక్తిపరుండై వారలకిట్లనియె. కలడు మదన్యుండు ఘను డొక్కడని చెప్పి భగవంతుని వృత్తాంతంబులు కొన్ని వక్కాణించి చెప్పి మఱియు నిట్లనియె.

క. అదిగాన విష్ణుభక్తుల

గదియగ జనవలదు మీరు ♦ కరివరదు లన

త్పదపద్మ వినతివిముఖుల

దుదినంటం గట్టి తెండు ♦ ధూతులు వారల్.

సీ. ఎకసక్కెమునకైన ♦ నిందిరారమణుని

బలుకంగలేని దు ♦ రాషితులను

గలలోననైన శ్రీ ♦ కాంతుని సత్పాద

కమలముల్ సూడని ♦ కర్మరతుల

సవ్యచునైన గృ ♦ ష్ట ప్రశంసకు జెవి

దాలవేయని దుష్కు ♦ ధాభిరతుల

యాత్రోత్సవంబుల ♦ నైన నీశునిగుడి

త్రోవ దొక్కగ లేని ♦ దుష్పదులను

తే.గీ. బరమభాగవతుల ♦ పాదధూళి సమస్త

తీర్థసారమనుచు ♦ చెలియలేని

వారివారి వారి ♦ వారి కేదిన వాల

దొలుత కట్టితెండు ♦ దూతలార.

వ. అని పలికెనని చెప్పి మరియు శుకుండ్రిట్లనియె. శ్రీకృష్ణ నామసంకీర్తనంబు జగన్మంగళమనియు జగన్సోహనంబనియు జగజ్జే గీయమానంబనియును నిఖిలప్పైక నిష్కృతి యనియును నిఖిల

దుఃఖనివారణంబనియును నిఖలదారిద్ర్యనిర్మూలకం బనియును సఖల
 మాయాగుణవిచ్ఛేదకం బనియును నుద్దామంబులగు హరి వీర్యంబుల
 నాకర్ణించువారల చిత్తంబు లతినిర్మలంబులగుభంగిదక్కిన వ్రతాచర
 ణంబులంగావనియును శ్రీకృష్ణపదపద్మంబులు హృత్పద్మంబుల తలచు
 వారలన్యపాపకర్మంబులగు సవిద్యాన్యసనంబులం బొరయనేరరని
 యును నిజస్వామియైన యమధర్మరాజుచేత గీర్తింపంబడిన భగవ
 న్మాహాత్మ్యంబు నాకణ్ఠించి విస్మితులై కాలకింకరులు నాటనుండి
 యు వైష్ణవజనంబులదేరి జూడ వెఱతురు. నరేంద్రా) పరమగుహ్యం
 బగు నీయితిహాసంబును బూర్వకాలంబున సకల విజ్ఞానగోచరుండైన
 కుంభసంభవుండు సకల దుఃఖవిలయంబును సకల పుణ్యనిలయంబైన
 మలయంబున పురాణపురుషుండైన పురుషోత్తము నారాధనంబు
 సేయుచుండి నాకెరిగించెనని చెప్పిన విని విస్మయానందహృదయుడై
 పరీక్షిజ్జనపాలుం డిట్లనియె.

మరియు వరాహపురాణము కై శికోపాఖ్యానము. ౬౬ అధ్యాయము.

ఒకానొక చండాలకులజుడగు భగవద్దాసుడు కార్తీక శుద్ధ
 ఏకాదశి రాత్రి భగవంతుని గానముచేయు నిమిత్తము వెళ్లుచుండగా
 నొక బ్రహ్మారక్షసుు మార్గమున నెదురై “నాకు పడిదినముల
 నుండి యాహారము లేదు నిన్ను నాకు బ్రహ్మ ఆహారార్థము కల్పిం
 చెను. గాన భక్షించెదను.” అని చెప్పగా ఈ చండాలకులజుడగు
 దాసుడు నావ్రతము పూర్తిచేసికొని తిరిగి వచ్చెదను. అప్పుడు నీవు
 భక్షించుమనిన తిరిగి వచ్చువారు గలరాయని యీ బ్రహ్మారక్షసు
 నగా నానిత్యదాసుడు యీక్రింది ప్రమాణవచనములను పలుకగా

శ్లో॥ గురుపత్నీం రాజపత్నీం యేతు గచ్ఛన్తి మోహితాః |
 తేషాంగతిం ప్రపద్యేవై యద్యహం నాగమేవునః॥

తా. అయ్యా నేను తిరిగి మీపద్దకు రానియెడల మోహ
 ముచే గురుపత్నిని రాజపత్నిని పొందినవాని దుఃఖాతిని పొందుకును.

శ్లో॥ గోకులస్య తృపార్తస్య జలార్థం అభిధావతిః ।
విఘ్నమాచర శేయస్తు తత్పాపస్యా దనాగమే॥

తా. అయ్యో నేను తిరిగిరానియెడల నీరుద్రాగబోవు గోవు
లనడ్డగించిన వాని పాపమును పొందుదును.

శ్లో॥ నారాయణమధాన్వైస్తుదేవై స్తుల్యంకరోతియః ।
తస్యపాపేనలిప్యేయం యద్యహంనాగమేపునః॥

తా. నేను తిరిగి రానియెడల శ్రీమన్నారాయణుని యితర
దేవతలతో తుల్యుడని జెప్పనాడు పొందెడి పాపమును నేను పొం
దెదనని పలికిన విని యాబ్రహ్మరక్షస్సుకు సంతోషము కలిగి వెళ్ళి
రమ్మనగా నడ్డానుండు యధాప్రకారము నద్దివ్యదేశంబునకుం జని
ప్రభాతపర్యంతముజాగరణముచేసి తిరిగి బ్రహ్మరక్షస్సువద్దకు వచ్చు
చుండగా మధ్యమార్గమున నొక మహాపురుషుడీశ్వరచునిచూచి నీవె
క్కడికేగుచుంటివని యడుగగా నేను బ్రహ్మరక్షస్సు నొద్దకేగుచుం
టినని పైవృత్తాంతము నంతయు వినిపింపగా అయ్యది నిన్ను భక్షిం
చును గాన నీమార్గము విడువవలశినదని చెప్పగా సత్యమును విడువ
ననిజెప్పి బ్రహ్మరక్షస్సును చేరి “స్వామీ వ్రతము పూర్తియైనది.
నాశరీరమును భక్షించమనగా నాతని సత్యసంధత్వమున కాశ్చర్య
మొంది బ్రహ్మరక్షస్సు” నీకు ప్రాణములయందాశయున్న యెడల
రాత్రి నీవొనర్చిన గానఫలము నాకు ధారవోయు మనగా అట్టిచ్చు
వాడెగానని జెప్పి నంతట బ్రహ్మరక్షస్సు ఒక జామొనర్చిన గాన
ఫలమివ్వమని కోరగా నన్ను భక్షించవలసినదేగాని యీఫలమివ్వ
నన తిరిగి బ్రహ్మరక్షస్సు ఒక గీత ఫలమైనను నాకు దయచేసి యీ
బ్రహ్మరక్షస్త్వమును వదలించవలశినదని ప్రార్థించగా దయాభుండై
యట్లిచ్చి బ్రహ్మరక్షస్త్వమునుండి విముక్తునిగాఁ జేసి తానును నన్ను
జేరెనని శ్రీధరణీదేవితో వరాహుండానతిచ్చె.

మఱియు బ్రహ్మాండ పురాణమునం దుపోద్ఘాతపాదములలో పరశురాములకు అగస్త్యులు కృష్ణప్రేమామృత స్తోత్రముపదేశించుటలో రెండు మృగములు విని ముక్తిశం దెను. మరియు.

శ్లో॥ వనేచరామః వసుచాహారామః | నదీస్తరామః నభయం
స్మరామః | ఇతీరయంతోవిపినేకిరాతాః | ముక్తింగతాః
రామపదానుపంగాత్ ||

ఇక్కడ పదములచివరను రామ అను రెండు అక్షరములు గల పదములను పుచ్చరించుటచేతనే కిరాతులకు ముక్తి లభించినది.

క. హరి నెరుగని యాబాలుడు

హరి భక్తులతోడ గూడి ♦ హరి యనువాడు
స్మరియై దోషములడచును
గరువలితోనగ్ని తృణము ♦ గాల్చిన భంగిణ.

ఉ. ఆరయ వీర్యవంతమగు ♦ నౌషధమెట్లు యదృచ్ఛగొన్న ద
చ్చారుగుణంబు రోగముల ♦ చయ్యనబాపెడుమాడ్కి పుణ్యవి
స్సారుని నంబుజోదరుని ♦ బామరు డజనవజ్జ బల్కిన
న్వారక దత్ప్రభావము ధృ ♦ వంబున నాత్మగుణంబు జూపడే.

మరియు ఆపత్కాలమందు ద్రౌపదిని రక్షించినది భగవ
న్నామమే అయ్యున్నది.

4. ప్రకృతి స్వరూపము.

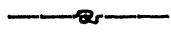
భాగవతము. తృతీయ స్కంధము.

క. క్రమమున ద్రిగుణము నవ్య
క్తము నిత్యము సదసదాత్మ ♦ కము మఱియు బ్రధా
నముననగా బ్రకృతి విశే
షములవియు విశిష్టమనిరి ♦ సద్విదులెలమిణా.

వ. అందు బ్రహ్మతీ చతుర్వింశతతత్వాత్మకంబై యుండు. పృథివ్యాపస్తేజోవాయురాకాశములును పంచభూతములును తన్మాత్రాలు అనగా శబ్దస్పర్శరూపరస గంధంబులును త్వక్చక్షుశోత్రజిహ్వా ఘ్రాణంబులును వాక్పాణిపాదపాయూపస్థలను దశేంద్రియంబులును మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారములను సంతకరణచతుష్టయంబు, సనుచతుర్వింశతితత్వములనం బడునది. పకృతి. భాగవతము.

5. జీవాత్మ స్వరూప నిరూపణము.

క. జానాజ్ఞానంబులకుఁ
దానయుపాశ్రయము బుద్ధి ♦ తత్త్వాహంకా
రానూన లక్షణాధ్యం
బైన యెరుక దాని జీవుడని చెప్ప ♦ శ్శుతుల్.

క. సయనముఖపాణి పాదము
లయమహితాయెందు గలిగి ♦ ఆద్యంత పరి
క్షయ వృద్ధిరహితమై ని
ర్ద్యయమగు తత్త్వంబున క్ష ♦ రంబంఘ్ర బుధుల్. భాగవ
తము.

క. తాత్త్వికములైన పురుష
స్త్రీత్వంబులులేవు పార్వ ♦ తీ! జీవునకా
తత్త్వమున కహంకృతి గ
ర్విత్వమొలసి భావ్యవిధమ ♦ మొయికోనుచుండుకా.

ఆనుశాసనకము॥

సీ. కరణంబు కర్మంబు ♦ కితఁయ నేర్పడి
రాజిత కారక ♦ త్రయముచేత
నఖిలంబు సంవ్యాప్త ♦ మైయుండు ఘ్రాణాదు
లును మనంబును బుద్ధి ♦ యును బ్రవరులు

కరణ హేతువులంపు) ♦ గంధాది విషయ సం
 తతియు మంతవ్యభో ♦ ధవ్యములును
 గమ హేతువులగు ♦ గప్పకొనగ నాన
 గానముట్లగ విస ♦ గా దలుప

తే.గీ. నిశ్చయము దగజేయంగ ♦ నేర్పులేదు
 కలదు జీవాత్మనకు నవి ♦ కత్తై హేతు
 భూతములు వాని విషయాను ♦ భూతి కతః
 దొఱగు నిష్ఠలు మోక్ష హే ♦ తువులు సుమ్ము.

న. కరణకర్మ కత్తైకారకాత్మకుండగు జీవాత్మంజు భోక్త
 అశ్వమేధవర్షము. జీవాత్మ స్వరూపనిరూపణ ప్రకారము.

—ఇ—

6. జీవుని ప్రమాణ విషయము.

—ఇ—

జీవుడణుప్రమాణును. విపీలికయందును ఏనుగయందును
 జీవుడు సమానముగనే యుండును.

—ఇ—

7. త్రిగుణ స్వభావము.

—ఇ—

గీ. సత్యశౌచదయాదులు ♦ సాత్వికములు
 రమణి లోభసంగాదులు ♦ రాజసములు
 అన్యతహింసాపరత్వ భ ♦ యాలసత్వ
 ధైర్యహాని నిద్రాదులు ♦ తామసములు. ఆనుశాసనికము.

—ఇ—

8. సృష్టి.

—ఇ—

సీ. హరియందునాకాశ ♦ మాకాశమున వాయు
 వనిలంబువలన హు ♦ తాశనుండు

హవ్యవాహనునందు ♦ సంబువు లుదకంబు
 వలన వసుంధర ♦ గలిగె ధాత్రీ
 వలన బహువ్రజా ♦ వలీ యుద్భవంబయ్యె
 నింతకు మూలమై ♦ యెసగునట్టి
 నారాయణుడు చిదా ♦ సంద స్వరూపకుం
 డవ్యయుండజుడు న ♦ సంతుడాఘ్య

తే.గీ. డాదిమధ్యాంత శూన్యండ ♦ నాదినిధ ను
 డతనివలనను సంభూత ♦ మైన యట్టి
 సృష్టిహేతుప్రకార మీ ♦ క్షించి తెలియ
 బాల రెంతటిమునులై న♦జననరేణ్య భాగ॥ ద్వితీయము.

9. సృష్టి వివరము.

వ. విను మాయావిభుండైన యీశ్వరుండు దనమాయం
 జేసి దైవయోగంబునం బ్రాప్తంబులైన కాలజీవాదృష్ట స్వభావం
 బులు వివిధంబులు సేయనిశ్చయించి గైకొని యీశ్వరాధిష్టితంబైన
 మహత్తత్వంబువలన నగుకాలంబున గుణవ్యతికరంబును స్వభావం
 బున పరిణామంబును జీవాదృష్టభూతంబైన కర్మంబునజన్మంబునయ్యె
 రజస్వత్వంబులచే నుపబృంహితంబై వికారంబు నొందిన మహత్తత్వం
 బువలనం దమఃప్రధానంబై దివ్యజ్ఞానక్రియాత్మకంబునగు నహంకా
 రంబు గలిగె నదియురూపాంతరంబు నొందుచు ద్రీవ్యశక్తియైన రాజ
 సంబు క్రియాశక్తియైన తామసంబు జ్ఞానశక్తియైన సాత్వికంబునన
 మూడు విధంబులయ్యె నందు భూతాదియైన తామసాహంకారంబు
 వలన నభంబు కలిగె నభంబునకు సూక్ష్మరూపంబు భూతదృశ్యంబు
 నకు బోధకంబైన శబ్దగుణంబు నభంబువలన వాయువు గలిగె వా
 యువు నకంబరావ్యయంబున శబ్దంబు స్పర్శంబునను రెండు గుణం
 బులు గలిగి యుండునవి దేహంబునందుండుటంజేసి ప్రాణభూతంబై

ఋంద్రియ మనశ్శరీరపాటవంబైన యోజస్యహేమాబలంబులకు హేతువైవర్తిండు వాయుపువలన రూపస్పర్శ శబ్దంబు లనియెడు గుణంబుల మూటితోడ దేజంబు గలిగె దేజంబువలన రసరూప స్పర్శ శబ్దంబులనియెడు నాలుగు గుణంబులతోడ జలంబు గలిగె జలంబువలన గంధరసరూప స్పర్శశబ్దంబులనియెడు గుణంబు లై దింటితోడ బృధివి గలిగె. వైకారికంబైన సాత్వికాహంకారంబువలన జంద్రదైవతంబైన మనంబు గలిగె మరియు దిక్కులు వాయువు నర్కంబు ప్రచేతనుండు మిత్రుండు ప్రజాపతియు ననియెడి దశదేవతలు గలిగిరి. తైజసంబైన రాజసాహంకారంబువలన దిగ్దైవతంబైన శ్రవణేంద్రియంబు వాయుదైవతంబైన త్వగింద్రియంబు సూర్యదైవతంబైన సయనేంద్రియంబు ప్రచేతోదైవతంబైన రసనేంద్రియంబు నశ్వనీదైవతంబైన ఘ్రాణేంద్రియంబు వహ్నిదైవతంబైన వాగింద్రియంబు నింద్రదైవతంబైన హస్తేంద్రియంబు నుపేంద్రదైవతంబైన పాదేంద్రియంబు మిత్రదైవతంబైన గంధేంద్రియంబు ప్రజాపతిదైవతంబైన గుహ్యేంద్రియంబులనియెడి దశేంద్రియంబులును బోధజనకాంతకరణైక భాగంబైన బుద్ధియు గ్రియాజనకాంతకరణంబైన ప్రాణంబును గలిగె. భాగవతము. ద్వితీయము.

10. సి తి.

సి తియన జగద్రక్షకత్వము. (భాగవతము. ఏకాదశ స్కంధము) స్వాయంభువ మనువు అబ్జగర్భునకు మొక్కి యడిగిన దేమన మాకెద్ది యాచరణీయమైన కర్మము. దాని నానతిమ్మనిన నీవు నీకుమాళ్ళు యజ్ఞములు చేసి సుఖముగ నుండవలినది. ప్రజలను ధర్మమార్గమున నడిపించి సజ్జనులను బోధింపుమనిన స్వాయంభువు బ్రహ్మాకిట్లనియె.

క. అనవుడు నతనికి సతడి
 ట్లనియెన్ భవనీయమైన ♦ యానతి యెట్ల

క్లూనరించెద నాకును నా
తనయులకు వసించియుండ ♦ తగు నెలవెండుకా.

గీ. అరయలేరు విధాత యీ ♦ యఖిలజంతు
జాలమునకెల్ల నాధార ♦ భూతమైన
ధరణి యిప్పుడు ఘనజలాం ♦ తర్ని మగ్గు
మైన కతమునజోటు లే ♦ దరయ తండ్రి.

క. కావున భూమ్ముద్ధరణము
గావించు నుపాయమిపుడ ♦ కైకొని నాకుకా
దేవా! నీవెరిగింపుము
నావుడు వన్నజుడు దన మ ♦ సంబున దలచేకా.

మ. జలమధ్యంబున లీనమొందిన ధరా ♦ చక్రంబు నే నేర్పున
న్నిలువకా న్వచ్చును బూర్వమందు జగముల్నిర్మించునాడాదిన
ప్పల బుట్టించినమీద నివ్వసుమతికా ♦ బుట్టించితికా బుత్రయం
బులలోగుంకి రసాతలాంతరమునుకా ♦ బొందకాదాపుద్వీయకా.

నీ. అఖిల జగత్కల్ప ♦ నాటోపమునకుఁ బా
ల్పడిన నాచేత నె ♦ బృంగి నిపుడు
దవిలి విశ్వంభరో ♦ ధ్రుణంబు గావింప
నగునని సర్వ భూ ♦ తాంతరాత్ము
బురుషోత్తముని నవ ♦ పుండరీకాక్షు ల
క్షీపతి దనమన ♦ స్థితుని జేసి
తలపోయుచున్న ప ♦ ద్మజు నాసికా వివ
రమ్మున యజ్ఞ వ ♦ రాహమూర్తి

తే.గీ. యర్థినంగుప్రమాత్ర దే ♦ హంబుతోడ
జననమంది వియత్తల ♦ స్థాయియగుచు
క్షణములోపల భూరి గ ♦ జప్రమాణ
మయ్యె నచ్చటి జనముల ♦ కద్భుతముగ.

అంతి మాయామయ వరాహాఘ్నుర్భురారావంబు బ్రహ్మాండ
 కఠోర సరిస్ఫోటనంబు గావింప విని జనస్తప సత్యలోకనివాసులైన
 మునులు ఋగ్వ్యజుస్సామమంత్రంబుల వినుతించిరి. యజ్ఞవరాహరూ
 పుండ్రై న సర్వేశ్వరుండు సత్పురుషచాలన దయాపరుండు గావున దిగ్గ
 జేంద్రలీలావిలోలుండై సప్తసాగరంబును రొంపిగా నుక్కింపగా సము
 ద్రుండు భుజంబులెత్తి విశిర్ణహృదయుండై యార్దునిపగిది యజ్ఞవ
 రాహా! నను రక్షింపుమని యాకోశింప నిశితకరాశక్షురతీక్షణంబు
 లయిన ఖురాగ్రంబుల జలంబులవిచ్చిన్నంబులు గావించి యపారం
 బైన రసాతలంబు ప్రవేశించి భూమింబొడగను నవసరంబున.

క. శరనిధిలోన మహేళాగ్రా

మరకంటకుడెదురగాంచె ♦ మఖమయగాత్రిక

ఖురవిదళిత కులగోత్రిక

ధరణి కశిత్రిక గవేష ♦ ధాత్రిక బోత్రిక.

ఇట్లు పొడగని వైత్యుండు రోషభీషణాకారుండై

మ. గదసారించి యసహ్యవిక్రమ సమ ♦ గ్రస్మాక్తిచే వేయగా
 నది దప్పించి వరాహమూర్తి నిజదం ♦ ప్రాగ్రాహతింద్రుంచె
 బెంపాదవం గ్రోధమదాతిరేక బలశౌ ♦ రోదార విస్తార సు
 పదబంచాస్యముసామజేంద్రు జలమొప్పంద్రుచందంబునక

మ. దితిబాధీశుని నీగతిందునిమి యు ♦ ద్వృష్టి దదీయాంగ శో
 ణితపంకాంకిత గండతుండు కగుచు ♦ నిర్విఘ్నండు దానొప్పె వి
 స్తృత సంధ్యాంబుదధాతు చిత్రిత సము ♦ ద్విస్తక్షమా భృద్గతిక
 ష్టితి దంష్ట్రాగ్రమునక ధరించి జలరా ♦ శింబాసి యేతేరగక.

తే. బాలశీతాంశురేఖా వి ♦ భాసమాస

ధవళ దంష్ట్రాగ్రమున నున్న ♦ ధరణి యొప్పె

హరికి నిత్యానపాయిని ♦ నైన లక్ష్మి

నెరయబూసిన కస్తూరి ♦ నికర మసగ.

[భాగవతమా. తృతీయము.]

11. స్రోశయము.

స్రోశయ ప్రకారంబు వినుము. రాత్రియగుటయు సప్తకృతి బహుకృతి పురుషుబోధించిన సతండు పఠ్యండు మూర్తులుకైకొని రస్మిజాలంబుల జరాయుజప్రభృతి సర్వభూతంబులను యేపుమాసనం గూర్మపృష్ఠంబుగాని పృథివి జలమయబగు జలంబులోకంబులెల్ల దాసమయంబుగాచేర్చి దన్నం గాలాగ్నిమడయింపగుందియు బ్రజ్యులు జ్వాలాభీలంబగు సయ్యనలంబు అసలంబుచేతంజెను. నెందును దానయై పరగు సమ్మహాబలునాకనంబు మ్రిగు సతీవితంబులగు సవ్వియత్తత్వంబు మనంబు గ్రసియించు మనంబు సయ్యహంకారా ధిష్ఠిత పురుషండుక బళించు సహంకృతి సప్తకృంబులోగొను. ఇట్లు రేయిపోయిన నెప్పటియట్లవ డిట్లు. (భారతము. శాంతిపర్వము. యాజ్ఞవల్క్య జనకరాజ సువాదము).

12. పరమపదము.

ఆ.వె. మూడు లోకములకు ♦ మూలమై యాధార భూతమై త్రికాల ♦ ముల దదభ్యు దయమునకు నిదాన ♦ మై యొప్పు సెయ్యది యదియ విష్ణు పరమపదము దేలియ. విష్ణుపురాణము.

గీ. ధ్యానయోగ నిశ్చయ మగు ♦ సంతరంగ మెడల విడుచు గుణంబుల ♦ నిర్దశాంత మైన నిర్గుణ వస్తువు ♦ నందు గలయు బరమపదమది దానికి ♦ బరము లేదు. శాంతిపర్వము.

శుద్ధసత్వమయమగు సట్టిదియు నిత్యము క్తులుగానినట్టిది పర మపదము.

13. మోక్ష ప్రకారము.

జీవుడు ప్రకృతి సంబంధమును విడుచుటయే మోక్షమనబడును.

క. పునరావర్తనరహితం

ఉనఘా పరమాత్ము జెందు ♦ నట్టి పురుషుడ

వ్వినుతావస్థను మోక్షం

బని చెప్పదురంతకంటె ♦ నధికము గలదే. భాగవతము.

క. విను కేవలుడగు జీవుడు

తనుబరమున్నాగ జూచి ♦ తల్లినత్వం

బున వెలుగునది నిరామయ

ఘనంతమగు పదమునువ్వె ♦ యతులవివేకా.

క. సంతోషమ్మున నేగతి

శాంతాత్మునకొడవు దాని ♦ సద్గతిగా వే

దాంతవిదులు గొనియాడు దు

రింత నిజము దీని నీవు ♦ నెరుగు ముసీందా). శాంతిపర్వము.

క. సంగము బంధమఖిల ని

స్సంగత మోక్షంబు బహు వి ♦ చారములేలా

పింగజటాజూట కలిత

గంగా! బాలేందు మహిత ♦ గౌరీసహితా. ఆనుశాస.

14. స ర క ము.

దుష్కృతకర్మఫల మనుభవించుచోటు సరకము.

వ. ఘోరకర్మంబుల నొనరించి ప్రాణహింసకు లగువారు
 ఠారవంబు సూకర తాల తప్తకుంభ మహాజ్వాల క్రిమిక్రిమిభక్ష విష్టా
 కర్ణ మూత్రాకర్ణ అగ్నిజ్వాల మహాఘోర స్వభోజన మొదలగు
 నరకంబులు యముని పట్టణ ప్రాంతంబున నుండు. (బ్రహ్మాండ

పురాణము) కౌరవము, మహాకౌరవము. అంధకూపంబును, గ్రీమి భోజనంబును, నావీచిరయంబును సందంశమును, దష్టోచ్చియు, రేతః పానంబును, సూచీముఖంబును మొదలగు అష్టావింశతి సరకంబులు గలవు. భాగవతము 5-వ స్కంధము.

—ఇ—

15. శరీరము.

—ఇ—

- గీ. మాంస శోణితాస్థి ♦ మయ శరీరంబులు
 తానుగాగ నాత్మ ♦ దలచు నట్టి
 కృపణ జనులు వీని ♦ కీడు గానగ లేక
 చిక్కిచెడు దురింత ♦ నిక్కువంబు. అశ్వమేధ పర్వము.
- క. శారీరస్థితికి ప్రథమ
 కారణమై యుండు నాడి ♦ కా దశకము సం
 చారికములు నింద్రియముల
 కారయనాడికలు మరియు ♦ నై దమలమతీ.
- గీ. స్థూలభంగులు పది మును ♦ సూక్ష్మ భంగు
 ల్లయిదు నివి వీనికంటె న ♦ త్యంత సూక్ష్మ
 భంగి హృదయంబు నడుమగా ♦ బరగియున్న
 నాడి యది సర్వగతయగు ♦ జూడనూడ.
- *. ఆ చూపుమరగి చిత్తం
 బేచవికింబోదు బోయె ♦ నేని మరలు పం
 గోచరమగు వెలిచవులం
 బాచిన లోచవిని నిలిచి ♦ పరమాత్మ గనుక.
- *. ఆవిధము శుక్లగతి గను
 భావమునకు గాని పట్టు ♦ వడదు వినము శు
 క్లావేశము సంకల్పజ
 నూవాసము శుక్లమునకు ♦ నఖిలాంగకముల్.

ఆ.వె. శుక్లమునకు మనసు ♦ సూక్ష్మరూపము మనో
 బలము నిల్వరింప ♦ పక్షబుద్ధి
 యోపునరుణ వృద్ధు ♦ లు పపరిజ్ఞాన గా
 ర్పల్యమూఘవికల ♦ భావులగుట.

క. కావున శుక్లసిట్టికా
 గావించిన యట్టి పుణ్య ♦ కర్మములకు గ
 చేసెతి యమనియమాదుల
 తోవ సారనువలయు విషయ ♦ దూరాత్మకుడై.

న. వినుండు సకల జన్మంబులందును ధర్మార్థచరణ శారణంబయిన మానుషజన్మంబు దుర్లభం బందు బురుషత్వంబు దుర్లమం బదియు శేతివర్షపరిమితంబయిన జీవితకాలంబున నియతమైయుండు నందు సగమంధకారబంధురంబై రాత్రి రూపంబున నిద్రాదివ్యవహారంబులనిర్ధకంబైచను దక్కిన పంచాశద్వత్సరంబులు అందును బాల్యయావనకౌమార కైశోరవయో విశేషంబులవింశతిహాయసంబులు గడచు కడమ ముప్పది యబ్దంబులు నింద్రియంబులచేత పట్టువడి దురవగాహంబులయిన అరిషడ్వర్షపాశంబుల గట్టువడి విడివడ సమర్థండుగాక ప్రాణంబులకంటెను మధురాయమాణయైన తృష్ణకులోనై భృత్యతస్కరవణిక్కర్మంబులఁ బ్రాణహానియైన నంగీకరించి పరార్థంబుల నర్థించుచు రహస్య సంభోగ చాతుర్య సౌందర్య విశేషంబుల ధైర్యవల్లికాలవిత్రంబులయిన కళత్రంబులను మహాసీయ మంజుల మధురాలాపంబులుగలిగి వశులయిన శిశువులను శీలవయో రూపధన్యలగు కన్యలను వినయవివేక విద్యాలంకారులైన కుమారులను గామిత ఫలప్రదాతలగు భ్రాతృలను మమత్వప్రేమదైన్య జనకులగు జననీజనకులను సకల సౌజన్య సింధువులయిన బంధువులను ధనకనక వస్తువాహన సుందరంబులయిన మందిరంబులను సుకరంబులైనవశుభృత్యునికరంబులను వంశపరంపరాయత్తంబులయిన విత్తంబులను వర్జింపలేక సంసారంబు నిర్జించు నుపాయంబు గానక తత్తు

వర్ణంబున నిర్ణమద్వారశూన్యంబైన మూడిరంబుజేరి చిక్కువడి నెడ
 లెడి పాటవంబు సాలక తగులువకు కీటకంబు చందంబున గృహ
 స్తుండు స్వయంకృత కర్మబద్ధంజై శిశోదరాది సుఖంబుల ప్రీమ
 త్తుంజై నిజకుటుంబపోషణ పారవశ్యంబున విరక్తిమార్గంబు దెలియ
 నేరక స్వకీయపరకీయభిన్నాభానంబున సంధకారంబునం బ్రవేశించు
 గావున గౌమార సమయంబున మనీషాగరిష్ఠుంజై పరమభాగవత
 ధర్మంబుననుష్ఠింపవలయు దుఃఖంబులు వాంఛితంబులుగాక చేకురు
 భంగి సుఖంబులును గాలానుసారంబులై లభ్యంబులగుంగావున వృధా
 ప్రయాసంబున నాయుర్వ్యయంబు సేయంజనదు. హరిభజనంబున
 మోక్షంబు సిద్ధించు విష్ణుండు సర్వభూతంబులకు నాత్మేశ్వరుండు
 ప్రియుండు ముముక్షునైన దేహికి దేహాపనానపర్యంతంబు నారాయ
 ణచరణారవిందసేవనంబు కర్తవ్యంబు. సప్తమస్కంధము.

16. శరీర లక్షణము. ఆయుర్వేదము. నైద్య గ్రంథము.

శ్లో॥ కలాస్పష్టాశయాస్పష్టధాతవ స్పష్టతన్మలాః | సప్తోపధాతవ స్ప
 ష్టత్వచస్పష్టప్రకీర్తితాః॥ శ్రయోదోషానవశతం స్నాయూ
 నాం సంధయాస్తథా | దశాధికంచద్విశతమస్నాంచ త్రిశతం
 తథా॥ సప్తోత్తరం మర్మశతం సిరాస్పష్టశతంతథా | చతుర్విం
 శతిరాఖ్యాతా ధమన్యోరసవాహికాః॥ మాంసపేశ్యస్సమాఖ్యా
 తాన్మణాం పంచశతంబుధైః | స్త్రీణాంచవింశత్యధికాకందరా
 శ్చైవపోషణః॥ సృదేహేదశరంధ్రాణి నారీదేహేత్రయోదశ |
 ఏతత్సమాసతః ప్రోక్తంవిస్తరేణాఢునోచ్యతే॥

తా. మనుజుల శరీరంబున రసాదిసప్తధాతువులకు హద్దుగ
 నుండెడి యేడుకళలును ఉదరంబున యేడుభ్రశయంబులును, రసము,
 రక్తము, మాంసము, మేదస్సు, మజ్జ, అస్థి శుక్లములన యేడుధా
 తువులును, ఆధాతువులకు యేడు మలస్థానంబులును, సప్తధాతువు
 లకు సమీపమున నుండెడు యేడుఉష్ణధాతువులును యేడు చర్మపొర

లును వాతపితృకన్యబులను మూడు దోషంబులును ౯౦౦ నరములును ౨౧౦ ప్రధానంబులగు సంధులును శరీరంబున కాధారభూతములై ప్రధానంబుగనుండెను ౩౦౦ యెముకలును జీవాధారంబుగనుండెడు ౧౦౭ మర్మస్థలంబులును దోషము, ధాతువు, ఉదకము వీటిని వహించెను ప్రధానంబులగు ౭౦౦ నాడులును రసము వహించెడి ౨౪ నాడులును పురుషుని శరీరంబునందు ౫౦౦ మాంసపు సంచులును స్త్రీల శరీరంబున ౫౨౦ మాంసపు సంచులును నున్నయవి. మరియు స్త్రీ పురుషులకు ౧౬ స్థూల నరంబులును గలవు. పురుష దేహంబున ౧౦ రంధ్రంబులును స్త్రీ దేహంబున ౧౩ రంధ్రంబులును నున్నయవి. వీటి వివరంబులు ఆయుర్వేద గ్రంథములయందు యింకను విపులముగా నున్నయవి యిక్కడ నిక గ్రంథ బాహుళ్యభీతిచే వదిలి పెట్టితిమి. శాబ్దాధరసంహిత.

17. పిండోత్పత్తి ప్రకారము.

సీ. కైకొని మఱి పూర్వ ♦ కర్మాను గుణమున
 శిశ్వత్ప్రకాశకుం ♦ ఉత్పాదకుండు
 ఘటకుండు గావున ♦ గ్రమ్మట జీవుండు
 దేహసంబంధంబు ♦ దివిరి తాల్ప
 దొరకొని పురుషరే ♦ తోబిందు సంబంధి
 యై వధూగర్భంబు ♦ నందు జొచ్చి
 కైకొని యొక రాత్రి ♦ గలలన్బు పంచరా
 త్రముల బుద్బుదమును ♦ దశమ దివస
 తే.గీ. మందు గర్భంధువై యుండు ♦ సంతమీద
 పేశమగు సంతమీదట ♦ బేర్చి యండ
 కల్పమగు నొక్క నెల మస్త ♦ కమును మాస
 యుగశమై గను గర చర ♦ ణమాలు బొడము.

వ. మఱిమాసత్రయంబున నఖరోమాస్థిచర్మంబులు లింగ
 ఛిద్రంబులును గలిగి నాలవమాసంబున సప్తథాతువులు పంచమమా
 సంబున త్సుత్తృష్ణలు షష్ఠమమాసంబున మావిచేతం బాదువంబడి
 తల్లి కుక్షిని దక్షిణ భాగంబునం దిరుగు మాత్రుభుక్తాన్నపానంబుల
 వలన దృష్టిబొందుచు సప్తథాతువులును గలిగి జంతు సంకీర్ణంబగు
 విణ్మాత్రగర్భంబందు దిరుగుచు గ్రమిభక్షితశరీరుండై మూర్ఛలం
 బొందుచు దల్లి భక్షించు నట్టి తిక్తోష్ణలవణక్షారామ్నాద్యుల్బణంబు
 లైన రసంబులచేత బతితప్తాంగుండగుచు జరాయువునగప్పంబడి బహిః
 ప్రదేశంబునందు నాంత్రంబులచేత బద్ధుండై కుక్షియందు శిరంబు
 మోవుకొని భుగ్నంబైన పృష్ఠగ్రీవోదరుండై స్వాంగచలనంబునందు
 ససమర్థుండగుచు బంజరంబునందుండు శకుంతంబు చందంబున నుండి
 దైవకృతంబైన జ్ఞానంబునం బూర్వజన్మదుష్కృతంబుల దలంచుచు
 దీర్ఘోశ్వాసంబు జేయుచునేసుఖలేశంబునం బొందక వతింతు నంత
 నేడవనెలయందు లబ్ధజ్ఞానంబుచే ప్రలు గలిగి విట్క్రిమిసోదరుండై
 యొక్క దిక్కున నుండక సంచరించుచు బ్రసూతిమారుతంబులచేత
 నతివేష్టితుండగుచు యాచమానుండు దేహాత్మదశిణయు బునర్గభణ
 వాసంబునకు భీతుండగుచు బంధనభూతంబగు సప్తథాతువులచేబద్ధుం
 డై కృతాంజలిపుటుడు దీనవదనుండునై జీవుండు దానెవ్వనిచే నుద
 రంబున వశియింప నియమింపబడె నట్టి సర్వేశ్వరుని నిట్లని స్తుతి
 యింపు.

క. అనయమును భువన రక్షణ

మునకై స్వేచ్ఛాను రూపం మున బుట్టడి వి

ష్ణుని భయవిరహితమగు పద

వనజయుగంబధి గొల్తు వారని భక్తికా.

చ. పరగుచునున్న దుర్వ్యననం భాజనమై ఘనదుఃఖమూలమై
 యరయగబెక్కుతూంట్టిడు మహా క్రిమిసంభవమైన యట్టి దు

స్తర బహు గర్భవాసముల ♦ సంగతి మాన్వతుకై భజంచేద
స్వరసిజనాభ భూరిభవ ♦ సాగరతారక నాదపద్మముల్.

క. అని కృత నిశ్చయుఁడయి యె

చిన విమలజ్ఞాని యగుచు ♦ జీవుడు గర్భం

బస వెడల నేరకుండక

జనియె శ్చవమాసములును ♦ జననీ యంతక.

వ. దశమమాసంబున వాని నధోముఖుం గావించిన నుశ్వాస
నిశ్వాసంబులు లేక ఘనదుఃఖభాజనుండు విగతజ్ఞానుండు రక్తస్థాం
గుండై నిషాంధక్రిమింబోలి నేలంబడి యేష్చుచుండు జ్ఞానపిఠానుండై
జఙుంబోలియుండి యుదనిబభావానభిజ్ఞులగు పరులవలన వృద్ధి బొం
దుచు సభిమతార్థంబులు జెప్పనేరక యనేక కీటసంకులంబైన పర్వం
కంబునందుశయానుండై యవయవంబులు కంఠాయమానంబులై న
గోక్రినేరక యంసనోత్థానగమనంబుల నశక్తుండై తనశరీరచర్మంబు
మశికమత్కణమక్షి కాదులు నొడువ గ్రములచే వ్యధంబడు క్రిమి
కుంబాలి దోఢనాయమానుండై రోదనంబుచేయుచు విగతజ్ఞానుండై
యుండుచు శైశవంబునందత్క్రియానుభవంబు గావించి పాగరడ
నయస్సన దదనురూపంబులగు నధ్యయనాది దుఃఖంబులనుభవించి
తదనంతరంబయహాపనంబు ప్రాప్తంబైన సభిమతార్థఫలప్రాప్తికిసాహస
పూర్వంబులగు వృధాగ్రహంబులు నేయుచు బంచమహాభూతాది
బాధలగు దేహంబందు బెక్కుమాంతులహంకారమమకారంబులం
బెయుచు దదర్థంబులైన కర్మంబులూచరింపుచు సంసారబద్ధుండగుచు
దుష్పరుషసంగమంబున శిశ్నోదరపరాయణుండై వర్తింపుచు నజ్ఞా
నంబునంజేసి వర్ధిష్యమాణరోషుండగుచు దత్ఫలంబులగు దుఃఖంబు
నుభవించుచు గాముకుండై నిజనాశంబునకు హేతువులగు కర్మం
బులం బ్రవర్తింపుచుండు. త్పతీయ స్కందధము.

తే.గీ. విష్ణుమాయనుదోచు నీ ♦ విష్ణవములు
 భిత్తిచిత్రంబు విధమున ♦ ఘేనభంగి
 బుద్బుదాకృతిగాగను ♦ బుద్బుడు వీని
 సరకు సేయక మోక్షంబు ♦ దెరవు వెదకు. శాంతి.

వ. మరియు వాతపితృ క్షేష్ణజనిత వివిధ దోషంబుల నివారణకు బ్రహ్మ ఆయుర్వేదమునిర్మించి భాస్కరున కుపదేశించె. ఆయునవలన ధన్వంతరి మొదలగువారు గ్రహించిరి. ఇప్పుడు వాడుక గ్రంథములు:—బసవరాజీయము, భారతకల్పము, శంభురాజీయము, శాంభవీకల్పము, శంకరశాస్త్రము, చరకగ్రంథము, భీమశాస్త్రము, భేషజకల్పము, రంగరాజీయము, రసరత్నాకరము, రసవాదము, రామగారుడము, రేవణాసిద్ధకల్పము, నీతిశాస్త్రము, నేత్రాభరణము, నేత్రఋజసంహారము, సూర్యకల్పము, సూత్రస్థానము, సుప్రసిద్ధము, సూర్యశాస్త్రము, చంద్రకల్పము, ఇంద్రగారుడము, కాశిఖండంబు, గరుడరాజీయము, కర్మవిపాకము ధర్మపాకము, సింధూరమణిదర్పణము, చింతామణియును, అగ్నిమతాంతరము, అన్యశాస్త్రము, సిద్ధసారము, చికిత్సాసారసిద్ధసంగ్రహము, శారీరమును చాలు శాస్త్రము, బ్రహ్మగారుడము, వాగ్భటము, మాధవీయము, ఆశ్వినీకల్పము, ఆయుర్వేదము, నందినాథీయము, నాకశాస్త్రము, నిత్యనాథీయము, సత్యామృతము, పూజ్యపాదీయము, భుజంగశాస్త్రము, దేవీశాస్త్రము, దినఋతుదివ్యామృతము, వైద్యజీవనము, వైద్యకావ్యము, లోలంబరాజీయము, బాలగ్రహశాస్త్రము, అశ్వశాస్త్రము, విశ్వమూలికానామసంగ్రహము, మృగశాస్త్రము, మృత్యుంజయకల్పము, విహంగశాస్త్రము, విజయశాస్త్రము, భూధరకల్పము, భూతవిమోచనశాస్త్రము, గజశాస్త్రము, విజయజయము, సింధూరజశాస్త్రము, శమనకల్పము, అపత్యశాస్త్రము, భవరోగసంహారము, అంజనీకల్పము, అమృతధారసంగ్రహము, రాక్షసకల్పము, రాజక్రియపబంధము, ద్రవ్యభేదము, ద్రవ్యగుణము, ధనదశాస్త్రము, వినయ

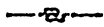
కల్పము, మయూరధ్వజకల్పము, మహాశాస్త్రమునను సమస్త వైద్య శాస్త్రములుపరిశీలించి యేర్పరచిన వైద్యనాథీయము మొదలగు వైద్యశాస్త్రములం గల కషాయములు కల్మములు చూఱాములు హిమకల్పములు మంధములు కటుకములు లేహ్యములు ఆపిరులు గంఢూషణములు పట్టు పొగలు కాటుకలు పట్టీలు కట్లు వస్త్రీకర్మ ఘృతములు తైలములు రసాయనములు అర్చిష్టములు క్షారములు ఘంటములు భస్మాదులు మొదలగు ఔషధసేవలవలన తద్దోషములు నివారించు గలవు.

20. శశీరమున స్త్రీపురుష భాగములు.

క. వనిత గుణంబులు చర్మంబును మాంసము శోణితంబు ♦ పురుషగుణగతికొదిన మజ్జాస్తీ స్నాయువులనఘ తిపోపిభవ విట్ల యని ♦ గుర్తి చెప్పెన్.

21. ఇంద్రియ వ్యాపార గుణ ప్రమాణములు.

శ్లో || కురంగమాతంగపతంగభృంగ మీనాహతాః పంచభిరేవపంచ ఏకప్రమాదీనకథం నహస్యతే యస్సేవతేపంచభిరేవపంచ

తా. కురంగము కర్ణములవల్లను, మాతంగములు త్విక్కువల్లను, పతంగములు నక్షున్నువల్లను, భృంగము నాసికవల్లను, మత్స్యము జిహ్వవల్లను నశించుచున్నవి. ఒక్కొక్క ఇంద్రియ సేవవల్లనే యిట్టి స్థితి సంభవించెను. పంచేంద్రియ వ్యాపారులకు నెట్టిస్థితి సంభవించునో చెప్పనక్కరలేదు గదా.

చ. వనకరిజిక్కె మైననకరు ♦ వాచవికిం జెడిపోయె మీను తా వినికి నశించె జిల్ల గను ♦ వేదురు జెందెను లేళ్ళు తానిలో

మునిగి నశించె దేటిదర ♦ మా ధర నింద్రియ పంచకంబునుకొ
దనమునమీద నేటికిని ♦ దాశరథి కరుణాపయోనిధి.

మఱియు భాగవతము ఏకాదశస్కంధములో శ్రీకృష్ణుడు
యుద్ధపునకు పరమార్థోపదేశముచేయుటలో అనేక జంతువులవల్ల
ననేక సంగతులు గ్రహించినట్టు వున్నది. అవి యేవనిన.

వ. అతీతీన్రంబైన మోహంబు కొరగాదు. అట్లుగాన
కొరి థ్యాసపరుండయి భూమి, పవన, గగన, జలకృపీటభవసోమ
సూర్యకపోతలివ్య, జలధి, శలభ, మధుక్షి కాజగరద్విరేఫ హరిణాషా
తీన, పింగళాకురరడింభక, కుమారికా, శరకృత్సర్వలూపేశ, కృత్తుల,
సముదయంబునుండి వానిగుణంబు లెరింగొని యోగీంధ్రులు మెలం
గుదురనిన.

క. ఇవి తెలియవలయు నాకును

బ్రవిమలమతి వీని దెలియ ♦ బలుకు మనంగక
గ్రీనుమున వినముని కృష్ణుడు
నవినయుడగు నుద్ధవునకు ♦ చయ్యన జెప్పెన్.

వ. ఇవిధంబున భూమివలన సైరణయుగంధవహునివలన
బంధురంబగు పరోపకారంబును విష్ణుపదంబువలన గాలసృష్టిగ్గుణసాం
గత్యంబును ఉడకంబువలన నిత్యశుచిత్వంబు నన్నివలన నిర్మలత్వం
బును నిశాకరప్రభాకరులవలన సధికాల్పసమత్వ జీవగ్రహణమోక్షం
బును గపోతంబువలన గళత్రపుత్రస్తేహంబు నజగరంబువలన స్వే
చ్ఛాసమాగతాహారంబును వననిధివలన నుత్సాహశోషణంబులును
శలభంబువలన శక్త్యనుకూలకర్మాచరణంబును భృంగంబువలన సార
మాత్రగ్రహణవిశేషంబును స్తంభేరమంబువలన గాంతావైషుఖ్యం
బును సరఘువలన నిరంతరసారసంగ్రహణంబును హరిణంబువలన
చింతాపరత్వంబును జలచరంబువలన జింహ్వాచాపల్యంబును బింగళ
వలన టుదృచ్ఛాలాభసంతుప్తియు గురరంబువలన మోహహరిత్యా
గంబును కుమారికవలన సంగత్యాగంబును శరకారునివలనం దజేశ

నిష్ఠయు దందశూకంబువలన పరగృహవాసంబు సూర్షనాభివలన సంసారపరిత్యాగంబును గణుండురువలన అక్షయగతజ్ఞానంబుననంగల పీని గుణంబు తెలిగి కామ కోపాధ లోభ మోహ మద మూత్సన్య బుల్గును యరిషడ్వర్గంబుల జయించి జరామరణవిరహితంబుగా శా యువశంబుజేసి గాత్రోపవిత్రత్వంబున కరుగుచు షడ్కర్మరతుండ్ల విజశస్థలియందు సంచరించుచు శరీరధారణార్థంబు నిఘమిషడ్వర్ణ భోజనంబుడై భేదమోదంబునరియకా భావించి లోభ మోహంబుల వర్జించి నిర్జితేంద్రియంబుడై యొంకెరుంగక యాత్మనిష్ఠుడై బవిలాసకరణంబుడైన యోగి నాయుండు గలియు.

పై విషయముల తాత్పర్య వివరము. భాగవతసారము.

1. భూమివలన సంపాదితపాత్రువులు గలిగినను భూమినిష్ఠుల పముగా నూడును గాన నది నేర్చుకొనదగినది.
2. వాయువువలన సర్వత్రప్రచారముకలిగినను వాయువునకు సహవాసము మిల్లవలనతో సంగములేనట్లు నిస్సంగత్వము వాయువువలన నేర్చుకొనదగినది.
3. అకాశము చరాచరములతో గలసినను వాస్తవముగా నాకాశ మునకు భేదములేనట్లు ఆత్మకు పరిచ్ఛేదరాహిత్యము జూడనగు.
4. జలము స్వచ్ఛత్వస్థిగ్ధత్వనుభురత్వముచే జలమెట్లు దానిలో స్నానము చేసిన వారిని బావనముచేయునట్లు స్వర్ణనదర్శనధ్యానము వలన మునిశిష్యులను పావనముచేయును.
5. అగ్ని తేజోవంతుడగుట వలన భక్ష్యభక్ష్యములనుగ్రహించి ననుదోషిగానట్లు బ్రహ్మజ్ఞానికి గూడ వానిని దినటవలన దోషములేదని దెలియనగు.
6. చంద్రు నివలన గ్రహించునది దేహమున కీగర్భాదానాది వికారములుగాని ఆత్మకుగావని చంద్రుని క్షీణవృద్ధికళలవలె నరయనగు.
7. సూర్యు నివలన బలపూర్ణఘటాద్యుపాధి భేదముచే భిన్నుడుగ గనబడినను వాస్తవముగ భిన్నుడుగానట్లు పరమాత్మ భిన్నుడుగాడని తెలియనగు.
8. కపోతమువలన గ్రహించునది స్త్రీపుత్రాది స్నేహముచే గపోత కునశించెగాన జ్ఞాని యితరులతో సంగము చేయుతగదు.
9. అజ

గ్రహమువలన గ్రహించునది అవ్యప్తశ్రాప్తమైన పదార్థమునకరమువలె భుజించిన లెనునుట. 10. సముద్రమువలన గ్రహించునది నదీనదముల గమనాగమనములచే నేమి కాలవై పరీత్యమునగాని సముద్రమెట్లు చలింపదో యట్లే కామాదులచే క్షోభము నొంద కూడదు. 11. మిడుత (వతంగము) వలన గ్రహించునది అగ్నిరూపముచే మిడుతభ్రీమజెంది దానిలోబడి సశించిన రీతిని స్త్రీరూపమును జూచి పురుషుడు మోహమును నెందరాదని తెలియవలయును. 12. భృంగమువలన గ్రహించునది పూవులలోని రసము మాత్రము గోలిన యట్లు మహాత్ములవలన శాస్త్రము విని సారమగు తత్వము గ్రహింపవలయు. 13. మొగగజమువలన గ్రహించునది ఆడపనుగయొక్క స్పర్శముచే జెడినయట్లు ముని, కాంతా స్పర్శమువలన చెడునని చెలియవలయు. 14. తేనెటీగలవలన తేనెను పోగుచేసిన ఈగను కొట్టి తేనెను తిను బోయ కథవలన ధనసంచయముచే జెకు లుబ్ధవృత్తిమానవలయుననుట. 15. లేడివలన గ్రహించునది శ్రవణేంద్రియలోలత్వముచే చెడిపోయినట్లు చెడునుగాన శ్రవణేంద్రియలోలుడు గాకూడదు. 16. చేపవలన గ్రహించునది జిహ్వాచాపల్యంబువలన చెడినదిగాన జిహ్వాచాపల్యంబు కూడదనుట. 17. పింగళ యను భోగస్త్రీవలన సంసారమందత్యాసక్తి వదలుట. 18. కురలమువలన గ్రహించునది కురలపక్షి మాంసము నోటనుంచుకొని పోవుచుండగా నింకొక పక్షి తీసికొని పోవును గాన ధనసంగ్రహమునకు దానముండవలయునని గ్రహింపనగు. 19. బాలుడువలన గ్రహించునది అభిమానరాహిత్యము ముని కవసరమని తెలియనగును. 20. పిల్లచేతి కంకణమువలన గ్రహించునది పిల్లచేతికి కంకణమున్న యెడల నిశ్చబ్దముగా యుండునట్లు సన్యాసి కితర సహవాసము కూడదని. 21. బాణముల చేయువానివలన గ్రహించునది బాణములను చేయువాని వలె నేకాగ్రచిత్తముతో నుండవలయునని. 22. సర్పమువలన గ్రహించునది చీమలు కట్టిన పుట్టలో పాము జేరినట్లు యితరుల యింటిలో సన్యాసి చేరవలె. 23. సాలెపురుగువలన గ్రహించునది ఈశ్వ

రుడు ప్రపంచమున కభిన్ననిమిత్తోపాదానకారణమని గ్రహింపనగు
24. భ్రమరంవలన గ్రహించునదిచేయు నిరంతరధ్యానముచే భ్రమర
మగుసట్లు మానవుడగు ధ్యాతధ్యానముచే ధ్యేయకారమునగునని
గ్రహింపనగు.

—२—

22. ఆత్మ యితరములను గ్రహించు విధము.

—२—

యతీంద్రమతదీపికలో :—గ్రహణ ప్రకారస్తు, ఆత్మామనసా
సంయుజ్యతే, మనయిందియేన, ఇందియమర్థేన, ఇందియాణాం ప్రా
ప్యకారిత్యనియమాత్ అతోఘటాది రూపార్థస్య చక్షూరూపేంది
యస్యచసన్నికర్షేసతి అయంఘట ఇతిచాక్షుషజ్ఞానంజాయతే.

తా. ఆత్మ మనస్సుతో కలియును మనస్సు యిందియము
తో కలియును. ఇందియము పదార్థమును గ్రహించు స్వభావము
గలదగుటవలన ఘటాది రూపపదార్థములును చక్షురూపేందియము
లును సమీపించినవగుటచే ఇది ఘట మని గ్రహించునది. చక్షు
స్సుజ్ఞానమనమడును.

—२—

23. నాలుగు వర్ణములు పుట్టుటకు కారణము.

—२—

శ్లో॥ చాతుర్వర్ణం మయీసృష్టం గుణకర్మవిభాగశః |

తస్యకర్తారమపి మాం విధ్యకర్తారమవ్యయం॥ (భగవద్గీత)

తా. గుణకర్మ విభాగమువలన బ్రహ్మక్షత్రియాది వర్ణచ
తుష్ట్యయమును ఆయావర్ణాశ్రమోచిత కర్మలను నేను నిర్మించి యు
న్నాడను. పరమార్థమునందు వానికి నేను కర్తను కాను.

—२—

24. సకల శరీరములు కలుగుటకు కారణము.

—२—

సీ. సురసిద్ధసాధ్యకి ♦ స్మర వరచారణ

భూత భతాళ కిం ♦ పురుష కూఱ్ఱాండ గు
 హ్యక హాకినీ యక్ష ♦ యాతుధాన
 విద్యాధరాప్పరో ♦ విషధర గ్రహమాత్మ
 గణవృకహరిఘృష్టి ♦ ఖగమృగాళి
 భల్లూక రోహిత ♦ పశువృక్ష యోనుల
 వివిధకర్మబుల ♦ వెలయ బుట్టి
 త్రేగీ. బలసభోభూతలంబుల ♦ సంచరించు
 బంతుచయముల సత్వర ♦ జస్తమోగు
 ణములదిర్బ్యక్తురాసుర ♦ సరథరాధి
 భావములభిన్న లగుమరు♦పీఠవేంద్ర. ద్విజీయస్కంధము
 25. పుణ్యపాపము లంటియుండటను గురించి.

క. చనినచను నున్నచుండును
 మనుజు డొకటి నేయ జేయు ♦ మనుజుఁధిప తో
 డనె దగిలి నెడవోలెను
 విను తేనిన కీచ మేఘు ♦ విరువపు వానికా.

చ. మనుజుడు పుణ్యపాపములుఁగూనుగనిందొనరించుచుకా మదికా
 దనువు దొరంగి పోవునెడ♦నప్పవు కర్మము నీడవోలె దా
 వెనుకనె యేగి భూరిముఖవిశ్రాంతియుకా బటుడైనన్య దుఃఖముకా
 దనుకగ జేయు గ్రమ్మరగ♦దాన యొనర్చు భవంబు దేహికికా.
 (అరణ్యపర్వము)

శ్లో॥ శరీరం యదవాప్నోతి | యచ్ఛాప్యుత్సాక్రీమతీశ్వరః
 గృహిత్వై తానిసంయాతి | వాయుర్గంధానివాశయాత్ ॥

తా. పరిమళమునకు స్థానమైన పుష్పంబులందుండు వాని
 సూక్ష్మాంశములైన వాసనలు మాత్రము వాయువు గ్రహించుకొని
 పోవునట్లు దేహేంద్రియములకు ఈశ్వరుండైన జీవుడు శరీరమునుండి
 ఉత్క్రమించునప్పుడు సూక్ష్మాములైన ఈయింద్రియములను గ్రా
 హించుకొని పోవును. (భగవద్గీత పురుషోత్తమ ప్రాప్తియోగం.)

స్తో॥ అర్థాగృహే నివర్తంతే | శ్రీశానేమిత్రబాంధవాః
సుకృతం దుష్కృతంచైవ | గచ్ఛంత మనుగచ్ఛతి॥

తా. మృతుడైన జీవుని ధనము యింటివద్దనే విడుచును. మిత్రబాంధవులు స్మశానము వద్ద విడుతును సుకృతదుష్కృతములు విడువక వెంటనే వెళ్లును.

26. పుణ్యపాపముల యనుభవ కాలన్దిగ్రహము.

క. సమయంబైనను కుసుమంబు
లము లెట్లులదోచు తరువు ♦ లావరితో క
ర్మమునం బొడమును సుఖముః
ఖములట్టుల నిష్ప్రియత్న ♦ కలితోరూఢితా. భారతం.

క. దృమముల దళకుసుమంబులో
ద్లమముల క్రియకర్మముల నొ ♦ దవు తత్ఫలముల్
తమతమతరి కర్తవ్యంబో
గ్యములై నియతి శుభశు ♦ భాకారములకా. భారతం.

సీ. దుఃఖింబు బొమ్మని ♦ తోచి సుఖింబు ర
మ్మని తెచ్చికొన వశ ♦ మయ్య! వాని
దొలిశామునందలి ♦ దుష్కృతంబును సుకృ
తంబు హేతువులుగ ♦ దగిలి చేయు
పురుషుని కాలంబు ♦ తిరములుగావని
పొరిబొరివచ్చుచు ♦ బోవుచుండు
నర్థముల్ దుర్బుధి ♦ కైసను సిద్ధింప
నగుకాలముల నాద్యుడై మ్యు గాని

తేగీ. కాలమును ఘటింప ♦ గానేరరనిల వ
క్షాతపేందుగుచుట ♦ సధిప కాల

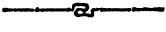
కల్పితములు మంత్ర ధి శిల్పాపధములు
 మేలునేతకాల ధి లీల దలప.

శాంతి.

తా. తరియని చెప్పటవలన కాలము ఖచితముగా నేర్పడ లేదని సంశయింప బనిలేదు. కాలము నిత్యము జీవుడు నిత్యుడు అగుటవలన అనాదికర్మవాసనవలన యిసుక రాసులవలెనున్న కర్మ వాసనలు అపరిమితములుగాన ఒక యిసుక కణము కదలిన జారి రావటము సిద్ధమే లెక్కకు వీలులేదు. గనుక కాలతరియని జెప్ప బడియె.

27. జీవకోటి రహస్యముగా జేసిన కృత్యములను కనుగొను
 వాటిని గురించి.

గీ. దినము రాత్రీయు ఋతువులు ధి మనుజుసేయు
 సుకృతమును దుష్కృతంబును ధి జూచుచుండు
 గాన నెంత రహస్యంపు ధి కార్యమైన
 నొరులెరుంగరు నన్ననియునికి తగదు. అనుశాసనికపర్వం.

చ. విమలయశోనిధి పురుష ధి వృత్తమెరుంగుచు నుండు చూవె వే
 దములును పంచభూతములు ధి ధర్మపు సంధ్యలు సంతరాత్మయు
 యముడును చంద్రసూర్యులు సహంబునురాత్రీయుసన్మహాపదా
 ర్థము లివియుండగా నరుడు ద్రక్కొననేర్చు నెంతన్ను మృచ్చిలక
 భారతము.

క్రీమద్రామాయణములో సీతాదేవివారు రావణసంహారా
 సంతరము యుద్ధసలమున అగ్ని ప్రవేశము చేయు నప్పుడు

శ్లో॥ ఆదిత్యోభగవాన్వాయుఃదిశశ్చంద్రస్తథైవచ |
 అహశ్చాపితధాసంఖ్యేరాత్రీశ్చసృధివీతధా |
 యేచాన్యేపివిజాసంతితధాచారిత్ర సంయుతాం |
 తథాలోకస్యసాక్షీమాం సర్వతఃపాతువావకః॥

సీ. ఎవ్వనిచే దన ♦ యిరవొందు త్రిగుణ స్వ
 భావమైనట్టి యీ ♦ ప్రాణి చయము
 లను గుణనామక్రి ♦ యాచూపములచేత
 నేర్పడు సతిదాన ♦ యెరుగబడును
 సర్వముండనలంబు ♦ నాకాశమును బ్రభం
 జనుడు గోచయమును ♦ శశధరుండు
 సంధ్యలు దివములు ♦ శర్వరీచయములు
 గాలంబు వసుమతీ ♦ జాలములును

తే.గీ. దేహధారికి సాక్షులై ♦ తెలుపుచుండు
 దండనస్థాన విధము స ♦ ధర్మగతియు
 దగులు మీరీశ్రమాను రో ♦ ధనమునేసి
 యఖిల కర్ములు దండ్లార్హు ♦ లరయ నెపుడు.
 భాగవతము అజామిలో పాఠ్యానము.

—ఇ—

28. కార్యఫలముల యెడల తాకర్తగాడనుట.

—ఇ—

గీ. కార్యచయముల యెడను తా ♦ కర్తననుట
 కనునెరుంగమి జన్వెత్తా ♦ కర్తననుచి
 దగిలి తనదైన కార్య జా ♦ తంబునెల్ల
 జడక ఫలియించునట్టుగా ♦ జేయరాదె. అరణ్యపర్వము.

క. పురుషుడు కర్మాధీనత
 నరుగక తనవశమె యనిన ♦ నావదలు రుజల్
 మరణంబును నివి యేమియు
 బాధయక యుండంగ బ్రతుగ ♦ బోలదె చెవుమా. అర॥ప॥

గీ. సారమతి బరికింపగ ♦ జారుషంబు
 కంటె దైవంబు ముఖ్యంబు ♦ కార్యసిద్ధి

చటనేనియు పారుష డి మెసగమెసగె
నేని యది దైవదత్తంబ డి యంత నిజము. శాంతిసర్వము.

29. జన్మ విషయము.

సీ. భూపాలకోత్తమ డి భూతహితుండు సు
జ్ఞానన్వరూపకు డి డై న యట్టి
ప్రాణికి దేహసం డి బంధమెట్లగునన్న
మహినొప్ప నీశ్వర డి మాయలేక
కలుగడు నిద్రలో డి గలలోన దోచిన
దేహబంధమ్ముల డి తెరవు కరణి
హరి యోగమాయు మ డి హత్వంబునం బంచ
భౌతిక దేహ సం డి బంధుడగుచు

తే, గీ. నట్టి మాయాగుణంబులు డి నాత్మయోలి
బాల్యయాచారన కౌమార డి భావములను
సరసుపర్వాది మూర్తుల డి బారసియేను
నాయదిదియను సంసార డి మాయదగులు.

భాగవతము ద్వితీయ స్కంధము.

30. దేహవియోగము, దేవయానపితృయాన మాగము
సూక్ష్మశరీరములు.

ఆని పలికిన మునీంద్రునిపేరు చతురాననుం డిట్లనియె.
సీ. జీవుడభేద్యుడ డి చేద్యుడక్షేద్యుండు
నిత్యుడత్యధికుడు డి నిర్వికారి
నిర్మలుండాభ్యుండు డి నిరతిశయానంద
సహితుండు నగుచు వి డి శ్వంబులోన

బటికంబుపైవర్తి ♦ పాదుగా నిల్విన
 దద్దుణయు క్షమై ♦ తనరుమాడ్కి-
 నతడు దేహాస్థిం ♦ డగుచు నద్దేహజ
 కాసు మోహవికా ♦ కలిశుడగుచు

తే.గీ. నిత మాత్రనే తన్ను దా ♦ సగు. లేక
 కలుష సంచయములచేతి ♦ గట్టువడిచి
 బుత్రదారాది సంభ్రాంతి ♦ బొడవిపొడవి
 యంత్యకాలమున దన డే ♦ హాయి వివచి.

గీ. యంత నాదేహసంగతు ♦ డగుచు సం
 నట్టి భవుండు పాపను ♦ ప్రియై ఘోర
 త్రివనరకానుభవముల ♦ దెమలితెమలి
 మించ దుఃఖము తన్ను ♦ నిందించుకొనుచు.

వ. మఱియు నట్టివుండు పాపఫలానుభవాంతంబున గర్మపాశ
 కరితుండగుచు వారుణలోకంబున కేతించి వర్షధారామాంబున
 భోలోకగతుండై తృణగుల్మలతాదులయందు సంక్రమించియున్న
 రూపంబున బురుషుని దేహంబు ప్రవేశించి రేతోరూపంబై ఋతు
 కాలంబున స్త్రీగర్భంబు పొచ్చి తద్రక్తమంబున బొదుగుడువడి
 నవ మాసంబులుండి జననంబు నొందు. మత్స్యపురాణము.

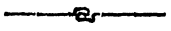
మరణాంతమున ప్రతి మనుజుడును వేర్వేరు మాగాణములచే
 వేర్వేలు లోకములకేగవలసి వచ్చును. ఈ మార్గములకే బిత్తయా
 నమనియు, దేవయానమనియు పేర్లు ఉత్తరాయణ శుక్లపక్ష పగటి
 యందు మరణము నొందిన దహింపబడిన పిమ్మట నాయన్నియం
 దుండి జ్యోతిస్సు రూపమున ప్రయాణముచేసి బ్రహ్మపదము చెం
 దుచున్నారు. మరల మనుష్య లోకమున జన్మింపడు. ఇదియ దేవ
 యానము. బిత్తయానము, దక్షిణాయన కృష్ణపక్ష రాత్రి యందు
 మరణము నొందిన వారు జ్ఞానికానియడల భూమరూపమున చంద్ర
 లోకమునకేగి భోగములనుభవించి మరల నిహలోకమున జన్మిం

చును. శాస్త్రోక్తములగు పుణ్యకర్మల నల్పముగ నైన జేయక యా వజ్రీవము పాపము చేయుచుండు వారు ఈ లెండు మాంసముల వెళ్లక తక్షణమే పశుపక్ష్యాది తిర్యగ్జీవులనులంను జన్మింతురు. దీనిని మూడన మార్గమని చెప్పదురు.

మరియు సూక్ష్మశరీర విషయము స్థూలశరీర వియోగానంతరం పంచమహాభూతముల సమ్మేళన శరీరము 24 తత్వములలో పంచమహాభూతములును కర్మేంద్రియములు అయిదును కలిసి తొమ్మిది నేలించినను మిగత జ్ఞానేంద్రియములు 5 పంచతన్మాత్రలు 5 మనోబుద్ధి చిత్తాహంకారము వెరళి పదునాలుగింద్రియములు జ్ఞాన హేనుడగు జీవుని తగులుకొనియే యుండును. గాన జననమరణ చక్రమునుండి విడివడడు ఇదియే సూక్ష్మశరీరము. ఇటులనే తిలకు గారి కర్మయోగ శాస్త్రమందును వినఱింపబడియె. అయితే వారు యిరువదిమూడు తత్వములని వక్కాణించివ్రాసిరి. భగవద్గీతయందు “మనషస్థానేంద్రియాణి” అని వున్నది. మనస్సు జ్ఞానేంద్రియములు అయిదును కలిసి సూక్ష్మశరీరమని వున్నది. మనుస్మృతియందు పంచతన్మాత్రులుగు సూక్ష్మరూపమున శరీరము ప్రాప్తమగుననియున్నది. గాన భగవద్గీతయందును మనుస్మృతియందు చెప్పబడినవి పదియును మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారములతో కలిసి పదునాలుగు తత్వములు సూక్ష్మశరీరమై యున్నది. పుష్పమునకు వాసన అంటియుండినట్లు ఆత్మకు అంటియుండును. విద్యావంతుడయిన సూక్ష్మశరీరమువదలి స్వచ్ఛుడై పరమాత్మను పొందును. చీకటివదిలి వెలుతురే గదా.

31. పునర్జన్మవిషయము.

తే,గీ. ఎదుట నిలుచు దాని ♦ నీక్షించి యన్యంబు
మరచి దానియడ ♦ మదిని నిల్పి
ప్రాణములను విడిచి ♦ హరిణమై పుట్టె ప్రా
ణావసాన భావ ♦ నావళమున. విష్ణుపురాణము.

మ. భరతుండల్లన నంత్యకాలము వెస ♦ న్బ్రాహ్మింపగా నవ్వడా
 హరిణంబున్లడు భక్తి పుత్రుగతి న ♦ త్యాసక్తి వీక్షింపనా
 హరిణంబున్లన యాత్మలో నిలిపి దే ♦ హంబంతట న్బ్రాహ్మి
 హరిణీ గర్భమునం జనించి హరిణంబైయొప్పెబూర్వస్మృతికా.
 భాగవతము.

గీ. విను మవిద్యకామ ♦ మునకు కామము కర్త
 మనకు బుట్టబట్టు ♦ లనఘ యింత
 వట్టు గారణముగ ♦ వచ్చు బుసర్జన్మ
 మండు తత్వవేదు ♦ లయిన మునులు. శాంతిపర్వము.

మరియు బ్రహ్మాండ పురాణములో మృగమును వులి చంప
 బోవుచుండగా నొక బ్రాహ్మణ కుర్రవాడు పులిని కొట్టబోవుచు
 రాయి తగిలి పడి పాణిబోవు సమయమందు మృగముమీద దృష్టి
 చేత మృగమై జనించె నని యున్నది.

తే.గీ. మది గురంగిని మరిమరి ♦ స్మరణ జేయు
 చునె త్యజించితి నాదేహా ♦ మును గనుక నే
 మృగముగా బుట్టినాడ నో ♦ సాగసులాడి
 యెరుగ నెటు బోయిరో భ్రాత ♦ లెల్లనచట.

32. మగశిశువు కలుగుటకు, మాతృపితృ సామ్యము కలుగుటకు
 వివరము.

(బ్రాహ్మకైవర్తపురాణం-పౌకృతిఖండము)

వ. పురుషుని శుక్లము యోన్యభ్యంతరంబునంబడిన శుక్లశో
 ణితములకు సంయోగంబు వేగిరంబుగ దక్షణంబున నగును. రక్తా
 ధిక్యంబగునేని మాతృసామ్యంబును శుక్లాధిక్యంబగునేని పితృసా
 మ్యంబును సంభవించు ఋతున్నానప్రభృతి యుగ్మ దినంబులనయ్యె
 నేని పుత్రుండు గలుగును. తదితరదినంబులనయ్యెనేని కన్యక సంభ

వింశు. రవి, భౌమ, గురువారంబులం దగునేని యది కుమారుండ గును. అయుగ్మదినంబులందును తదితరవారంబులందు నయ్యెనేని యది కన్యక యగును. గాన యుగ్మదినంబులందును రవి, భౌమ గురువారంబులయందును నయ్యెనేని మగశిశువగును.

మరియు స్కాందం-నాగర ఖండము.

చ. ప్రతిదివనంబున న్మధుర ♦ భక్ష్యము లన్నము నారగించి న ద్వోతముల బర్వవేళలను ♦ దక్క ప్రశస్తములైన తారలఁ బుతువుల గూఁడేనియు దయించు సుపుత్రుడు సర్వలక్షణా నివృతుడగుచుఁ జెలంగు నభివృద్ధి వహించు జిరాయురున్నతిఁ.

33. చిరంజీవులుగ నుండుటకు కారణము.

బ్రహ్మకైవర్తపురాణములో-ప్రకృతి ఖండము.

వ. ఎవ్వనికీఁ ప్రధమ యానుంబున శ్రీ పురుష సంయో గమువలన కలిగిన శిశువు అల్పాయుష్యుడగును. ద్వితీయ ప్రహ రంబున దానికంటె సధికంబగు నాయువుగలవాడును, చతుర్థయా మంబున చిరంజీవి యగును. ఆయుర్వేదంబున గూడ నాలుగవ యామము రమించుటకు శ్రేష్ఠమని తెలుపబడెను.

34. దుష్టాత్మసంభవుడైనను జన్మరాహిత్యమునకు మార్గము.

గీ. వామలోచన వినుము దు ♦ ర్వర్ణ హేమ మగ్నిపుటమున బరిశుద్ధ ♦ మై వెలుంగు నట్లు దుష్టాత్మ సంభవుం ♦ డయ్యు వంశ పావనుండగు హరిపాద ♦ భక్తుడగుట. భాగవతము తృతీ.

గీ. దనుజ భుజగ యక్ష ♦ దైత్య మృగాభీర నుందఱీ విహంగ ♦ శూద్రీ శ్వపచు

డైన పాపజీవు ♦ డైన ముక్తికి బోదు
రఖల జగము విష్ణు ♦ డనుచు దలచి.

భాగవతము.

క. హరిసేవనా ప్రియ వ్రతు

డరయగ కైవల్య పదవి ♦ నుదుట యరుదే
ధర చండాలుగ్డైనను

హరినామస్మరణ జెందు ♦ సవ్యయ పదముకా. భాగవతము.

గీ. హీన కులజుడైన ♦ హింసకుండైనను

బాప రహితుడైన ♦ బతితుడైన

విష్ణు భక్తి కలిగి ♦ విమలుడై వర్తింప

గలుగు నతని కమృతనిలయ మమర. మత్స్యపురాణము.

—ఇ—

35. తెలివి వృద్ధి పొందుటకు మార్గము.

—ఇ—

శృతిస్మృతులవలన అనగా వినిన మంచి సంగతిని శ్రద్ధతో
రిగి మననము చెయ్యడము.

—ఇ—

36. మనుష్య శరీరము కలిగినందుకు చేయవలసిన కార్యము.

•

—ఇ—

గీ. పడయరాని యాయు ♦ వాడలికి కలిగిన

బాపకృతుల దాని ♦ బడట గలుప

దగునె? పుణ్యవిధి స ♦ మాచరణములు గై

సేయవలయు గాదె ♦ చెలువు మిగుల. శాంతిపర్వము.

క. పరహితము సేయ బూనిన

పురుషుడు పాపంబు సేయ ♦ డందడు కీడుకా

బరమముని యగు నగస్త్యుడు

పరోపకారార్థకృతిని ♦ భవ్యుండయ్యెకా. శాంతిపర్వము.

గీ. ధర్మ సాధనంబు ♦ తనువు ధర్మము పరి

జ్ఞానదాయి యట్లు ♦ గాన దనువు

నోమవలయు మర్త్యు డేమిట నేమర

కాత్మ హితము గోరి యనఘ చరిత. భారతము. శాంతి.

సర్వ ప్రపంచముయొక్క కల్యాణార్థము యత్నించుటయే ముఖ్యము

గీ. పవనము నియమించి డ పరిహృత సంగుడై

యింద్రియముల వర్గ డ మెల్లమాపి

హరి విశాలరూప డ మందు జిత్తముజేర్చి

నిలువవలయు బుద్ధి డ నెరపి బుధుడు. భాగ. ద్వితీయము

మరియు దుర్వృత్తుల కెడమియ్యక సద్వృత్తులయందె అరు
వది గడియలు బంచినెట్టి స్రతి దినము గడువవలయు.

సర్వభూతములయందు నొక పరమాత్మయొ కలడను నీ పర
మావధియగు బ్రహ్మనిష్ఠయొక్క స్థితి మనకు నేతీరున ప్రాపించు
నని యెన్నుచు దాని నిమిత్తమై మనుజుడు యత్నించవలయును.
బెల్లమున మాధుర్యము లోపలను వెలుపలను సమానముగ నెటులుం
డునో యటులే భగవంతు డంతట నిండి యుండుటను తెలిసికొన
వలయును.

37. భగవంతుని కనుగొనుటకు ముఖ్యమైన సంగతి.

క. విను డక్కనుటకు మూలం

బనఘంబగు తపమయగు ట డ సతి నిష్ఠతపో

ధన సంయగ్విధ సముపా

ర్జనము నవశ్యంబు వలయు డ సన్నతులారా.

38. యోగనీతి ప్రకారము.

గీ. యోగధర్మంబు కంటెను డ నుత్తమంబు

గలుగ నేరదు ధర్మ మొ డ క్కటియు నపున

రాగమంబగు పదమున ♦ కరయ నిదియ

మేటినిచ్చెన సంయమి ♦ కోటి కెల్ల.

భారతము.

తే, గీ. మహిత ధర్మాళి యోగ ధ ♦ ర్మంబు పరమ

పావనంబులలో నది ♦ పావనంబు

మంగళంబులలో నది ♦ మంగళంబు

గాన యోగరతుల జెప్ప ♦ గలుగు ముక్తి.

బ్రహ్మాండ-ఉపోద్ఘాతపాదము.

సీ. విను మాతృవేత్తకు ♦ విష్ణు స్వరూపంబు

నెరుగంగబడు నది ♦ యెట్లటన్న

గగనసుడగు దిన ♦ కరు కిరణచ్ఛాయ

జలముల గృహకుడ్య ♦ జాలకముల

వలన దోచిన ప్రీతి ♦ ఫలితంబుచేత దా

నూహింపబడిన య ♦ య్యినునిపగిది

నర్థిమనోబుధ్య ♦ హంకార త్రితయ నా

డీ ప్రకాశముచేత ♦ నెరుగవచ్చు

తే, గీ. నాత్మ తత్వస్వరూపంబు ♦ వలతిగాగ

జిత్తమున దోచు నంచిత ♦ శ్రీదనర్చి

• యన్ముహూర్తి సర్విధా ♦ తాంత రాత్ము

డగుట నాత్మజ్ఞానకు గాన ♦ నగును గాదె. భాగవతము

క. ధీనిధులయ్యును యోగ వి

ధానంబునజేసి మనము ♦ తగ విమలంబై

మానితమగు మత్పదమున్

బూనునురీ యోగ ధర్మ ♦ మును నెఱిగింతున్.

భాగవతము-కపిల మహాముని చెప్పినది.

వ. అదియెట్లనిన శక్తికొలది స్వధర్మాచరణంబును శాస్త్రా
చారంబుల నిషిద్ధధర్మ కర్మంబుల మానుటయు దైవికంబై నచ్చిన
యర్థంబువలన సంతోషించుటయు మహాభాగవత శ్రీపాదారవిందా

పురాణతిహాససారసంగ్రహము.

ర్మకంబు గామ్యు ధర్మనివృత్తియు మోక్షధర్మంబులందు రణియు
 వింతలై కుంభంబైన యాహారసేవయు విజనంబై నిర్బాధకంబైన
 ప్లాసంబున నుంచుటయు హింసారాహిత్యంబు సత్యంబు నిస్తేయంబు
 తపశంత యర్థంబు నువయోగించు సంతయర్థంబు స్వీకరించుటయు
 ఈషణశ్రయంబు వర్జించుటయు ప్రకృతింజేరక వైరాగ్యంబవలంబించి
 బ్రహ్మచర్యంబు లవశ్యంచంబులు స్వాధ్యాయపఠనంబు పఠమపురు
 డుండైన సర్వేశ్వరుసర్పనంబు మూసంబు నాసనజయంబును జేసి
 శ్మయంబు ప్రాణనాయు ఎకీకరణంబు నిందియనిగ్రహరూపంబున
 ప్రత్యాహారంబు మనంబుచే యిందియంబుల విషయంబువలన మర
 లించి హృదయంబున నిల్పుటయు దేహగతంబున మూలాధారాది
 సానంబులలో నొక సానంబునందు హృదయగతంబై న మనస్సుతో
 డంగూడ ప్రాణాధారణంబు వైకుంఠంబైన సర్వేశ్వరుండు ప్రవర్తిం
 చిన దివ్యలీలాచరిత్ర ధ్యానంబు మానసైకాగ్రకరణంబు పఠమాత్మ
 యగు పద్మనాభుని సమానాకారతయు యిదియునుంగాక తక్కిన
 ప్రతదానాదులజేసి మనోదుష్టంబైన యసన్మాగణంబును బరిహరించి
 జితప్రాణుండై మెల్లన యోచించి శుచియైన దేశంబునం ప్రతిష్ఠించి
 విజితాసనంబై యభ్యస్తకుశాజిన చేతోత్తరాసనంబునైన యూసనం
 బుజేసి ఋజుకాయుండై ప్రాణమాగణంబును కుంభకరేచకపూర
 కంబులను గోశశోధనంబుజేసి కుంభకపూరకంబులచేత ప్రతికూ
 లంబుగావించి తీవ్రంబైన యమంబునం ప్రతస్తుంబై విగతసమస్తదో
 షంబగు చామికరంబు కరణివిరజంబుజేసి జితమారుతుండగు
 యోగికిఁ క్రమ్మరం ప్రాణాయామంబులను పావకునిచేత వాతపైత్య
 క్లేష్టంబులను దోషంబులు భస్మీకరంబులుజేసి ధారణంబుచేత కిల్చి
 షంబులును ప్రత్యాహారంబుచేత సంసర్గంబును రాగంబులదహనంబు
 జేసి సత్వాదిగుణంబులను నివారించి పఠమాత్మాను సంధానము
 చేయుచుండవలయు.

భాగవతము.

ర్చనంబు గ్రామ్య ధర్మనివృత్తియు మోక్షధర్మంబులందు రతియు
 మితంబై శుద్ధంబైన యాహారసేవయు విజనంబై నిర్బాధకంబైన
 స్థానంబున నుండుటయు హింసారాహిత్యంబు సత్యంబు నిస్తేయంబు
 తనకెంత యర్థంబు నుపయోగించు నంతయర్థంబు స్వీకరించుటయు
 ఈషణత్రయంబు వర్జించుటయు ప్రకృతింజేరక వైరాగ్యంబవలంబించి
 బ్రహ్మచర్యంబు తపశ్శౌచంబులు స్వాధ్యాయపరనంబు పరమపురు
 షుండైన సర్వేశ్వరునర్చనంబు మానంబు నాసనజయంబును జేసి
 స్థైర్యంబు ప్రాణవాయు వశీకరణంబు నింద్రియనిగ్రహరూపంబున
 ప్రత్యాహారంబు మనంబుచే యింద్రియంబుల విషయంబువలన మర
 లించి హృదయంబున నిల్పుటయు దేహగతంబున మూలాధారాది
 స్థానంబులలో నొక స్థానంబునందు హృదయగతంబైన మనస్సుతో
 డంగూడ ప్రాణాధారణంబు వైకుంఠుండైన సర్వేశ్వరుండు ప్రవర్తించి
 చిన దివ్యలీలాచరిత్ర ధ్యానంబు మానసైకాగ్రకరణంబు పరమాత్మ
 యగు పద్మనాభుని సమానాకారతయు యిదియునుంగాక తక్కిన
 ప్రతదానాదులజేసి మనోదుష్టంబైన యసన్మాగణంబును బరిహరించి
 జితప్రాణుండై మెల్లన యోచించి శుచియైన దేశంబునం ప్రతిష్ఠించి
 విజితాసనుండై యభ్యస్తకుశాజిన చేలోత్తరాసనంబునైన గ్రూసనం
 బుజేసి ఋజుకాయుండై ప్రాణమాగణంబును కుంభక రేచకపూర
 కంబులను గోళశోధనంబుజేసి కుంభకపూరకంబులచేత ప్రతికూ
 లంబుగావించి తీవ్రంబైన యమంబునం ప్రతప్తంబై విగతసమస్తదో
 షంబగు చామీకరంబు కరణివిరజంబుజేసి జితమారుతుండగు
 యోగికి క్రమ్మరం ప్రాణాయామంబులను పావకునిచేత వాతపైత్య
 శ్లేష్మంబులను దోషంబులు భస్మీకరంబులుజేసి ధారణంబుచేత కిల్చి
 షంబులును ప్రత్యాహారంబుచేత సంసర్గంబును రాగంబులదహనంబు
 జేసి సత్వాదిగుణంబులను నిషాదించి పరమాత్మాను సంధానము
 చేయఁచుండవలయు.

క. నదిరయము వారణేంద్రుడు
గుదియించినయట్లు పోలె ♦ గురువర దైన్యా
స్పదమగు విషయోల్లాసము
గునియించును యోగసిద్ధి ♦ గురు హృద్భలుడుకా. భారతము.

క. జనవర యసిధారావ్రత
మన దగియెడు ధారణా ని ♦ యతి పనుపడు నె
వ్వని చిత్తంబున నాయో
గ నిరూఢున కరిదియైన ♦ కార్యము గలదే. భారతము.

క. యోగ నిరూఢుడు సంగ
త్యాగానందైక నిరతు ♦ డతనికి జన సం
యోగము మృతినైన్యంబును
భోగాభోగ సుఖదుఃఖ ♦ ములు లేవధిపా. భారతము.

క. ప్రకృతి పదారు వికారము
లకు నాశ్రయ మాత్మ కవి నె ♦ లవు విను మాత్ముం
డ కుటిల తేజోరూపత
బ్రకృతియు వికృతియును గాక ♦ ప్రస్ఫురితు డగుకా.

గీ. శత్రుములు హేమములు నను ♦ రాగలీల
నమ్మకంబుల నావల ♦ నీవలైన
భంగినరులందు పురుషుండు ♦ నెలమి తిరుగు
చుండు దానెందు చెడడు.....॥ భాగవతము.

ఉ. చెందుచునుండు పుణ్యములు ♦ చేసి సురత్వము మధ్యకర్ముడై
యొండు నరత్వము న్దురిత ♦ యోగమున నన్బశుకీట భావముకా
బొందు సుఖంబు దుఃఖమును ♦ బొందిన జీవుడు దీనిభేద క
ర్తీకా దెలియంగనేర్చిన మతి న్గల యాతడుగోరు మోక్షముకా.

క. క్షయవృద్ధుల జంద్రుడు న
బ్ధియు లోనుగ బొందుచుండ ♦ తెలియదు బంధు

క. సదిరయము వారణేంద్రుడు
 గుదియించినయట్లు పోలే ♦ గురువరదైన్యా
 స్పదమగు విషయోల్లాసము
 గుదియించును యోగసిద్ధిగురు హృద్బలుడు. భారతము.

క. జనవర యసిధారావ్రత
 మన దగియెడు ధారణాని ♦ యతి పనుపడు నె
 వ్వని చిత్తంబున నాయో
 గ నిరూఢున కరిదియైస ♦ కార్యము గలదే. భారతము.

క. యోగ నిరూఢుడు సంగ
 త్యాగానందైక నిరతు ♦ డతనికి జన సం
 యోగము మృత్యుదైన్యంబును
 భోగాభోగ సుఖదుఃఖ ♦ ములు లేవధిసా. భారతము.

క. ప్రకృతి పదారు వికారము
 లకు నాశ్రయ మాత్మ కవి నె ♦ లవు విను మాత్ముం
 డ కుటిల తేజోరూపత
 బ్రకృతియు వికృతియును గాక ♦ ప్రస్ఫురితు డగు. భారతము.

గీ. రీత్యములు హేమములు నను ♦ రాగలీల
 నమ్మకంబుల నావల ♦ నీవలైన
 భంగినరులందు పురుషుండు ♦ నెలమి తిరుగు
 చుండు దానెందు చెడడు.....|| భాగవతము.

ఉ. చెందుచునుండు పుణ్యములు ♦ చేసి సురత్వము మధ్యకర్ముడై
 యొండు సరత్వము స్తురిత♦యోగమున నన్యశుకీట భావమున్
 బొందు సుఖంబు దుఃఖమును ♦ బొందిన జీవుడు దీనిభేద శ
 క్తిన్ దెలియంగనేర్చిన మతి న్గల యాతడుగోరు మోక్షమున్.

క. క్షయవృద్ధుల జంద్రుడు న
 బ్దియు లోనుగ బొందుచుండ ♦ తెలియదు బంధు

క్షయమునకు వగచు నజ్ఞం
డయి మహితా దీని నెరుగు ♦ ట మలత దెచ్చుకా.

గీ. విష్ణుమాయను దోచు నీ ♦ విష్టపములు
భిత్తిచిత్రంబు విధమున ♦ ఘేనభంగి
బుద్బుదాకృతిగాగను ♦ బుధుడు వీని
సరకు సేయక మోక్షంబు ♦ తెరపు వెదక.

క. విను తెవులుడు వగభేషజ
మునకు స్థలకొనిన చంద ♦ మున మది సత్యం
బును శేచము శమముం దమ
మును నెలకొలువంగ వలయు ♦ మోహచ్యుతికికా.

గీ. ఎల్లయెడలకు వెలువడు ♦ నిందియముల
చాల పుత్రుల తండ్రియు ♦ బోలె నాగు
నవియు మనమును నిశ్చలై ♦ కాగ్ర భావ
మొందు టుత్తమపదము న ♦ ముజ్వలాశ్మి.

క. భూతము లన్నియు నడగిన
యాతటి దనుతాను గనుచు ♦ సంజనరహిత
త్వాతిశయ మెసగ చెలిగెడు
నా తెలివాతత్వమునకు ♦ నమరు మహేశా. అనుశాసనీకము

క. పరులెవ్వరు తామెవ్వరు
పరికింపగ నేకమగుట ♦ భావింపరు త
త్పరమ జ్ఞానము లేమిని
పరులును తామనుచు దోచు ♦ బ్రాణుల కెల్లకా. భాగవతం

గీ. తనకు దాన గలడ్డు ♦ జననంబు నప్పుడు
మరణముననుసు గతి ♦ సరకములను
తల్లిదండ్రు దక్కు ♦ నెల్ల బంధులు శరీ
రంబు ననుగమించి ♦ క్రమ్ముణుదురు.

- గీ. ధర్మసాధనంబు ♦ తనువు ధర్మము పరి
జ్ఞానదాయి యిట్లు ♦ గాన దనువు
నోమవలయు మర్త్యు ♦ డేమిట నేమర
కాత్మ హితముగోరి ♦ యనఘ చరిత.
- క. అనమాలంబమశబ్దము
రసగంధస్పృశే రూప ♦ రహితమగుణము
ల్లసిత గుణమ్మగు వెలుగున
భ్యసన నియతి పరుడొకండు ♦ బడయు బుత్తో.
- గీ. అనఘ ముంజ గర్భ ♦ మును నిషీక నిదశే
నంబుగాగ గనుగొ ♦ నంగవలయు
దనువు ముంజ మాత్మ ♦ దదిషీక నిష్కర్మ
విధము సుమ్ము యోగ ♦ విదుని వెరవు.
- క. తనువువలన నిష్కర్మం
బొనరిచి జీవాత్మగాంచు ♦ యోగివరుం డ
య్యను నొడవి యట్లు దన్ను
న్లనినప్పడు జనన మరణ ♦ గతులం దొరగుణ.
- క. తనయందు తన్ను లెస్సగ
గనుట న్నడచిన సుఖంబు ♦ గలుగదు లోకం
బున నందు దాని కయ్యెడు
వినుతానుష్ఠానమునకు ♦ వినువమివలయుణ.
- గీ. పాలకడవ పెక్కు ♦ పశువుల లోపల
డించి నాతడెట్లు ♦ దానినరసి
కొనుచు నుండునట్లు ♦ నునుచిన మనను నే
మరక యాత్మ వెదకు ♦ తెఱవు మేలు.
- గీ. అయ్యనాది తత్వము చక్షు ♦ రాదికంబు
లైన ఇంద్రియములకు గా ♦ హ్యంబు గాదు

సకలమలనిరాసాద్య ప్రి ♦ సన్నతర మ
 నఃప్రేదీపంబు తద్దశే ♦ నం బొనర్చు.

గీ. ప్రాణుబాదవుట ప్రాణి య ♦ పాను జెంది
 తాను దానభూతాత్మయై ♦ దనువు విడచి
 వ్యానచేష్టిత సర్వసం ♦ వ్యాప్తినొంద
 మనసు సుస్థితినొందు స ♦ మానునందు.

సీ. విను మహారాత్రంబు ♦ లును శుభాశుభములు
 సత్యాస్మతంబులు ♦ సదసజా హ్వా
 యములునునైన ద్వం ♦ ద్వములు ప్రాణాపాన
 ములకు నామాంతర ♦ రములు తదీయ
 మధ్యవర్తితనొప్పు ♦ మహనీయ వహ్నిను
 దానంబు దాని ని ♦ ద్వంద్వభావ
 మాంతరయోగ వి ♦ ద్యాప్రవీణులు గండు
 పరమశాంతి యనంగ ♦ బ్రహ్మమనగ

తే, గీ. సరయభేదంబు లేదన్న ♦ యట్టులుండు
 నమ్మహావస్తువునకును ♦ నాకృతిది య
 నంగ జెవియారవిందుము ♦ సలినగర్భ
 చేతనని దివ్యముని యిట్లు ♦ చెప్పె కరుణ.

క. యీలోకంబుల నెల్లం
 కాలము పక్వమ్ము సేయ ♦ గా నెవ్వం డ
 క్కాలము పక్వము సేయన్
 జాలును నతడమృతునజరు ♦ సత్యు గనుటకున్.

క. మనసును నిండియములునున్
 దనయందొడుగంగ జేయ ♦ తాను తెలివి నొం
 ది నిరంజనత్వసిద్ధిన్
 గని గతధూమాసలంబు ♦ కరణి వెలుంగున్.

- గీ. దిక్కువలుకక దివియెల్ల ♦ బిక్కటిలగ
దానయున్పుట్టు గనుచు నే ♦ మేని గుడిచి
యెద్దియేనియు . . . ♦ యుండేని శయనించు
నతని దేవతల్ బ్రాహ్మణు ♦ డంఘ్రీ బుత్రా).
- క. అవయవము లెట్లు కూర్మము
నిపుంించును లోనికడచు ♦ నెరినట్లులభా
తవితతి భూతాత్ముండును
ప్రవర్తన నివర్తనముల ♦ బొల్చుడ వేయు.
- క. విను మైదింద్రియములకును
మనంబుషష్ఠంబు సప్త ♦ మత్స్వము బుద్ధిక్
పనిగొను భవ్యక్షేత్ర
జ్ఞాని యందష్టమత గల్గు ♦ సుగుణాభరణా.
- క. విను మూర్ధనాభితంతువు
జనియింపగ జేసినట్లు ♦ సాత్వికగుణ సం
జనకంబగు నది పురుషుడు
గనుట నుదాసీనతను వి ♦ కారము గలదే.
- క. ధనములు బంధులు భోగము
లనియెడు సస్థిరములెల్ల ♦ నాత్మకెరవు చే
సిన శాంతియలవడును మన
మున శాంతి శ్రీసమృద్ధి ♦ మోక్షము నిచ్చు.
- గీ. మనసు మనసునంద ♦ మడియించి యాత్మను
ఆత్మయందుగాంచు ♦ సట్టి యతః
సర్వవిదుడు తన్ను ♦ సకల భూతవితతి
గనుచునుండు ♦ నిర్దికల్పముగను.
- గీ. ఆత్మతత్వమేకంబ దీ ♦ పాంతరముల
గలుగజేయు ప్రదీపంబు ♦ కరణి నావ

హింతు రూపాంతరముల న ♦ య్యెలమియును బు
ధుండు గనుగొని భ్రామయక ♦ యుండు నకటా.

క. పవనంబేకము ప్రాణా

దివిభేదము లైదు వినుత ♦ దీయంబులు వా
ని విధంబులరయ నిశ్చల

మవునది యాసుకృత మంత ♦ రాత్మను జూపుకొ.

గీ. అవుడు బుధ్యమానుని గను ♦ సవ్యరిష్ట

తత్వమవ్యక్తమండు తి ♦ ద్దర్శియగు ప్ర

బుద్ధుడతని నతనిని ♦ బుద్ధుడెరుగు

చుండు నివి యాత్మ దశలత ♦ డొకడ యనఘ.

వ. అవ్యక్తప్రభవంబును బుద్ధిస్కంధంబును నహంకారవిట
వంబును మహాభూతోపశాఖంబును నింద్రియకోటరంబును సంతతశా
ద్వలంబును శుభాశుభఫలంబునునై సంసార వృక్షంబు నొప్పవండు

క. జ్ఞానాసినదినరికి యభి

మానాహంకార దూర ♦ మతియగు బురుషుం

డానందము ప్రస్ఫుటమగు

గానంగానేర్చు విగత ♦ కల్మషులారా.

గీ. పరమనియతి యనగ ♦ ప్రాణసంయమ మనం

బడి క్రమాభివృద్ధి ♦ నలవరింప

గా ప్రసాదలబ్ధి ♦ కలిమి ధృవంబ వి

శేష కలనమిష్ట ♦ సిద్ధి జేర్చు.

క. వినుడీ సత్వస్థు పురుషు

గనుగొను డనుమాన కలన ♦ గాని మదిం ద

క్కిన తెరగేమిటనైన

స్థనుకొనియెద మనుట వెరవు ♦ గాకుండు జుడీ.

- గీ. తటినిదగను త్తరించు నం ♦ తకును పోత
మాశ్రయించి తక్కొల్లని ♦ యట్లు పురుషు
దశానము సంభవించు నం ♦ తకును సత్వ
మూది పిదప దత్సంబంధ ♦ ముడుగు డనియె.
- క. భూతముల తారతమ్యము
జేతోగతమైన యట్టి ♦ శిష్టజనము ప్ర
ద్యోతితుడగు పురుషుగని ని
రాతంకావ్యయ పదంబు ♦ ప్రాపింపగనున్.
- క. శరనిధితరగలభంగిన్
బారిబారి నవ్యక్తమునన ♦ బుట్టు నడంగున్
సురనరధరణీరుహచయ
చరాచరానేక భూత ♦ జాలము లెల్లన్.
- క. అవ్యక్తాదిక సకలము
నవ్యయుడగు పురుషుడాశ్ర ♦ యంబుగ బరగున్
సువ్యక్తంబుగ నిది గను
భవ్యులు వడయుదురు మోహ ♦ బంధ విఱు
- క. మేమతాహంకృతి విడిచి త
పమున ప్రజాపతి సమీప ♦ భవ్యపదము నం
యమి పొందునిందు సందే
హ మొకింతయు లేదు నిర్మ ♦ లాత్మకులారా.
- గీ. సాధు లింద్రియ విభ్రాంతి ♦ సంహరింతు
రఘుము తెలసి ప్రాయశ్చిత్త ♦ మాచరింతు
దానమ ప్రకాశంబుగ ♦ నాచరింతు
రఘుల భూతదయాభుత్వ ♦ మరయగలరు.
- క. నేయిపాలుపడీన దివియయు
మాయుకరణి కర్మసిద్ధి ♦ మలిగిన హీన

- త్వాయత్తుండై తానును
 మాయును దైవానుకూల్య ధ మహిమ మహేశా.
- క. కోరికయు నొల్లమియు లే
 కేరూపున భూతములకు ధ యెగ్గగు తెరగుణ
 జేరక యకామవృత్తి త
 పోరతినున్నతడు బ్రహ్మ ధ ముం బ్రాపించుకా.
- గీ. కాలచక్రంబు నిరవధి ధ కంబు దీన
 సర్గములు ప్రళయంబులు ధ జనుచు నుండ
 ప్రళయమున పరమాత్ముండు ధ ప్రకృతిజెంది
 యఖిలమును సృజియించు క ధ ల్పాదియందు.
- క. ఇదినాయదియను నూత
 న్మది నెయ్యది పట్టుకొల్పి ధ ననువాసితమై
 తుదిచేటునొంది వానికి
 నదిశోకము నావహించు ధ సత్యంతంబుకా.
- గీ. సత్కులంబున బుట్టుట ధ సకల వేద
 ములు బురాణంబులును శాస్త్ర ధ ములును చదువు
 టయును సద్గతుజేయ ప్రా ధ ధలవిగావు
 శీలసామగ్రిలేని దు ధ శ్చేష్టితునకు
- గీ. హింసలేక యునికి ధ ఇంద్రియ జయము నై
 రాగ్యమ చపలత్వ ధ మను గుణములు
 నాల్గుగల్గునట్టి ధ నరునకు కరతలా
 మలక మంతరాత్మ ధ మహిమ లెల్ల.
- గీ. సత్యమార్గాభిరతి యాత్మ ధ తత్వ దశకా
 నంబు గావింప దనుదాన ధ సరుడు గాంచు
 విశ్వమున దాను దనయందు ధ విశ్వమును ప
 సింతుటయు జూచుచును ముక్తి ధ జెందియుట.

గీ. జ్యోతి యాత్మయందు ♦ నున్నది గాంచ శ
క్యము సమాహితాత్మ ♦ డైన మునికి
నొరులవలన తనకు ♦ నొరులకు తనదెన
భయము లేక యున్న ♦ బరముగాంచు.

గీ. ఇంద్రియములలో నొక్కటి ♦ యేని పటుత
పడక నెడలిన నాగంటు ♦ ప్రజ్ఞగారు
నట్లు గావున మనసు ము ♦ న్నాగివినికి
యాశెయగు నైదు క్రమమున ♦ నాగపలయు.

క. సుత విను శబ్ద బ్రహ్మాని
యతివర్తించు భువన త్ర ♦ యముసను యోగా
న్విత్తుడగు మునిగనునజు శా
శ్వతు నచలు బురాణతము నజరు బరమాత్ముణ్.

గీ. ఇంద్రియముల నేనింటి ♦ నిట్లు విషయ
ములకు నొలయక యుండగ ♦ నిలువరించి
తలపులుడిగనేనియు ప్రమ ♦ దమున నాను
భంగి తృప్తుడైయుండియు ♦ పరముగాంచు.

చ. తన కుసుమంబులక్షణవిధితానము మూర్ఖున నాన మ్రానునే
రని క్రియగాన నేరడు బ ♦ రంబగు తత్వము నైజభంగి వి
న్ననవున నంతరాత్మగను ♦ నైష్ఠికత స్థనుచుండ వట్టి పా
మెనసిన తోలువాయు క్రియనీవు దొరంగుడు పాపపుంజముణ్.

క. బరులకు దావెరవక తన
కొరులు వెరువకుండు నట్లు ♦ లొప్పెడు సమతక్ష
దిరమైన నడవడిక గల
పరిణత చిత్తుండు సువ్వె ♦ బ్రాహ్మణు డసఖూ.

క. పొరిబారి భూతముల గుణో
త్కరము విశేషాన్వితముగ ♦ గనుగొను సంవి

- త్వరుదుఃఖము సౌఖ్యముచే
విరియు దరణిచేత దమము ♦ విరిసిన భంగిణ.
- గీ. తనదియనక యే వి ♦ ధంబున బి్రియమొందు
యద్ది గుడువకుండ ♦ నెసగుత్పస్తి
యిచ్చపొందు లేక ♦ యెయ్యది సుఖమిచ్చు
దాని గనుట శ్రీతుల ♦ తలపు గనుట.
- క. ఇనురూపము జలముల దో
చిన క్రియబుద్ధి ప్రతిబింబ ♦ సిద్ధత వెలుగొం
దిన యాత్మను పరమాధాత
గను సత్వస్థులకు నిజము ♦ గానంగ నగుణ.
- క. కర్మారాముడు సంతత
ధర్మసఖుడనై యసంగ ♦ తానిష్ఠమతిణ
నిర్మలుడగు వానికి ని
ష్కర్మత్వానంద సిద్ధి ♦ గలుగు ముసీంద్రాి.
- గీ. నగములెల్ల పుణ్య ♦ సగములు నదులెల్ల
పుణ్యనదులు వినుము ♦ భూసురాగ్ర
గణ్య యకలుషంబ ♦ కదమ మనజాలు
నాత్మవిధమెరుంగు ♦ న కలుషునకు.
- క. అనఘామృత్యువు నమృతం
బును దేహమునందు గలవు ♦ మోహము మృత్యు
త్వ నిరూఢమున్నరూపును
గను టమృతత్వోపహితము ♦ గాన నెరుగుమి.
- గీ. అధిపలఘ్వాశియై ఇంద్రి ♦ య ప్రపంచ
జయముగలిగి మోక్షాధోక్త ♦ సారధర్మ
నిరతినుండెడు వానికి ♦ పరమమగు ప
దంబు తంకేటి జున్ను చం ♦ దంబు నొందు.

గీ. కలిమియును లేమియును నిను • కాలవశ క
తములు భృంధానినానుల • దర్పదైవ్య
కలిత సుఖ దుఃఖముల బెట్టు • న్నాక యధః
ముల యనిత్యత యెరిగిన • కలచై వికృతి

గీ. వినుము దనుజనాధ • విష్ణునం దఖలంబు
గలుగు నిలుచు లయము • భొందు నతని
యందు భక్తి నిండ్రు • యు జయంబునకు బోత
దాన ధర్మ విధుల • గానరాదు

క. రసకర్మజ్ఞుడు దారము
పసిండి సేతకు బ్రయత్న పరుడై శుద్ధ
త్వసమగ్రము సేయు క్రియకౌశల యందరి
విభువక సుధిశుద్ధి జీవు • న్నకు శ్రేయ్యులగు

క. అనఘ దురన్నముశాల్యా
దనమును భూమియేను మృతుల • తల్పరంజన
మును స్తుతచిర్రాజిన్యాంబర •
మును సరి యెవ్వనికి నతడు • ము కిశ్చారయుక్.
జాతుడు మృతు ధృవము • యెవడి దీక్షిత
భోతోల్లాసముల్లవిత్య • ములు వినుకద
పాతియగు శరీరంబున
కై తనకు నాధ్యక్షము • నారుండనఘ

గీ. అనఘ మూఢాత్ము చిత్రంబు చిరంబు విషము
జాలమత్త్యంతగాఢ శు • కిలకే మియెందు డిడి
లక్కరసము దండాదుల • జిక్కుబట్టు
చందమున దీవి గనుట • డిడి యెంతలయల

క. ఆర్థయ కర్మకా
సారము పుస్తక తిజ్జా • ధంధ తిరిగి పం

స్తేరపు జనస మరణములు
 గారించును దీని భంగి ♦ గానక యున్నక.

క. బరుల పనికిగా నిజహిత

విరహితు డగునట్లుగాదె ♦ వివిధేంద్రియ కా
 ర్యరతుండై యాత్మస ము
 ధ్ధరణంబొగి చేయకునికి ♦ ధరణీనాథా.

క. వినము మృణాళంబు సనం

టినరొంపి జలంబులో గ ♦ డిగినను బెడబా
 సిన క్రియ విమలజ్ఞానం
 బున సంసారంబు వాయు ♦ పురుషు సరేంద్రా).

క. నరనాయక శిశ్నోదర

పరాయణుండగుచు నొండు ♦ పరికింపడు దు
 ర్నరు డెలుక బిల్లి వొడవిన
 వరుసన జరవొడవు ముక్తి ♦ బడయక బొరియుక.

గీ. వేగుపెద్దైన నోడ వా ♦ రిధి దరింప

లేని భంగి మనోభవా ♦ లీఢ వృత్తి
 యగుచునుండు జీవుండు భ ♦ వాభి యుత్తి
 రింపలేడది నిజము గ ♦ రిషచరిత.

గీ. యోగతంత్రంబు సకల శా ♦ స్తోదితంబు

విను విశేషించి లోకైక ♦ విభుడు చెప్పె
 దీని నారాయణుడు ముని ♦ మానసీయ
 మిది మనంబున తెలసి కొ ♦ మ్మిద్ధచరిత.

గీ. అమలవాయు సేవ ♦ సము నిర్మలత్వంబు

గలుగగా బదారు ♦ కళలు పూర్ణ
 డగు సుధాంశుమాడ్కి ♦ నక్షరమమలి న
 ఖండ శాంతి బోధ ♦ ఘనత వెలుగు.

క. విచ్చలవిడి నిందియముల
 నెచ్చటికైసం జనంగ ♦ నిచ్చిన నరకం
 బచ్చుపరచు గుదియించిన
 దెచ్చు సుగతి నరున కది స ♦ తీమాళి మణి.

గీ. ప్రకృతిదొరగిన దన్ను ♦ బన్నుగా జూచు వి
 వేక దృఢతపంచ ♦ వింశకుండు
 సంగరహితమైన ♦ షడ్వింశపదము ని
 స్సంశయముగ గాంచు ♦ వంశవర్య.

గీ. మాతృపితృదారపుత్రక ♦ భ్రాతృశత స
 హస్రీములు గల్గి సంస్మృతి ♦ ననుభవింప
 బడియె నందులో నెవ్వరి ♦ కడలువాడు
 నరుడ నిత్యత యూహించు ♦ టరయ నురువు.

సీ. కొంచపు టశనంబు ♦ గొనుచు సంగమములు
 బౌసి యిందియముల ♦ పజ్జజనమి
 శబ్దైదియైన వి ♦ షయజాత మంతరం
 గమునకు సందడి ♦ గాకయుండ
 సద్బుద్ధి దృఢమగు ♦ సాధనంబును గొని
 మరలిచి యాత్మను ♦ మనసు నిలిపి
 అపగతసంకల్పు ♦ డై యుపలస్థాణ
 భంగికస్థితి బను ♦ పడి దినంబు

త్రే, గీ. రాత్రియును యోగసేవాను ♦ రత్నినివాత
 దీపమునుబోలె వెలుగ నా ♦ త్మీయ మూర్తి
 గనుచు నెడనెడ నుపశమ ♦ కాలములు స
 నంగ వర్తించు యోగి యా ♦ నంద మొందు.

క. యోగులచేత నుపాయము
 రోగంబులు బొడమకుండ ♦ రోయబడియె నా

శాగత జలమట్లనిలము

దాగ్రవలె మెల్లనక జి ♦ తశ్రముడగుచుక.

(మార్కండేయం.)

ఉ. ఆదినినాభియుక్ హృదయ♦మంత నురంబును కంఠముక ముఖం బాదట నాసికాగ్రమును ♦ నక్షులు భ్రాియుగమధ్యముల్ శిరం బీదశకంబునందు నొక ♦ యించుక పూర్వముకంటె పైపయిం బోదిగ ధారణాదశక ♦ ముకొని యోగిత దక్షరాత్ముడౌ.

తే. రాజయోగంబుబూని ని ♦ రంతరంబు

పట్టుగా నభ్యసింపంగ ♦ పాలుమాలి

కొన్ని వేదాంతి యుక్తులు ♦ కూడబెట్టి

బలుక నేచిన బ్రహ్మాంబు ♦ భవముగలదే.

(సీతారామాంజనేయం.)

క. యుక్తాహారవిహారుడు

యుక్తస్వప్నావభోధు ♦ డు రుకర్మములక

యుక్తవిచేష్టండగు ఘన

యుక్తనకగు పఠముతాజ ♦ యోగము సుఖమై.

చ. ఇతరమునూని తన్ను మేదీ ♦ సంతయు సెమ్మి భజించువారి నా శ్రిత జనసేవితాంఘ్రి సర ♦ నీరుహుడైన సరోజనాభుడం చిత దీప్తితోడ నిష్కలము ♦ చిత్తమునం గరుణించు నట్టి వారతుల దురంతమె తనరు ♦ నఖ్యభు మాము గరింతు రెస్వంకే.

(ద్వితీయ స్కంధము.)

చ. జనవర సౌఖ్యముం బోరసి ♦ సాత్వికభావ నేముదతంబు ను మ్మనియును దుఃఖముల్ గదిరి ♦ నెప్పుడు రాజసభావభంగి సు మ్మనియు జడత్వ సంగ సమ ♦ యంబున దామసభావ వృత్తి సు మ్మనియునుదోచివానిబడ ♦ కాత్మరతిన్నిలుపిచ్చు మోక్షముక.

(శ్లోంఠి.)

39. సాఖ్యప్రకారము వసిష్ఠుడు జనకునకుపదేశము.

క. అనులోమంబున సృష్టియు
జననర ప్రతిలోమవృత్తి ♦ సంహారముగ
ల్లను జననప్రళయంబుల
తనకు బహుత్వంబు నేక ♦ తయు శోభిల్లుకా.

వ. క్షేత్రంబన ప్రకృతియన నొక్కటియ. జీవుండు ఆ క్షేత్రంబును చెరిగినవాడు గావున క్షేత్రజ్ఞుడును క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులు వేరగుట ప్రస్తుతంబు అవ్యక్తంబు, జ్ఞానంబు, నిర్గుణంబు, నిర్మలుడు, స్వయాం ప్రకాశి, నిత్యుడు, అమృతుడు, అక్షరుడు, అవ్యయంబు, అనుకుడు, అనాశుడు, ననాతనుడు. ఇది సాఖ్యప్రకారంబు. ఇట్లు సాఖ్యానుచూపంబున ప్రకృతినేర్పరచి పురుషుండు తన్నుదాన గనుచుండ కైవల్యంబు సిద్ధించు నట్టిదయ పునరావృత్తి పదంబు పంచమిశ తత్వ విశిష్టంబు గు పురుషుండు ప్రబుద్ధుడు అక్షరుడనంబరగు.

గీ. జలము గదిసియుండ ♦ జలముచే నార్ద్రంబు
గాక యుండు నట్టి ♦ కమలదళము
• భంగి నంతరాత్మ ♦ ప్రకృతి బొందియు నంద
వికృతి బొందకుండు ♦ వీతదోష.

గీ. యోగి చూచు భంగి ♦ నుర్వీశసాంఖ్యుండు
చూచు సాంఖ్యుడరయ ♦ చొప్పు యోగి
వరుడు నరయు గాన ♦ వారిద్దరును నొక్క
తెరవు వారలంబు ♦ పరమ మునులు.

40. భగవత్కథలు చదువుటవల్లను పెద్దల నేవ చేయుటవల్లను గల్గు లాభము.

క. శ్రుతిమువలన శ్రోత్రియుడగు
నతుల తపోయ క్తి గడు మ ♦ హత్వము వడయుకా

ధృతిచే సహాయయుతుడగు

సతిశయముగ బుద్ధి మంతు ♦ డగు బుధసేవకా.

సీ. ధరలోన బ్రహ్మాంబు ♦ దపమున దానంబు

లను గృహ ధర్మంబు ♦ లను జలాగ్ని

సోమ సూర్యులచేత ♦ క్రీతులచేనైనను

పరమ భాగవతుల ♦ పాదసేవ

బొందిన మాడ్కిని ♦ బొందగ రాదని

పల్కుదు రాక్షసులు ♦ పరమ మునులు

ఘనతపోబాహ్య సా ♦ ఖ్యములకు విముఖులు

నైపుణ్యులు హరి గు ♦ ణానువాద

గీ. మోదితాత్ములు నగు బుధ ♦ పాదసేవ

ననుదినంబును జేసిన ♦ సంత మీద

మోక్షమార్గంబునకును ప ♦ ద్మాత్మునందు

పట్టువడియుండు నెప్పుడు ♦ బరగ బుద్ధి.

(భాగవతము పంచమస్కంధము.)

భగవత్కథలు చదువుటవలన తారకయోగ మలవడును.

—❧—

41. చూపు నిలచి తపస్సువలన గలుగు ఫలము.

—❧—

తే. తపమువలన విరాట్టు ప ♦ దంబు గలుగు

బ్రహ్మ కర్మమ్ము సన్యాస ♦ వశత గలుగు

బ్రహ్మకృతి విజయంబు గలుగు వై ♦ రాగ్యకల న

జ్ఞాన సిద్ధి గైవల్య వా ♦ సంబు దొరకు.

(బ్రహ్మాండ పురాణము.)

క. నారద పర్వత దేవల

భారద్వాజాదులైన ♦ పరమ మునులు ధ

స్మారంభంబున వడసిరి
గౌరవమట్లగుటధర్మకరణమువలయున్. (శాంతిపర్వము)

42. పురాణ శ్రీవణ ఫలము.

గీ. విమల ధర్మకథల్ పురా ♦ ణములు పలుకు
గాన సంసారవారిధి ♦ గడవగోరు
వారు విననగు దత్కథా ♦ వర్ణనమున
బూర్వ జన్మాజ్ఞాతాఘముల్ ♦ పాలియుకతన.

43. దృఢాభ్యాసమువలన కలుగు ఫలము.

శ్లో॥ భావితంతీవ్రసంవేగా దాత్మ నాయత్తదేవసః
భవత్యాశు మహాబాహూవిగతేతరసంస్పృతిః॥

తా. గొప్ప భుజములుగల రామా! పురుషుడు యేవస్తువైన
దృఢాభ్యాసంబుచేత చిత్తంబు నిలుకడ కలుగు నటుల భావించి
ఇతర వస్తువును భావింపక యుండెనేని త్వరగా ఆ వస్తువె తానయ్యె
డినని యర్థమము. (వాశిష్ఠ రామాయణము.)

44. ధర్మముయొక్క ఫలితము.

ఉ. ధర్మమునకప్రజాహితము♦దార్కొనువేల్పులు మెత్తురార్యులున్
గూర్చి వహింతు రధమును♦గూర్వకయే యభివృద్ధి బొందుదు
ష్కర్మలు భీతి జెందుదురు ♦ శత్రులడంగుదు రిష్టసిద్ధియా
నిర్మల కీర్తియు స్థరణి ♦ నిల్చు దివంబును గల్గు పుత్రీకా.

(ఉత్తర రామాయణము.)

గీ. అధఃస్థిదికంటె ♦ సరయ నెక్కుడు ధర్మ
 స్థిది దాన సకల ♦ స్థిదులును పృ
 శస్తభంగి జేరు ♦ శాశ్వత కీర్తియు
 సంభవించు గలుగు ♦ సద్గతియును. (శాంతిపర్వము.)

—

45. సత్యు నొకనివలన గలుగు నమిత ఫలము.

—

సీ. ధర్మదేవత దయ ♦ దభుకొత్తగా గల్గె
 జనులార మీరెల్ల ♦ స్వగృమునకు
 రండు దుర్లభమది ♦ రమ్యవిమానాగ్ర
 కోటి సంకులమయ్యె ♦ కుతల మస్మ
 దీయ లోకమున కే ♦ తెండంచు నిట్ల యో
 ధ్యాపురంబున కేగి ♦ యమర విభుడు
 బలికిన విని జను ♦ ల్బహు హాషకలితులై
 యారాజు కరుణచే ♦ సఖల జనులు

గీ. పుత్రోభృత్యకళత్రీ సం ♦ పూర్ణులగుచు
 తగు విమాసము లెక్కుచు ♦ గగనమెల్ల
 నిండ జని స్వర్గలోక ము ♦ దుండి రప్ప
 డా హరిశ్చంద్రునినకు మోదమతిశయిల్ల. (మార్కండ్వేయ పు)
 హరిశ్చంద్రుని కడకు దేవతులు వచ్చి తత్పుత్రుని బ్రీతికిం
 చుటలో సత్యహరిశ్చంద్రుని చరిత్రీము యెల్లరకు విశదమే.

—

46. ధర్మమునెడ నసాదరణ చేసెనేని కలుగు నష్టము.

—

క. ధనమునకై ధర్మము దెస
 ననాదరము జేసెనేని ♦ నాన్యపతికి న
 ధనమును జెడు దుర్యశముం
 బనుగొనుదుది దుర్గతియును♦పాటిలు ననఘా. (శాంతి)

47. గురువును నకునిగాదలచిన గలుగు నష్టము.

క. హరి మహిమ తనకు జెప్పెడి
 గురువున నరుడనుచు దలచు ♦ కుంతిత భక్తిః
 దిరుగు పురుషు శ్రమ యెల్లను
 కరిశౌచము క్రియ నిరధః ♦ కంబగు నధిపా. భాగవతము.

48. ముక్తపురుషుడనుకొను విషయము.

శ్లో॥ తవామృతస్యందినిపాదపంకజే నివేశితాత్మాకథమన్యదిచ్ఛతి |
 స్థితేరవిదేమకరందనిర్భరై మధువ్రతోనేక్షురకంహివిక్షతే ||
 (ఆశ్వందారు వాక్యము.)

శ్లో॥ త్వదాశ్రితానాం జగదుచ్ఛవస్థితీ | ప్రణాశసంసార విమోచనాద
 యః | భవంతిలీలా విధయశ్చవైదికా | స్వప్రీయ గంభీర మనో
 నుసారిణః || (డిటో)

సీ. మందారమకరంద ♦ మాధుర్యమున దేలు
 • మధుపంబువోవునే ♦ మదనములకు
 నిర్మల మందాకి ♦ నీ వీచికల దూగు
 రాయంచచనునె త ♦ రంగిణులకు
 లలితరసాల ప ♦ ల్లవఖాదియై చొక్కు
 కోయిలనేరునే ♦ కుటజములకు
 పూర్ణేందుచంద్రికా ♦ స్ఫురిత చకోరక
 మరుగునే సాంద్ర నీ ♦ హారములకు

తే॥గీ. నంబుజోదరుదివ్య పా ♦ దారవింద
 చింతనామృతపాన వి ♦ శేషమత్త
 చిత్తమేరీతి నితరుల ♦ జేరనేర్పు
 వినుతగుణశీల మాటలు ♦ వేయునేల. (భాగవతము)

- క. ప్రకృతికి నాకును నుదకము .
 నకు మత్స్యమ్మునకు బోలె ♦ నైసర్గికమై
 ప్రకటంబై నది వేర్పా
 టకట యహంకార వశత ♦ నదియే నంటి. (శాంతి.)
- గీ. ప్రకృతిజేసినే ఈ యప ♦ గాధమరయ
 నాయదియకాక వేరొకం ♦ డో యనంగ
 కలితుడగు నేను దానితో ♦ గలియనేల
 గలిగె బహురూపములు దాన ♦ గాడె నాకు. (డియో)
- క. మమతంగాదే బహు జ
 న్మములయ్యెడు దీని విడిచి ♦ నానాయోని
 భ్రమణంబు బాసెద న
 త్యమలుడనగు నాకు ప్రకృతి ♦ యాశ్రయమేలా.
- గీ. ఎన్ని రూపులు గొనివచ్చి ♦ యెట్లు పొడవు
 జూపెనేనియు దానినే ♦ జూడ మమత
 తో నహంకారమును గల్గు ♦ వాని జేర
 నీక దోచిన ప్రకృతితో ♦ నెట్లుతోచు. (శాంతిపర్వము)

49. పశ్చాత్తప్తడనుకొనవలసిన విషయము.

వ. సమస్త చేతనులను గభ్రము చున్నప్పటినుంచి రక్షించెడు స్వామీ! మనోవాక్కాయైరనాదికాల ప్రవృత్తానంతా కృత్యకరణ కృత్యాకరణ భగవదపచార భాగవతాపచారా సహ్యపచార రూపానా విధానంతాపచారానారబ్ధ కార్య కృతాన్నియ మా శాన్కరిష్యమాశాన్చ సర్వానశేషతః క్షయస్య.

తా. మనోవాక్కాయములచేతను అనాదికాలము నుంచి నచ్చుచున్న యనంతములగు జేయకూడని పనులను జేయుటయును

జేయవలసిన పనుల జేయక పోవుటయును, భగవదపచారము భాగవతాపచారము అసహ్యపచార రూపముగు వివిధములగు ననేకాపచారములను ఆరబ్ధకార్యములను చేసిన వాటిని చేయబోవు వాటిని సమస్తమును మిగులకుండు నటుల క్షమించుమా. (గద్యత్రయము, శ్లో॥

సధర్మనిష్ఠోస్మి నచాత్మవేదీ నభక్తిమాంస్త్యచ్చరణారవిందే |

అకించనోనస్యగతిశ్శరణ్య స్త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రోపద్యే॥

శ్లో॥ అపరాధసహస్రభాజనం పతితం భీమభవార్ణవోదరే |

అగతిం శరణాగతం హరే కృపయా కేవలమాత్మసాత్కురు॥

(ఆశ్వందారు స్తోత్రము.)

అ. శాంతిపర్వములో శౌనకముని వద్దకు జనమేజయుడు బుద్ధి పూర్వక బ్రహ్మహత్య సమపాపము బావుకొనుటకు వెళ్లినప్పుడు ఆయన శ్రుతపరచినది.

చ. దురితముచేసి తాపమున ♦ దూలిన నింకెటుసేయ నన్నతిం బొరసిన ధర్మసంచరణ ♦ బుద్ధియమేలని యూదినంగ్రియా ంరుడై మేలుచేసినను ♦ బాదము పాదముగా గ్రమంబున ని్వరియు సమస్తముం దదభి ♦ విష్వకలంకము నిర్భయంబుగ్.

చ. సరవరవాసవుం డడిగి ♦ న న్గుదు డిట్లని చెప్పె బుద్ధితో బొరయని పాతకంబులు స ♦ బుద్ధిక పుణ్యములు న్నశించు నం బరమున బట్టినట్టి మల ♦ పంకముగారములోన నద్దగా విరిసిన యట్లు నమ్ముమిది ♦ వేదము చెప్పిన నేను జెప్పితిగ్.

'50. అవ్యక్తనామతత్వ విషయము.

సీ. అవ్యక్తనామకం ♦ బగు తత్వమరయ స
లింగంబు పురుషు డ ♦ లింగు డతడు
క్షేత్రంబు నెరుగుట ♦ క్షేత్రజ్ఞుడన జను
క్షేత్రంబనంగ ప్రా ♦ కృతీ యనంగ

నవ్యక్తమునకు నా ♦ మాంతరములు గుణ
 ప్రభవమా తత్వమా ♦ ప్రభువు గుణము
 లెరుగవు చేత నా ♦ హీనముల్లాన న
 య్యంతరాత్ముడు తత్త్రి) ♦ యా ప్రపంచ

గీ. మెరుగునట్టు లగుట ♦ యెరిగి గుణముల
 విడిచి నిలిచి తత్వ ♦ వేది యంత
 రాత్మ వేశనమున ♦ నచల నిరామయా
 వ్యయ పదంబునందు ♦ ననఘలార. (అశ్వమేధపర్వము)

వ. క్షేత్రంబన నవ్యక్తంబనం బ్రకృతియన ప్రధానంబనం బరగు
 తత్వంబొకటియ దాని నసత్వంబండు) జీవుడాక్షేత్రంబు నెరింగెను
 వాడు గావున క్షేత్రజ్ఞుడును నవ్యక్త పురంబున వసియించుటగ జేసి
 పురుషుండన వెలుంగు క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులు వేరగుట ప్రస్తుటంబు.
 (శాంతిపర్వము.)

గీ. ప్రకృతివాడు లవ్యక్తంబు ♦ ప్రకృతియగుడు
 ప్రసవధర్మిణియైన యా ♦ ప్రకృతి దన్ను
 బుద్ధ్యహంకారములు బంచ భూతములును
 విషయములు నిందియములుగా ♦ విస్తరించు.

వ. పురుషునివలన నివి యెల్లనుం గలుగు పురుషుం డింతకు
 సథిష్ఠా తయైయుండు. 4 వ అంశముగా నుండిన ప్రకృతియు అం
 దుల చేరికయై యుండినది.

51. స్వర్గనరకములు వచ్చుటను గురించి.

క. స్వర్గనరకంబు లిందియ
 వర్గనమాచారణమున ♦ వచ్చును వినవే
 స్వగమగు దన్నివారణ
 దుర్గతియగు దన్నిరోధ ♦ దుర్బలత మెయి.

వ. మరియు యజ్ఞయాగాది క్రతువులును అన్నదానాదికములు మొదలగు సుకృత కార్యములు చేయుటవలన స్వర్గంబును పొచ మహాసాతకములు మొదలగు క్రూరకార్యములు జేయుటవలన నరకంబును గలుగున.

—ॐ—

52. సుఖదుఃఖముల రాకకు కారణము.

—ॐ—

క. విను లోభము సంతోషం

బును దుఃఖ సుఖప్రదములు ♦ పురుషున కవి సు

జనితములగుట తపములే

కునికి గలుగుటను జూవె యుర్వీనాథా. (శాంతిపర్వము)

క. యోగంబును దపము పరి

త్యాగంబును గాక యొండు ♦ లగునె హితంబుల్

రాగము సరిదుఃఖమ్మును

త్యాగము బోలెడు సుఖంబు ♦ నరయంగలవే. శాంతి.

క. వైరాగ్యంబుపశాంతికి

కారణము ప్రశాంతి ముక్తి ♦ గను మోక్షానం

• దారామ జరామృత్యువు

కేరూపున జేరనేగ ♦ విద్ధచరిత్రా.

క. వ్యాప్తిబొందక వగవక

ప్రాప్తంబగు లేశమైన ♦ బదివేలనుచుం

దృష్టిజెందని మనుజుడు

సప్తద్వీపములనైన ♦ చక్కంబడునే. (భాగవతము.)

శా. ఆశాపాశము దాగడు న్నిడుపు లే ♦ వంతంబు రాజేంద్ర వా

రాశిప్రావృతమేదినీనలయ నా ♦ మ్రోజ్యంబు చేకూడియుం

గాసింబొందిరి గాక వైన్యగయ భూ ♦ కాంతాదులున్నధాకా

మాశాబాయగ నేర్పిరే మునునిజా ♦ శాంతంబులంజూచిరే.

(భాగవతము.)

సీ. సంతుష్టుడీ మూడు ♦ జగముల పూజ్యండు
 సంతోషి కెప్పుడు ♦ జరుగు సుఖము
 సంతుష్టిగానున్న ♦ సంసార హేతువు
 సంతసంబున ముక్తి ♦ సతీయు దొరకు
 బూటపూటకు జగం ♦ బున యద్భుచ్చాలాభ
 సంతుష్టి తేజంబు ♦ తోన బెరుగు
 పరితోష హీనత ♦ బ్రభ జెడిపోవును
 జలధార ననలంబు ♦ సమయునట్లు

గీ. నీవు రాజవనుచు ♦ నిఖలంబు నడుగుట
 తగవుగాదు నాకు ♦ దగిన కొలది
 యేను వేడుకొనిన ♦ యీపదత్రయమును
 చాల దనక యిమ్ము ♦ చాలుచాలు. (భాగవతము.)

గీ. తనువు జరనొంద జీర్ణించు ♦ దంతకేశ
 సముదయము జీవితాశయు ♦ స్వర్ణమందు
 దగులు నాశయు జీర్ణింప ♦ కొగి స్ఫుటత్వ
 మొందు దానిని వదలిన ♦ నొందు సుఖము.
 (బ్రహ్మాండ పురాణము.)

53. చిత్తవృత్తి ప్రసరించు కారణము.

శ్లో॥ యదాప్రస్పందతే ప్రాణోనాడిసంస్పృశనోద్యతః |
 తదాపలవేదనమయం చిత్తనూశుసజాయతే॥

తా. ఎప్పుడు ఈ ప్రాణవాయువు నాడుల మనోవహంబు
 లనుసరించి సంచరింప నుద్యుక్తంబై కదలెడినో అప్పుడు చిత్తంబు
 త్వరగా వృత్తిజ్ఞాన ప్రచురంబగును. (వాశిష్ట రామాయణము.)

54. దేహికర్మంబు జేయుటకు మూలకారణము.

గీ. కోరి కర్మంబు నడిపెడి ♦ వారికెల్ల
 గలిత శుభములు నశుభము ♦ ల్లలుగుచుండు
 నరయగా దేహి గుణసంగి ♦ యైన యవుడె
 పూని కర్మంబు సేయక ♦ మానరాదు. (భాగవతము.)
 (అజామిఖోపాఖ్యానము.)

55. పురుషుడు చెడిపోవు విధము.

గీ. మించురాగమ్మునను బ్రభ ♦ వించు గోధ
 మందు వలనను లోభమా ♦ నందు మోహ
 మందు స్మృతి విభ్రమంబగు ♦ నందువలన
 బుద్ధి నశియించు దానిచే ♦ పురుషుడణగు.
 (మార్కండేయ పురాణము.)

56. కులాచార విషయము.

తే. బ్రాహ్మణ క్షత్రియులు వైశ్య ♦ పాదభవులు
 స్వకుల ధర్మతత్పరులై ♦ వానుదేవు
 నొనర నచింపగాదగు ♦ నొండు విధము
 నను దదారాధనముసేయ ♦ ననువు గాదు.
 (విష్ణుపురాణము.)

తే. స్వకుల విహిత సదాచార ♦ వంతుడైన
 పురుషుడు జనాదను పరమ ♦ పురుషు నవ్య
 యాత్మ నారాధితుని జేయ ♦ నగును నవ్య
 చిత్తుడై పాంధితాధనం ♦ సిద్ధి సెందు (డిటో.)

తే. వృత్తవంతుడు వెండియు ♦ వివిధగతుల
 వృత్తవంతుడుగానేర్చు ♦ వృత్త హీను
 డైన వాడు విహీనుండ ♦ యండు గాన
 వృత్తరక్షకు గడుమేలు ♦ వృత్తరక్ష. (అరణ్యపర్వము.)

గీ. అనఘ యాచార మాయువు ♦ బెనుచు నదియ
 కాదు శ్రీయును కీర్తియు ♦ న్నలుగ జేయు
 విన దురాచారు డాయువు ♦ పెనువు పొంద
 డతని నఖిల భూతంబులు ♦ నభిభవించు.

క. కావున నాచార పరత

భూవరమేల్ సాధుజనులు ♦ వోవు తెరవు సం
 భావించుట యాచారము
 దావర్ణాశ్రమననురతం బరగున్మపా. అనుశాసనీకము.

క. వర్ణాశ్రమ ధర్మంబుల

నిర్ణయమును వదిలి వేద ♦ నిందకు లైదు
 ర్వర్ణుల గూడిన వారల
 వర్ణనమిపుడేలపుత్రదారలయోగుల్. బ్రహ్మాండపురాణం

చ. అనుటయు నాతడిట్టులను ♦ నక్కురు భర్తకు వేగమేటికొ
 ఘనభుజ యెల్లచందములు ♦ గాలము తోడివచుమ్ము వర్ణ ధ
 ర్మనిరతి చిత్తపాకము కృ ♦ మంబున దెచ్చు కషాయ పక్వతం
 బనుపడ కర్పణేలగు నృ ♦ పాల కుమారుడు సన్మసింపగకొ.

శ్లో॥ సహజం కర్మ కాంతేయ సదోషమపినత్యజేత్
 సర్వారంభాహ దోషేణధూమేనాస్మిరివాన్వతాః॥

తా. తన జాతికి సహజ సిద్ధంబైన కర్మదోషముండినను దా
 నిని త్యజింపరాదు అన్నిని పొగ చుట్టుకొని యుండు రీతిగా సమస్త
 కర్మలును దోషముచేత నావరింపబడి యుండును.

(భగవద్గీత మోక్షసన్యాస యోగము.)

57. సర్వనర్తములు ఆచరించవలసిన యాచారములు.

క. సరధస సరదారంబుల

హరియింపమిదేవ పితృ స ♦ మారాధనము

గరుణయు నతిధిసపర్యయు

గిరితనయా యెల్లవారి ♦ కి కృత్యులు.

గీ. అన్యమాంసమున ని ♦ జాంగ మాంసమ్ము బో

పిఱతు ననుటకంటె ♦ చెడ్డలేదు

మాంసభక్షణంబు ♦ మానుటకంటెను

మేలులేదు కర్మ ♦ జాలకమున. (భాగవతము.)

గి. వినుము దానంబు తపమును ♦ వృద్ధనేవ

సము నహింసయు నియత కృ ♦ త్యములు సర్వ

జనులకు మహాగుణమ్ములు ♦ మనమునందు

ధృఢముగా నిల్పి నడువుము ♦ ధీరవర్ష.

క. విమలాత్మ యహింసయు దా

సము సత్యము గోధవజ్జ ♦ నంబును వినుము

త్తమ ధర్మరాశి యిది ధ

ర్మమునకు బరసీమ దీని ♦ మరువుము మదికి.

(భారతము.)

క. ఇనుమును కనకము నిందయు

వినుతియు సమములుగ గనుచు ♦ వివిధాంగకముల్

తనలోన నడచుకమతము

ననువున నింద్రియములడచు ♦ నతడు శివుగను.

క. కులమును విద్యయు వృత్తము

నమలమతీ యన్నమిడుట ♦ కై యడుగంగా

వలవదు విప్రోని నాదర

మలరంగానిడుటలెస్సయడిగినమాత్ర. అనుశాసనీకం.

క. కోటిక నొల్లమి లేకయ

యేరూపున భూతములకు ♦ నెగ్గగు తెరగుం
జేరక యకామవృత్తి త
పోరతి నున్నతడు బ్రహ్మ ♦ ముక్ పాపించుకొ.

గీ. సర్వవర్ణాశ్రమములకు ♦ శమముదమము

గలిగి యునికి విశిష్ట ప్రా ♦ కారమగుట
బ్రాహ్మణునకు విశేషించి ♦ రాజవర్య
దమ సమాహిత వృత్తి పె ♦ ద్దయును వలయు.

క. సమదశియై యఖిల భూ

తములను దనయట్లగాగ ♦ దలచును నెవ్వం
డమల న్యాయపరుండగు
నమరు లతని వందనీయు ♦ డండు సరేంద్రా.

గీ. పాప మించుక దొడరెడి ♦ ఫనుల నెట్టి

ఫలము గలిగిన వలదల్పు ♦ పలవిధాయి
యైన పుణ్యమిశ్రత కార్య ♦ మూచరించు
నది శివంబగు దానని ♦ హమ్ము బరము.

క. మనసును వాక్కును రక్షణ

బనుపడు నెవ్వనికి శ్రుతి త ♦ పస్త్యాగము లా
తని చేతిలోనివగునని
మునిజనములచేత విందు ♦ ము నిరంతరముకొ.

గీ. బ్రహ్మచర్యంబు కంటెను ♦ బరము మద్య

మాంసములు రెండు నుడుగుట ♦ మనుజనాధ
లోకయాత్రలు వాటించు ♦ లోలు పత్వ
శమము గలిగి వక్షించుట ♦ శౌచవిధము.

క. మొదలు జలమిడిన భూజము

దుది నడుమను జల్లదనము ♦ దొరకొనుమాడ్కి

న్మోదలను హరికిని మొక్కిన
ముద మొందుదు మెల్లవేల్పు ♦ మూకలు పేర్చిన్.

(భాగవతము.)

౪. పరహితము సేయు నెవ్వడు
పరమ హితుండగును భూత ♦ పంచకమునకున్
పరహితమె పరమ ధర్మము
పరహితునకు నెదురులేదు ♦ పల్వేందుముఖి. భాగవతము.

౫. దారరక్షణాబు ♦ దగును దివాస్వప్న
మైధునములు సీర్వ్య ♦ మానవలయు
పరుల మదికి తాప ♦ కరమైన కర్మము
జంతు వీడజేయ ♦ జనదు పుత్రా. మార్కండేయము.

౬. సర్వవర్ణములందు నా ♦ శ్రీమములందు
నున్న సామాన్య ధర్మంబు ♦ లుగ్గడింతు
సత్యమును శౌచమును సహిం ♦ సయు నసూయ
లేమి క్షయము నృశంస్యము ♦ ల్వినుము మరియు.

౭. దీనత్వము లేమియు నిజ
మానస సంతోషమును స ♦ మంజనగుణ సం
తానం బీయప్తకమిల
మానవ మాత్రునకు గలిగి ♦ మనుటాప్త సుతా.

58. ధర్మముల విషయమును గురించి.

౮. మైత్రిం బోలెడు ధర్మము
ధాత్రీ దివిజులకు లేదు ♦ దాని నడపినన్
బుత్రా యేకర్మంబు ప
విత్రతయును వలవదది వి ♦ వేకము జేర్చున్.

- నీ. దానంబు సత్యంబు ♦ దపము యజ్ఞము నాజ్ఞా
 వము కామలోభాది ♦ వజ్రనంబు
 గురుజన శుశ్రూష ♦ క్రోధరాహిత్యంబు
 దమము సంతోష మ ♦ ధ్యయన నికతి
 డాంబికత్వములేమి ♦ దై న్యంబువారయమి
 యనసూయ యనహంక్రి ♦ యాభిముక్తి
 దలపంగ నాద్యమై ♦ తనరు ధర్మము నెట్లు
 గొని యాటనాస్తిక ♦ గోష్ఠి జనమి
- గీ. శీలసంరక్షతీర్థ సం ♦ సేవ శౌచ
 మఖిల భూతములందు ద ♦ యాదుక్రిడగుట
 మితహితోక్తులు సంశ్రిత ♦ మిత్రగుప్తి
 యిన్నియును శిష్టచరితంబు ♦ లిద్దచరిత.
- క. కోపంబు లేమి సత్వ
 లాపము నిజదార పరవి ♦ లాసము శుచితో
 గోప సమగ్రాహంబవ
 నీపాలక సర్వవర్ణ ♦ నియత గుణంబుల్.
- గీ. జంతుపదములెల్ల ♦ దంతిపదంబులో
 నడగు క్రియ యహింస ♦ యందు సకల
 ధర్మములు నడంగు ♦ కర్మ సంత్యాగికి
 వైన భూతదయ స ♦ మఘగుణము.
- క. కొందరు కర్మ కరణ మభి
 నందింతురు వారలకు జ ♦ నన మరణంబుల్
 పొందక పోరాదు మహా
 నందము బొందుదురు నిత్య ♦ వైష్కర్మ్యపరుల్.
- గీ, తిరిసియేనియు నన్నంబు ♦ దెచ్చి యతిఘ
 లైన విప్రీల యాకలి ♦ యపహరించు

బురుషు డూర్వలోకమ్మున ♦ బురుషవరుల
కర్పనీయుడై వెలుగుచు ♦ నందయుండు. అనుశాసనీకము.

గీ. దినము చంద్యంబుగాకుండ ♦ దివిరి యన్న
వానదాసంబు లొదవిన ♦ భంగి జేసి
మఃభంగుల బోలెడు ♦ మహిత ధర్మ
కార్య మొనకలెందును ♦ గలదె యరయ.

గీ. నిరయమునకు ప్రాప్త ♦ నిగ్రహంబునకును
పదవీహీనతకు ని ♦ బంధమునకు
నధఃభంగమునకు ♦ నఖిల దుఃఖములకు
వెరవ దేవ! బొంక ♦ వెరచినట్లు. (భాగవతము.)

క. మనసున వాక్కున గాయం
బున నెవ్వడు సర్వభూత ♦ ములయందు శుభం
బొనగూడ దలచు నాతడె
వినడి జ్ఞానమ్ము నొందు ♦ విగత భయుండె.
(బ్రహ్మాండపురాణము ఉపోద్ఘాతపాదము.)

క. పసులక భీతిల జేయక
పసులవలన భీతినొంది ♦ పారక కామో
ద్ధురుతం బొందక ద్వేష
స్ఫురణము నొందని యతండు ♦ పొందును ముక్తిక.
(బ్రహ్మాండపురాణము.)

ఉ. కామము భోగయోగమున ♦ గాంచదు తృప్తి నికేమియన్నను
ద్దామ గతింజెలంగు నిది ♦ తథ్యము వహ్నిహవిః ప్రధానతక
దామహిశాంతి నొందునె నితాంతము వృద్ధినిబొందుగాక యిం
కేమి యొనర్చినక జెడమఃహీనమగుక గడుయొర్చియుండినక.
(బ్రహ్మాండపురాణము.)

మ. తను నిందించిన గొట్టియుక క్షమయె స్వ ♦ ద్రవ్యంబుగాగల్గు న
మ్మునులాశారహితుల్ సుశాంత మనసుల్ ♦ మోడంబునేకాంతు ర

య్యనఘుల్ ప్రత్యపకారముం దలపక ♦ త్యంతక్షమావంతులై
పునరావృత్తి విహీనమా పదమునే ♦ పొందంగనుండున్ గడున్

జే. ఎవడు దుష్టులచే నతి ♦ నీన వాక్య
ములను దండాది తాడనం ♦ బులును బొంది
యును మదిన్ ఊభమొందక ♦ యుండు నతడె
నాధువనబడు వానికే ♦ సౌఖ్యమబ్బు.

క. దండించిన వానిని సైతి
దండనమును బొందజేయు ♦ శాస్త్రాగ్ర్యుడు భూ
మండలమున దగు బాపా
త్ముండని జెప్పుగ దాన ♦ దొసగులు పొసగున్.

జే. శౌన్ధములచేత పితరులా ♦ రాధితులయి
సాము సంతోషపరతురు ♦ సాముడలరి
యెల్లలోకంబులను బ్రీతి ♦ యెసగ వృద్ధి
బొందజేసెను వాసు స ♦ త్పురుషచంద్ర.

చ. పితరులకెల్ల సాముడును ♦ విరుగు మెటియునై చెలగు న
ప్రతిమ గుణాభ్యు నాతనిని ♦ శౌన్ధవిధి బరత్పత్తిజేయ నీ
క్షీతిగల సర్వభూతముల ♦ జేతనయుక్తిని బొందజేయఁచున్
సతతము వృద్ధిజేయు దరు ♦ బాతము దీగెల నాతఁడెంతయున్.

(బ్రహ్మాండపురాణము.)

గాన, చెట్టునందలి యొక పలుదోము పుల్ల విరిచిచ సాము
దెంచిన బిడ్డను గిల్లినట్లభాము.

జే. తపములెన్నో విధంబుల ♦ దినను వాని
యందు చూడంగ యోగియై ♦ యలకు మేళి
యగుచు గావున బరమేష్టి ♦ భ్యానయోగ
సక్తిగనగాక న్యయు చెల్లకములరను.

గీ. బ్రహ్మచర్య నుభావ గా తిగగు వరను
ధర్మములు రెండుగుప్పె యు ♦ త్తను తనయు

దాని గలవాడు నిర్మల ♦ జ్ఞానయోగ
వంతుడై చూడనేర్చు స ♦ ర్వంబు ననఘ. (శాంతి.)

క. ఒరులేయవి యొనరించిన
సరవరయ ప్రియము దన మ ♦ నంబునకగు దా
నారులకు నవి చేయకునికి
పరాయణము పరమ ధర్మ ♦ పథముల కెల్లఁ.

క. క్షమయును సత్యంబును శౌ
చమును సుధర్మములు బ్రహ్మ ♦ చర్యం బత్య
త్తమ ధర్మము వానికి జి
త్తిమునలవఱుపంగవలయు ♦ ధైర్యము పేర్కిఁ.

గీ. అన్నమైన దోయ ♦ మైన ద్రవ్యమయిన
శాకమయిన దనకు ♦ జరుగు కొలది
యతిధి జనుల కడ్డ ♦ మాడక యిడలేని
లేమ వారు పుడమి ♦ లేనివారు. (భాగవతము.)

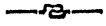

59. వృక్ష విషయ ధర్మము.

క. ఇల బక్షుల కాశ్రయమై
ఫలియించెడి తిరువునరుకు ♦ పాపాత్ములు సం
కెలలబడి ఘోరసరకా
గ్నుల గూలరె యముని భటులు ♦ కొరవులజూడఁ.
(పద్మపురాణము.)

ఎ. గాన, యజ్ఞమందు మాత్రము పశువును బట్టవలయును
సంతర్పణలయందు నంటచెరుకు నిమిత్తము మాత్రమే చ్ఛెల్లుకొల్లని
లయును స్వకార్యములకు పుట్లకూడ విరువకూడదు.

60. ఏకాంతిక ధర్మ ప్రకారంబు.

—

వ. అనిన విని జనమేజయుండు వైశంపాయునునితో నేకాంతిక జనంబులు లోకోత్తరులనిచెప్పి తయ్యేకాంతికత్వం బెట్టిది. ఎందు గింపవే యనుటయు నతండతని కిట్లనియె.

గీ. సాంఖ్యయోగ పరమ ధి సార భూతంబిది
మున్నువింటి యుద్ధ ధి మునకు జొరక
కరుణ నాదుఁడై న ధి గాండివి బోధింప
కృష్ణు జెప్పినట్టి ధి గీతలందు.

క. నిర్మలమగు నైకాంతిక
ధర్మము నారాయణోది ధి తంబై క్రియలం
గర్మతుడగు బ్రహ్మమతని
ధార్మికవర యొలసె నతడు ధి దయ జగురొత్తఁ.

క. దక్షునకు నెరింగించిన
దక్షుడు బోధించె దనదు ధి దాహితు) జగ
చ్ఛక్షుని కాసవిత్పండు మ
ను క్షితిపతికిచ్చె నవ్వి ధి నుత ధర్మంబుఁ.

క. మనువిత్వాకున కొసగె న
తనివలన నదీయ యోగ్య ధి తాకలితులు స
జ్జనములు వడసి రనేకులు
విను నారాయణునిచేత ధి విని నారదుడుఁ.

క. తగియెడు శిష్యుల కొసగెను
జగతీశ్వర యిట్లతి ప్ర ధి శస్తంబై యి
జ్జగములను గలిగె వినుమ
య్యగాధ ధర్మంబు దుష్కృ ధి తా ప్రాప్యంబుఁ.

క. దానికహంసయె మూలము
దానన హరిప్రీతుడగు న ధి తండన ధరణీ

జానీ క్షేత్రజ్ఞుడన
గా నొక్కడ యగుట దెలియ గావలయు నగకా.

క. ఏకద్వివి చతుర్శ్వా
హాకారిల దోమమము ♦ హరిభక్తజనా
లోకసము వాసుదేవో
ద్యోగప్రాప్తముగ దత్త ♦ దుచితస్ఫూర్తకా.

గీ. నాసుదేవుడు సద్గమము ♦ వసుమతీశ
యెలిన కమణుడు స్రీ ♦ ద్యుమ్నుడని ద్వి
త్రముకంట దృతీయగు ♦ తెల్లమచ్చ
తుభామని దుద్దుశిట్లు చ ♦ తుర్విధములు.

క. యీ నెలవులదోమను హరి
తానెక్కడ యిదియ ప్ర ♦ తతికానాకే
కానూనభక్తి కగుపను
దానికి దపమును శేములు ♦ దనునుగులముకా.

గీ. శాంతి నలనిష్ఠునకు నే
కాతిక ధర్మగులు కరత ♦ లామలకమగుకా
జుతాతాశు తృటనా
త్యంత విదగ్ధులు సూనె ♦ యని మనుజేవా.

—౨—

61. సకల జనులకు సనాతన ధర్మము.

—౨—

వ. నారదుండు ధర్మరాజునకు వణ్ణాశ్రమ ధర్మనిర్ణయమును
దేసించుటలో ధర్మరూప మఖిలంబు నెరిగింపు. వివగ నిచ్చగలదు
వినులచరిత యనిన నారదుండు ధర్మరాజుం జూచి దాక్షాయశి
యాదు నిజాశంబున జన్మించి భువనశోభనంబు కొరకు బవరికాశ్ర
మంబున తపోనిరతుండై యున్న నారాయణవివలన సనాతన ధర్మం

బువింటి నది సెప్పెద సకల వర్ణంబుల జనులకు సత్యంబును దయయు నుపవాసాది తపంబును శౌచంబులును సైరణయు సదసద్వివేకంబును మనోనియమంబును బహిరింద్రియజయంబును హింసలేమియు బ్రహ్మచర్యంబును దాసంబును యథోచిత జపంబును సంతోషంబును మాదవంబును సమదశాసంబును మహాజనశేవయు గ్రామ్యంబులైన కోరికలు మానుటయు నిష్ఫల క్రియలు విడుచుటయు మితభాషిత్వంబును దేహంబుగాని తన్ను వెదకికొనుటయు నన్నోదకంబులు పాణులకుంబంచి యిచ్చుటయు పాణులయందు దేవతాబుద్ధియు నాత్మబుద్ధింజేయుటయు శ్రీనారాయణ స్మరణ కీర్తన శ్రీవణసేవార్చన నమస్కారదాస్యాత్మ సమర్పణ సఖ్యంబు లనియెడి త్రింశెల్ల క్షణంబులు గలిగి విధిచోదిత ప్రకారము చతురాశ్రమములు జరిపి ముక్తి నొందుట.

—❧—

62. భాగవత ధర్మము.

—❧—

క. వర్ణాశ్రమ ధర్మంబులు
నిర్ణయ కర్మముల జెడక ♦ నిఖిల జగత్సం
పూర్ణుడు హరియను నాతడె
వర్ణింపగ భాగవతుడు ♦ వసుధాధీశా.

—❧—

63. పరశ్రీలయందు పరద్రవ్యములయందు సకలభూతములయందు
పురుషుల కుండవలసిన భావనావిషయము.

—❧—

సీ. తనయందు నిఖిల భూ ♦ తములందు నొకభంగి
సమహితత్వంబును ♦ జరుపువాడు
పెద్దల బొడగన్న ♦ భృశ్యుని కై వడి
జేరి సమస్కృతుల ♦ సేయువాడు

కన్నుదోయికి నన్య ♦ కాంతలడ్డంబైన
మాతృభావము జేసి ♦ మరలువాడు
తల్లివండుల భంగి ♦ ధర్మవత్సలతను
దీనులగావ జిం ♦ తించువాడు

గీ. సఖులయెడ సోదర స్థితి ♦ జరుపువాడు
చైవతములంచు గురువుల ♦ దలచువాడు
లీలలందును బొంకులు ♦ లేనివాడు
లలిత మర్యాదుడైన ప్రీ ♦ స్తోదు డధిప.

శ్లో॥ మాతృవత్సరదారాంశ్చ పరద్రవ్యాణిలోప్తవల్ |
ఆత్మవత్సర్వభూతాని యఃపశ్యతిసపశ్యతి॥

64. ధర్మాధికామముల తారతమ్యము.

ప. వినోదగోష్ఠినుండి విదురునిం దమ్ముల నుపలక్షించి ధర్మాధికామంబులయం దుత్తమ మధ్యమాధ మత్యనిరూపణంబు నేయుడు చూతమని పల్కిన నవ్వీభునకు విదురుం డిట్లనియె.

కీ. విను ధర్మంబున ధనమగు
ధనమున సిద్ధించు గామ ♦ తంత్రంబటు గా
వున మధ్యమంబు నధమము
ధనకామము లుత్తమంబు ♦ ధర్మంబధిపా.

65. పాతివ్రత్య ధర్మము.

క. సవతాలికి బతివలచి న
నవుగాకని యుతని యిచ్చ ♦ కనురూపముగా
దివిరి నడమ సతి చైవము
శివయది తగు నెల్ల జనము ♦ చే మొక్కుగొనన్.

గీ. ఎఱుక గలిగి విదప ♦ నేనియు పతి భక్తి
 గలిగి ధర్మమోపి ♦ సలిపి శాంతి
 గలిగియున్న మున్ను ♦ గల పాపములువాసి
 పురుషుతోడ దివికి ♦ బోవగంజుగి.

క. ఉపవాసంబులు నృతములు
 దపములు వెయ్యెల భర్త ♦ దైవతమని ని
 మ్కపటత గొల్చిన సాధ్వీకి
 నృపవర దుర్లభము లేదు ♦ నిఖిలజగములకా. భాగవతము.

గీ. నిలయము వాటించి ♦ నిర్మల దేహియై
 శృంగార మేప్రోవు ♦ జేయవలయు
 సత్యక్రియాలాప ♦ చతురయై ప్రాణేశు
 చిత్తంబు ప్రేమ రం ♦ జింపవలయు
 దాక్షిణ్య సంతోష ♦ ధర్మ మేధాదుల
 దైవతమని ప్రియు ♦ దలపవలయు
 నాధుడేసద్ధతి ♦ నడచు నాపద్ధతి
 నడచి సప్యంధుల ♦ నశుపవలయు

గీ. మాదకావమున బతికి ♦ మజ్జనభోజన
 శయనపాన రతుల ♦ జరుపవలయు
 విభుడు పతితుడైన ♦ వెలది పాతిన్రత్య
 మహిమ బుద్ధ్యజేసి ♦ మానుపవలయు. భాగవతము.

క. తరుణి తన ప్రాణవల్లభు
 హరి భావమ్ముగ భజించి ♦ యతడును దానుకా
 సిరికై వడి వర్తించును
 హరి లోకము నొందు సంత ♦ తానందంబుకా.

శ్లో॥ కార్యేషుదాసీ కరణేషుమంత్రీ రూపేచ లక్ష్మీక్షమయాధరిత్రీ |
 భోజ్యేషుమాతాశయనేషురంభాపట్కర్మయుక్తాకులధర్మపత్నీ॥

66. పతివ్రతామాహాత్యము-మార్కండేయ పురాణము.

సీ. కౌశికుండను పేర ♦ గలదు మున్నొక్క వి
 పుండు ప్రతిష్ఠాన ♦ పురమునందు
 నాతండు జన్మాంత ♦ రాఘంబువలన కు
 వ్యవ్యాధి వీడిత ♦ సకలగాతు
 డాతని భార్య మ ♦ హా పతివ్రత పతిక
 దేవునివలె భక్తి ♦ సేవ జేయు
 పాదసంవాహన ♦ ప్రక్షాళన స్నాన
 భోజనాచ్ఛాదన ♦ పూర్వకముల

గీ. శ్లేష్మమూత్రమలవ్రణా ♦ సృక్ప్రవాహ
 మాజనక్షాళనాదుల ♦ మంజువచన
 రచనల రహస్య సంప్రీతి ♦ రంజనోప
 చారములచేత నర్పించు ♦ సంతతమును.

క. ఇటులర్పించుచు నుండిన
 జటుల కోఱుం డతండు ♦ సతినివినీతక
 కటుతరవాక్యంబులచే
 బటపటయన పండ్లుగొరికి ♦ భజన సేయుకె.

క. ఏమన్నను కోపింపక
 తామన్ననతోడ తనదు ♦ దైవతమనియుక
 దామెయి నతిభీభత్సుని
 సీమంతిని దలచు నతని ♦ శ్రేష్ఠునిగాగక.

సీ. ఇటులున్న నొక్కనా ♦ డింతిలో కౌశికుం
 డిట్లనె సాధ్యనే ♦ నించుకైన
 సంచరించగలేను ♦ చారువయోరూప
 లావణ్యముల నొప్పు ♦ లలితగాత్రి

యొక వేశ్య నేనింట ♦ నుండగ నీవీధి
 జనుచు దటాలున ♦ కనులబడియె
 నది మొదల్ గాగ నా ♦ మదవతి నామది
 బొదలుచున్నది దాని ♦ వదల వశమె

గీ. చారుపీనపయోధర ♦ చటులనయన
 నిమ్ననాభి పృథుశోణి ♦ నీలవేణి
 ఇట్టి సర్వాంగ సుందరి ♦ నెనయకున్న
 మృతుని ననుగాంతు వఖిలజ్ఞ ♦ వతివ వినుము.

క. కాముడు త్రైలోక్యమునకు
 వాముండటుగాన దాని ♦ వయసుంగనినన్
 వేమంది వెంట దిరుగుదు
 రామానినిగూర్పుమి పుడ ♦ యతిరయమొప్పన్.

క. ప్రాతఃకాలమునను నే
 నాతరుణిన్ గంటి నిప్పు ♦ డయ్యెను నిశనీ
 వాతెరవ గృహంబున కిపు
 డేతగగాని పొమ్ము లెమ్ము ♦ డెందంబలరన్.

క. దానిని బొందక యున్నన్
 మానిని బ్రతుకంగ వశమె ♦ మరియెవ్వరికిన్
 దానికడను జనసంకుల
 మైనదిగా దోచుచురీ ♦ డే నాసక్తి కుతీ.

మ. అలకామాతురుడైన భర్త వచనం ♦ బాలించి యాసాధ్యున
 త్కుల సంజాత మహాపతివ్రత కటిన్ ♦ కోకన్ బిగ్గగట్టిసా
 మ్ములు శుల్కాధములెల్లగట్టి ప్రియునిన్ ♦ మూపిక్కగాజేసి మి
 న్నలమన్ మేఘముల త్తకుుబున దటి ♦ ద్వ్యక్తాగ్రధన్యజనన్.

గీ. అంధకారంబు బంధుర ♦ మగుచునుండ
 రాజమాన్యంబుతోన నా ♦ రజనియందు

బతిబ్రియము సేయు బుద్ధి న ♦ య్యతివ మిగుల
మందగతి బోవుచుండ న ♦ మ్మార్గమందు.

క. చోరాపదేశమున నతి

దారుణమగు శూలమందు ♦ దగిలించిరి దు

ర్వారభటులు నిత్య తప

స్సార్కు మాండవ్యమాని ♦ సత్తమునిపురికా.

శా. నారీస్కంధమునకా వసించి జనునం ♦ తకా విప్రుపాదంబు శూ
లారూఘుండగు మానికీకా వ్యధకరం ♦ బై దారువుందాక నా
ఘోరంబై దగువేదనకా గొనుట న ♦ క్రోధాత్ముడై మాని దు
ర్వారోగ్రంబగు శాపమిచ్చెనట ద్యా ♦ వాభూములల్లాడకా.

వ. అది యెట్లనిన.

గీ. కొరతకొయ్యయందు ♦ ఘోరంబుగా గుచ్చ

బడి మహాశ్రమంబు ♦ పాలుబడుచు

నున్న నన్ను గదిపి ♦ యుడికించె నెవ్వాడు

వాడు జచ్చు నినుడు ♦ వచ్చునవుడు.

క. రవికాంతి జూచినపుడ త

డవశుండై జచ్చుగాక ♦ యని శపియింపకా

ధవునకగు శాపమును విని

యువిద బలీకె సూర్యుడుదయ ♦ మొందడటంచుకా.

గీ. ఆ పతివ్రత సూర్యోద ♦ యంబుగాక

యుండబలికిన నుదయించ ♦ కుండె తపను

డంత బహురాత్రు లొక్కటై ♦ యంధకార.

మగ్నమై యుండె జగములు ♦ మాయదొడగె.

ఉ. దేవతలెల్ల భీతిలి మ ♦ దికా దలపోసిరి వేదీపాఠముల్

లేవు వపల్కుతుల్ మడిసె ♦ లీనములయ్యెను దైవవైత్య కా

ర్యావళి యీజగంబికల ♦ యంబును బొందక యుండుటెట్టులో
కావున రాత్రియుంబవలు ♦ గల్గక యుండిన నిల్వవచ్చునే.

గీ. వసుధలో దివారాత్రి వ్య ♦ వస్థలేక
నగునె మాసర్తు విజ్ఞాన ♦ మదియు లేక
దక్షిణోత్తరాయణములు ♦ దనరుటెట్టు
లవి దనరకున్న వత్సర ♦ మగుట గలదె.

సీ. వత్సరజ్ఞానంబు ♦ వర్తిలకుండిన
నితర కాలజ్ఞాన ♦ మెట్లు గలుగు
నలవతివ్రత బల్కు ♦ బలమున భాస్కరు
డుదయింపకుండె ని ట్లు ♦ న్న స్నాన
దానాది సత్కృతుల్ ♦ దప్పిపోవును మరి
యగ్ని హేలాత్రాదులు ♦ నణగు నంబు
వలనను మనకింక ♦ గలుగ దాప్యాయనం
బాప్యాయితలమైన సంబువృష్టి

గీ. గలుగ జేతుము దాననే ♦ గద ఫలించు
నోషధులు సస్యముల ఫల ♦ మొంది నరులు
హవ్యముల మనకిచ్చెద ♦ రధ్వరముల
నచిఁతులమయి గావించు ♦ మభిమాతములు.

సీ. వసుధ నరుల్ హవి ♦ ర్వషణంబుచే నూర్వణ
వషణలౌదురు జల ♦ వషణమునను
మనమధోవషణల ♦ మనబడుదుము నిత్య
నైమిత్తికములనే ♦ నరులు మనకు
సంతుష్టిజేసెడు ♦ జన్మంబులను మాని
వారె భుజింతురు ♦ వారిదుష్ట
బుద్ధుల నాశంబు ♦ బొందింప క్షీతిజలా
నలనాయువుల నతి ♦ కలుషములుగ

- గీ. జేసి దోపాబులను గల్గి ♦ జేతుముపు
 మనుజులూ దుష్టతోయాడు ♦ లనుభవితు,
 రందునను మృత్యుహేతువు ♦ లగు నుపద్ర
 వంబులను బొందెదరు స్వహా ♦ పంబువలన.
- క. మవలకా హావ్యంబులచే
 దనిపి యెవడు శేషముననే ♦ దనినెదరో త
 న్మనుజులకు సదన్వయమును
 ఘనతర లోకముల నొసగి ♦ కాతుముకరుణాకా.
- క. ఇది యెల్లవృష్టి సస్థితి
 నొదవక యుండినను విర ♦ లోవర్ణింతు ర్మయె
 ట్లుదయించును భాస్కరుడని
 త్రిదశులు దారిట్లు బల్కి ♦ ర్మనోవృద్ధితో
- క. జన్మము లుత్పన్నములె
 న్నన్నరులును మనము కీడు ♦ నకా భూరసేద ము
 చున్న యెడగాంచి సురలకు
 నన్నలువే వచించె నెట్టెనెలని జీయదాతికతి.
- క. వినుడి తేజము తేజుడి
 బుశ్శాశక్తులను తనముఃశాతిని ♦ జ్ఞానముల గా
 వున ననిమిషులారవిక
 ర్తనానుదయ విదింపతివ్రాతా న్మహామయచేకా.
- క. మనుజులకును మోక్షును
 య్యున్నవధయము నొందకున్న ♦ నికుమగు నటు గా
 వున నతిభార్య నవసూ
 యనగిగుణాయమ పతివ్ర ♦ తా గ్రణిగానకా.
- క. ఆయమ బ్రహ్మగాగ్గా జే
 యుకు మోక్షార్థమవుడ ♦ జేయుననిన వ

ల్లేయని సురలక్రి ముని
 పేయసిగని వేడుకొనిరి ♦ బ్రీతి దలిర్పక.

చ. అమరులు వేకుకొన్న నపు ♦ డక్రిమహాముని భార్య సుప్రసా
 దమహితయై భవద్ధితము ♦ తప్పక జేసెద జెప్పమన్న పూ
 ర్వమువలె రాత్రీయుంబవలు ♦ వచ్చుచు బోవుచు నుండునట్లుజే
 యుమనుడు సాధ్వీయిట్లనియె ♦ నోసురలార వినుండు జెప్పెదక.

మ. సతిమాహాత్మ్యమనల్ప మెట్టులగునో ♦ సాధ్వీ ప్రదంబరా
 నతినమ్మానితజేసి నేపవలురా ♦ నధిఁచి గావించునే
 స్థితిమున్నుండె నహద్విశాగతులు త ♦ ద్రీతిక దగకజేతు త
 త్పిపంచత్వము బాపి జీవితనిగా ♦ బాటించునంచుక వడిక.

చ. అని యిటుబల్కి సాధ్వీ సుర ♦ లందరు రాసతి భవ్యమందిరం
 బునకు జటాలునక జని వి ♦ భుక పరిచర్యల దన్నుచున్న సా
 ధ్వీని గని క్షేమమూసె స ♦ తీ నిజధర్మము భర్తృధర్మముక
 దనరును గాదె విఘ్నములు ♦ దాకక యుండును గాదె సుందరీ

వ. అని మరియు నయ్యనసూయాదేవి కాశికపత్ని కిట్లనియె

క. పతిమోముగాంచి నప్పుడు
 మతిముదమును గాంతుగాదె ♦ మాన్యతచే దే
 వతలందరి కంటెను నీ
 పతి నెక్కుడుగాగ దలతె ♦ భవ్యచరిత్రా.

సీ. భర్తృశుశ్రాషణ ♦ సరతచే నాకు మ
 హాఫలం బిటుల సం ♦ ప్రివైమయ్యె
 నంగన సర్వకా ♦ మ్య ఫలంబు సిద్ధిమ
 సుపథమకా భర్తృ శు ♦ శ్రాషణవలన
 పంచణములు దీర్చ ♦ బడవలె నరునిచే
 నాత్మనన్దోచిత ♦ మయిన ధర్మ

ముననె | గూర్పగవలె ♦ ధనసంచయంబు నా
 ధనమును సత్పాత్ర ♦ ముననె వ్యయము

గీ. సలువలయు శక్తి ♦ కొలదిగ సత్తపో
 దానధర్మశౌచ ♦ దయలు నాజ్ఞ
 వంబు గలిగినియతి ♦ వర్తింపవలె నిక
 వినుము చెప్పెదను వివేకమలర.

సీ. శాస్త్రనిర్దిష్ట ప్రశస్త కర్మములను
 రాగవిద్వేష వ ♦ జ్ఞానముగాగ
 దన శక్తికొలది శ్రద్ధాపురస్కృతిగాగ
 ప్రతిదిన మాచరిం ♦ పంగవలయు
 వినునరుల్ నిజజాతి విహితలోకముల బ్రా
 జాపత్యమఖముల ♦ జాలక్లేశ
 ములబొందు దురుశ్రమం ♦ బున నిటు బురుషుల
 చేత గవ్వమున నా ♦ జ్ఞాంపబడిన

గీ. సకల పుణ్యంబులందును ♦ సగము వనిత
 లొందుదురు పతిశుశ్రూష ♦ యొప్పజేసి
 శ్రాద్ధముపవాసములు వేర ♦ జన్మములును
 లేక వసియింతురీప్సిత ♦ లోకములను.

క. సతి యటుల గాన నీవా
 బతిశుశ్రూషణమునందు ♦ బరతగలిగి స
 మృతివర్తింతువుగాదే
 పతియే పరమ గతి గాన ♦ భామల కెల్లఁ.

క. సురలకు బితౌదులకుఁ
 పురుషుం డొనరించు నట్టి ♦ పూజాదులలో
 పరశుశ్రూషణ సతి త
 త్పరత ననన్యాత్మయైన ♦ దాసగము గొనుఁ.

సీ. అనసూయ పల్కు ల • త్యాదరంబున విని
 నంభావనము జేసి • సాధ్య తనిసి
 యత్రిపత్నికి నిట్టు • ల్లనియె నో ప్రకృతి క
 ల్యాజి నీవిప్పు డి • ట్లని వచ్చిచి
 నాశ్రద్ధ వృద్ధి నొండగ జేసితివి గాన
 జన్మంబు నాకిప్పుడు • సఫలమయ్యె
 ధన్యనై తిని దేవ • తలపీఠికాస్పద
 నై తిని నారుల • కరసి జూడ

ఆ, వె. బతి సమానమైత • గత్తి లేదు తత్ప్రీతి
 యుభయలోక గతికి • నుపచరించు
 బతి ప్రసాదముననై • బడయు కీర్తి సుఖంబు
 నిత శక్తిచైవమిత్తి • యెప్పుక్కడబదు.

గీ. ఆర్య యామివనికి • నై యిందూ షచ్చిత్తో
 చలంకు మి క మహాను • భాపురాల
 భర్తవలన్లక్ష్యండ్డో • సేవతి నావలననా
 జేయవలయు దాని • జెప్పమనిన

వ. అనసూయ స్వామిక ఫత్తి కిట్లనియె

సీ. వీరె యిందాది బృం • ధారకుల్ ననుగాంచి
 వగచిరి భువదీయ • వాగవాస్త
 సత్కర్మ దివరాత్రి • స్థన్ని రూపణులై
 పూర్వరీతి మఖండముగ నహర్ని
 శాదిదశా శ్చిన్తి • యాచించి రేనుత
 దధణమై యిచటికి • నరుగుదెంచి
 నినుగాంచితిని విను • నీరజలోచన
 వవలులేకున్నను • బహులయాగ

ఆ, వె. కర్మములు నశించె • కర్మవిచ్చిత్తిచే
 దేవతలకు పుష్ట్య • భావమయ్యె

దినము లేనినాడె • దెగు నన్నికర్మము
లందుచే ననగ్రహంబు బొడము.

క. దానక జగము నశించుక
గానక సత్యమున నీ జ • గంబును విపదం
భోనిధి సముద్ధరింపగ
బూని యుదయ మొంద జేయుము దవికారణక.

వ. అనిన నా బ్రాహ్మణి యిట్లనియె.

గీ. విను మహాభాగ మాండవ్య • ముని శసించె
సవిత్ర యుదయింప నాభర్త • సమమునట్లు
లేమిసేయుదు ననిన న • య్యింతి బలికె
సాధ్యి విను మేను బల్కెద • సత్యముగను.

క. ఆముని వచనముచే న్ని
భూమిఃసురు డేమియెన్నె పూర్వమునలె నీ
స్వామి శరీరము కోమల
మై మెరయగజేతు నమ్ము • ముగన వినుమా.

క. పతిదేశతల మహాత్వము
సతతంబైభివంధ్య మగుట • సన్మావింతుక
మతిదలపు మనిన కాశికు
సతిగా నిమ్ములులె తునుచు • సమ్మతి బడియె

క. అనసూయ సదఘ్నాంజలి
గొని పదిదిశ్శ్లోక్కైవ • ఘోరమగు నిశ
న్వి నియతయై సూర్యుని ర
మ్మని పిలిచెను దక్షణంబ • మార్తాండుండుక

గీ. పుల్లపద్మారుణారుణ • పూర్ణమండ
లంబు దనరగను దయాచ • లంబు నెక్కె

నంతలోననె కాశికు ♦ డవగతాను

డగుచు బడియెను భూస్పృష ♦ మంచు నంత.

ఉ. ఆతని పత్ని నాని తను ♦ ఎల్లన బట్టి ధరింప నత్తరి
 డానెనె స్వేదనముచు ♦ కంఠమున మోలుచు నానెను
 జూతువుగాక భ్రష్టముగా ♦ జూడు మటంచును నత్రి భార్యవి
 ఖ్యాత చరిత్ర సాధ్య మహి ♦ మాతేశయం బలరంగ నిట్లనెన్.

సీ. భర్తృశుశ్రోషచే ♦ బ్రాహ్మణా తపము నా

కించుకంతైన వ ♦ డించెనేని

భర్తతో సరిగాగ ♦ పరపూరుషుని యెట్టి

చోటనైనను మది ♦ జూడనేని

మహానీయు రూపవా ♦ జ్ఞాధుర్యములచేత

నొరునితో బతిభేద ♦ మరయనేని

భర్తతో ననుమైన ♦ పరదైవతము నొండు

వెతనిదనైన భా ♦ వించనేని

తే.గీ. యట్టి నా సత్యమున నిష్ఠా ♦ డిట్టి విప్రు

డఖల రోగములను బాసి ♦ యశావనంబు

దనర జీవితమును బొంది ♦ దారయుక్తు

డగుచు నుండెడుగాత నూ ♦ రబ్రములను.

క. మనమున వాక్కున కర్మం

బున పతిశుశ్రోషయం దె ♦ పును నున్యక్తిక

దనరితినేని నిరామయు

డునుయువయై ద్విజుకు బ్రతికె ♦ డు నేనులరంగన్.

క. అని యిటు లననూయ వచిం

చిన విప్రుడు లేచె మరల ♦ జీవితముడై జ

వ్వనము నిరోగతయున్ దగ

తనుకాంతుల వేళ్ళపెలుగ ♦ దగ దేవుడనన్.

- గీ. పుష్పవృష్టి గురిసె ♦ భోరున దేవదుం
దుభులు మోసె ముదము ♦ తొంగలింప
సఖిల సురలు నిట్టు ♦ అని రససూయతో
నాము లిస్తు నేమి ♦ నాతో చెపుచూ.
- గీ. వినుము కల్యాణి జేసితి ♦ విబుధకార్య
మధిక దుష్కర్మ మటుగాన ♦ నమరులెల్ల
వరదులైరి నీ మదినున్న ♦ వాంఛితంబు
దీర నడుగు మనంగ నా ♦ ధ్యాయు వచించె.
- క. కమలభవుడు మొదలగు నీ
యమరులు నాపై బ్రసన్ను ♦ లై రేని సురో
త్తమలార వరము గొన న
హామైన దాననయి నట్టు ♦ లరసితిరేనికా.
- గీ. బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరుల్ ♦ పరమ కృపను
బుత్తులై నాకు గ్రమమున ♦ బుట్టవలయు
సతియుతంబుగ యోగంబు ♦ బడసి క్షేత్ర
ముక్తి గనగా వలయునని ♦ ముదిత బలుక.
- క. సురలెల్ల తేనమ స్త్వని
పరమామోదమున నత్త ♦ పస్విని నధికా
దరమున కొనియాడుచు నా
హరిహర కమలాసనాదు ♦ లరిగిరి దివికికా.

67. తల్లిదండ్రులయెడ నడువవలసిన విధి విషయము.

- సీ. అరయు నాచార్యుండు ♦ పరతత్వరూపంబు
దండ్రి దలంపగ ♦ ధాతరూపు
రూపింప భ్రాతృమ ♦ రుత్పతి రూపంబు
తెలియంగ తల్లి భూ ♦ దేవీరూపు

భగిని దయారూపు ♦ భానంబు ధర్మ స్వ
 రూపంబు దానధి ♦ రూపు మొగల
 నభ్యాగతుడు మున్న ♦ యగ్ని దేవుని రూపు
 సర్వభూతములు కే ♦ శవునిరూపు

తే, గీ. గాన తండ్రి వేగ ♦ గడు నార్తులకు పితృ
 జనులమైన మమ్ము ♦ జల్లజూచి
 పరభయంబు వాపి ♦ నిరుపమంబగు తపో
 మహిమచేత మెరసి ♦ మనువుమయ్య.

సీ. జననుత వీగు నా ♦ జననియు జనకుండు
 జువ్వె వీరలకు భు ♦ శూరిష జేసి
 ఇట్టి పరిజ్ఞాన ♦ జేను బ్రాపించితి
 నమ్ముల బూజితు ♦ రథి వెల్ల
 వారును నొప్పు దై ♦ వంబును నొల్లకీ
 వృద్ధులు నావాలి ♦ వేల్పులనుచు
 గమనీయఫల్లపుష్ప ♦ గంధ భూషణ నస్తు
 ములు మనోహర భక్త్య ♦ భోజ్యములను

తే, గీ. వీరి కెవుడు బ్రవేదింతు ♦ వేడ్క బ్రాత
 దార సహితుండనై నియ ♦ తముగ శేవ
 యోచింతును నేడముల్ ♦ యజ్ఞములును
 ప్రతిములును వీర నాకొను ♦ ప్రతిము దృఢము.
 ధర్మవ్యాధుడు కౌశికునకు చెప్పట. (భారతము.)

గీ. గురువు లందరిలో నైదు ♦ గురు విశేష
 పూజ్యులందును ముగ్గురి ♦ పూజ్యతములు
 వారిలో మాతృపూజన ♦ ర్వంబుకంటె
 సంతకంటెను దైవత ♦ మన్యమేది. (కూర్మపురాము)

గీ. తల్లితో తుల్యమైనట్టి ♦ దైవమేది
 తండ్రికంటెను గురుడిక ♦ ధాత్రీ గలడె
 వారలకు దగు నత్తుప ♦ కారమెన్న
 నొకటి గలగన వశమె యే ♦ మున్నదింక.

క. మాతాపితాపరాయణు

లై తనరు మహానుభావు ♦ లశ్రమమున గో
 పైత్యమహాసురగంధ
 ర్వాతతలోకములు గన న ♦ మర్దులు చెలియా.

చ. మునుకొని తండ్రి యాజ్ఞ దలఁమోచి నిజోచిత కృత్యమేమి పం
 చిన దన శక్తిచేత నెడ ♦ సేయక చేయుట పుండరీకలో
 చన పదసేవ చేయుట ప్ర ♦ జాపరిపాలనశాలి యౌటయున్
 జననుతుడై సుతుండ పర ♦ చర్య లొనర్చుట చువ్వె పుత్రకా.

చ. అన విని రాముడిట్లనియె ♦ నార్యజనోత్తమ పుత్రలబ్ధికై
 పనిగొని తల్లిదండ్రి పడు ♦ పాటులకుం బ్రతిసేయనొనె యిం
 పున దలజూచి నీళ్లు కడు ♦ పుం గని యన్నము పోశిపెట్టి యొ
 డను జడిగాలి బోతురు దిఁనంబును వారలతుల్యులే యొరుల్
 (ఆంధ్ర)వాల్మీక రామాయణము.)

క. తనుదాను గాచుకొన జా

లని దశ నేమటక యెపుడు ♦ లాలించుచు వ
 ర్ధన మొనరింతురు సత్ప్రియ
 మును బల్కుదురయ్య వారు ♦ ముచ్చట మీఱఁ.

ఆంధ్రవాల్మీక రామాయణము. శ్రీరాములు వసిష్ఠునితో చెప్పట.

వ. మనుష్యునకు తల్లిదండ్రి ఆచార్యుడు వీరలే ముఖ్యము
 లగు దైవములగుదురు. శరీరమును కలుగ జేయుటచేతను సన్మార్గ
 మును బోధించుటచేతను ఆమువ్వులే ముఖ్యులగుదురు. ఏకాలమందు
 ను వారిని పూజింపవలయును. వారు చెప్పినరీతిగా నడువవలయును.

తల్లిదండ్రుల పూజించు వానికి దేవబ్రాహ్మణ పూజయు పుణ్యస్థల యాత్రయు తీర్థయాత్ర మొదలయిన వానిని చేయకున్నను చేసిన ఫలమిచ్చును. సమస్తస్థాప విమోచకుడగును. (గరుడ. 11 వ అ.)

క. చెల్లుబడి గలిగి యెవ్వడు
 తల్లికి దండ్రులకిని దేహా ♦ ధనములు వృత్తుల్
 చెల్లింపడట్టి కష్టుడు
 స్రులదుడమీవ నాత్మ ♦ పలలాశి యగున్.

తా. ఏమనుజుడు తనకు సాధ్యమైనంతవరకు తల్లి దండ్రులను బోషింపబో అట్టిమనుజుడు మరణించి యములోకమునకు బోయినపుడు నాతనితో యముడిట్లనును. నీ దేహమునకు కారణులగు తల్లిదండ్రుల సీవిహలోకంబున బోషించలేదు గాన నీ కిచ్చట దినుట కేమియును లేదు నీ దేహవయనములను గోసికొని వాటిని భక్షింపవలయునని యముడు జెప్పనని శాస్త్రములలో జెప్పి యున్నది. గాన ఆ స్తికమతావలంబకు లువారు తల్లిదండ్రుల బోషింపవలయును.

68. అన్నదమ్ముల విషయములో నడువవలసిన ధర్మము.

క. విను భక్తియు వెరవు గలిగి
 యనుజన్ములు పెద్దవాని ♦ నారాధింపన్
 జనవర యతండు దమ్ముల
 గొనియాడన్ సిరికి బట్ట ♦ గుమరుజ్జ్వలులై.

క. అనుజుడొకడు వెంగలియై
 నను దప్పెడు గాని పెద్ద ♦ నకు గార్వ జ్ఞా
 న నిరూఢి లేక తక్కిన
 యనుజన్ములు సిక్కువడుడు ♦ రవనీనాథా.

చ. జనవర యన్నదమ్ములు ప్ర ♦ సన్నమతిన్ గలకల్మి పంచీకు
 డ్చిన వినుతిండు లోకమును శ్రీయు బొరింబొరిపెపునొందు లో

భనిరతి పెద్దకాసపడి ♦ పాడితొరంగిన బ్రాణగొడ్డపుం
బనులగు నవ్విధంబు మన ♦ పడ్డదిగాదె జగం బెరుంగగఁ.

తే.గీ. తండ్రి పిమ్మట నన్నయ ♦ తండ్రి పిన్న
వారలకు నెల్ల నాతని ♦ వనిత తల్లి
తల్లికడ చన్ననని చెప్పి ♦ తాత మరియు
మనుమనికి నిట్టులను నభి ♦ మన్యుపౌత్రీ.

క. మానవనాయక యగ్రజు
డైనను ననుజన్ముడేని ♦ నన్యాయంబుఁ
బూని సహౌదరులకు గీ
డైన నతడు దగఱ్ఱుడందు ♦ రవనీ పతికిఁ.

—ఇ—

69. దేవతల కిచ్చు హవిస్సుల ఫలిత విషయము.
(పూర్వంజేయ పురాణము.)

—ఇ—

సీ. వసుధ నరుల్ హవి ♦ ర్వషణంబుచే నూర్ధ్వ
వర్షులొదురు జల ♦ వర్షమునను
మన మధోవర్షుల ♦ మనబడుదుము నిత్య
నై మి త్తికములనే ♦ నరులు మనకు
సంతుష్టి జేసెడు ♦ జన్మంబులను మాని
వారె భుజింతురొ ♦ వారి దుష్ట
బుద్ధుల నాశంబు ♦ బొందింప క్షి తిజలా
నలవాయువుల నతి ♦ కలుషములుగ

గీ. జేసి దోషంబులను గల్గి ♦ జేతుమంత
మనుజులొద్ద తోయాదు ♦ లనుభవించు
రందునను మృత్యు హేతువు ♦ లగు నుపద్ర
వంబులను బొందెదరు స్వపా ♦ పంబువలన.

క. మనలకా హవ్యంబులచే
 దనిపి యెవరు శేషముననె ♦ దనిసెదరో త
 న్మనుజులకు సదన్వయమును
 ఘనతర లోకముల నొసగి ♦ కాతుము కరుణా.

70. నాలుగు వర్ణముల ధర్మములను గురించిన వివరము.

క. దమమును శౌచము దపమును
 శమమును మూర్ధవము గృహయు ♦ సత్యజ్ఞాన
 క్షమలును హరి భక్తియు హా
 ర్షము నివలక్షణము లగ్ర ♦ జాతికి నధిపా.
 (సప్తమ స్కంధము)

ఉ. శౌర్యము దానశీలము బ్రహ్మసాదము నాత్మజయంబు దేజముకా
 ధైర్యము దేవభక్తియును ♦ ధర్మము సర్థము గామముకా బుధా
 చార్యముకుండ సేవలును ♦ సత్కృత్యుకా బరితోషణంబు స
 ద్విర్యము రక్షణంబు పృథి ♦ వీవరశేఖర రాజచిహ్నముల్.

క. ధర్మార్థకామ పాంశయు
 నిర్మల గురుదేవ విప్ర ♦ నివహార్చనముల్
 నిర్మద భావము ప్రమదము
 కర్మకరత్వములు వైశ్య ♦ జన లక్షణముల్.

ఉ. స్త్రీయము లేని వృత్తియు శుచిత్వము సన్నతియుకా నిశేషుల
 న్యాయలు లేక డాయుటయుమంత్రము చెప్పక పంచయజ్ఞముల్
 సేయుటయు స్థగామరుల ♦ సేవయు గోవుల రక్షణంబు స
 న్యాయములేమియుకామనుజునాధయెరుంగుముశూద్రధర్మముల్

తే. ఎట్టి వర్ణాశ్రమంబుల ♦ నెట్టి ధర్మ
 వితతి శాస్త్రోక్తమైయుండు ♦ విడువ కెప్పుడు

నియతి దాని సనుష్ఠించు ♦ నిపుణముతులు
దక్క నొగులచ్యుతు భజిగప ♦ నగరు సుంత.

గీ. స్వకులవృత్తిని జీవించ ♦ శక్తుకము
సన్యధగ్మంబు పూనుట ♦ నగును వృత్తి
సంకరంబిది గావున ♦ సకల జనులు
గడగి నిజవృత్తి వదలక ♦ నడువవలయు.

(విష్ణుపురాణము.)

—ॐ—

71. చతురాశ్రమముల విషయము. (అశ్వమేధపర్వము.)

—ॐ—

సీ. గురునకు బ్రయహిత ♦ కరుడయి వేదాధ్య
యన మొనరించుచు ♦ నశనమముల
బిక్ష నొనర్చుచు ♦ బిల్వపలాశ దం
డములలో నొకటి ఛా ♦ ర్యముగ జేసి
న్నానశీలును బ్రహ్మ ♦ చర్యపరుండును
నియతేంద్రియుండును ♦ నిత్యశుచియు
యజ్ఞోపవీతియు ♦ నబహుభాషియు మేఖ
లాధ్యండు నైశయ ♦ నాసన ప్ర

గీ. చార విధములు సముచితా ♦ చరితములుగ
సత్యధర్మ నిరూఢుడై ♦ శాంతి గలిగి
వేల్మియిరుప్పొద్దు నడవుచు ♦ గల్మషంపు
బనుల కొలయక వర్తించు ♦ బ్రహ్మచారి.

సీ. అహాసకార స ♦ మావ ర్తనుండయి
నిజదార నిరతుండు ♦ నిమల ప్ర
చారుండు వంచయ ♦ జ్ఞపరుండు నతిధిశి
ప్రాశీయు శుక్ల వ ♦ స్త్రాన్వితుండు

శక్త్యను గుణదాన ♦ శాలియు నచపలేం
 ద్రియుడును శుచియు మై ♦ త్రిపరుడును
 స్వాధ్యాయశీలుండు ♦ సద్వృత నిష్ఠుండు
 నై యజనంబు న ♦ ధ్యాపనంబు

గీ. శక్యమయిన సల్పి ♦ క్షమగల్గి సత్ప్రీతి
 గ్రహమొనర్చి మిత్రు ♦ లహితులనక
 మాటకార్యమునను ♦ మధ్యస్థుడై గృహ
 స్తుండు నడచు దురిత ♦ దూరు డగుచు.

సీ. గ్రామంబు దొఱగి య ♦ రణ్య స్థలంబున
 బణణశాలావాస ♦ పరత నొంది
 న్నానతంత్రము రెండు ♦ సంధ్యల నడుపుచు
 బ్రహ్మచర్య వ్రత ♦ భాషియగుచు
 బూరింబులు ఫలం ♦ బులు మూలములు శాకి
 సముదయంబును సశ ♦ నముగ గొనుచు
 నజినంబునల్కల ♦ మంబరంబుగ గొని
 శయన కృత్యంబు భూ ♦ స్థలి నొనర్చి

గీ. యతిధులకు నెడమిచ్చి యా ♦ హారములను
 భక్తినాత్మీయుములలోన ♦ బాచివెట్టి
 యధ్యయన హోమశీలుడై ♦ యన్ని యింద్రి
 యముల గెలచి వానస్రస్థు ♦ డతిశయిల్లు.

సీ. సర్వభూతదయాను ♦ మంగంబు గలిగి యు
 తీత వస్తువుల చిం ♦ తింపకెదన
 నాగతంబులమీద ♦ నాశసేచుక వర్త
 మాసలబ్ధము లుపే ♦ క్షానియాధి
 గూచుచు దములను ♦ గూచుమొట్టల్ల యి
 వ్రయములలోనికి ♦ దిగిచికొనుచు

సముచితకాల భి ♦ ఊచర్య దొరకొన్న
యంతన నిజదేహ ♦ మాత్ర నడపి

గీ. గాసమాచ్ఛానసంబు ద ♦ క్కంగ నెవ్వ
డధి నెయ్యది యిచ్చిన ♦ నందనేక
వారభోజ యగుచు నను ♦ స్కార సఖ్య
మతి నిరాకృతి రహితుడై ♦ యతి వెలుగు.

క. అనసూయయు నకోధం
బును దమమును బ్రహ్మచర్య ♦ మును ఋజు భావం
బును సత్యబు న్నైశున
ము నహింసయు జూవె యతికి ♦ ముఖ్య వ్రతముల్.

గీ. వృక్షమూల నదీతీర ♦ విజననిలయ
వివినగిరి గుహా నిత్య వి ♦ విక్తశేవ
నదసవాశియై కొటిల్య ♦ సాధ్యనస్తు
సంచయనము లుడిగి యతి ♦ సంచరించు.

క. తనమేలు ప్రకాశింపక
తనుగనుగొనునట్టి జనులు ♦ దాసీనతమై
నునికికిదగియెఱు చందం
బున వర్తించు యతి సర్వ ♦ ముక్తత నొందున్.
అశ్వమేధపర్వము. (అన్యక్తనామ తత్వనిరూపణములో.)

72. ఆశ్రమములలో శ్రేష్ఠము. (కర్మయోగ శాస్త్రములో.)

వ. బౌధాయనాపస్తంబులు గృహస్థాశ్రమమె ముఖ్యమైన దని
యు దానిచే నమృతత్వము ప్రాప్తియగుననియు స్పష్టముగ నిధి
చిరి. బౌధాయన సూత్రమున “జాయమానోవై బ్రాహ్మణ్యక్రిభి
ర్పణవాజాయతే” ప్రతి బ్రాహ్మణుడును జన్మ మొదలుకొని

మూడు ఋణములను తన ఏవువై వైచుకొని వచ్చినాడు అనునది మొదలుగాగల తైత్తిరీయ సంహితయందున్న వచనములను మొదల చెప్పి యనంతర మీ ఋణముల దీర్చుకొనుట కొరకు యజ్ఞయాగాది పూర్వకముగ గృహస్థాశ్రమము నాశ్రయించు మనుజుడు బ్రహ్మలోకము నొందుచున్నాడనియు బ్రహ్మచర్యముగాని సన్యాసము నుగాని ప్రశంసించు మనుజులు దుమ్ములో గలసిపోదురనియు జెప్పబడినది.

(పౌ ౨, ౬, ౧౧, 33 మరియు 34) మరియు సౌపస్తంబ సూత్రమందును నవి యటులే విధింపబడి యున్నది. (ఆప ౨, ౯, ౨౪, ౮) ఈ రెండు ధర్మ సూత్రములలోను సన్యాసాశ్రమము వర్ణింపబడక పోలేదు. దానిని వర్ణించినను గృహస్థాశ్రమము యొక్క మాహాత్మ్య మధికమైనదని చెప్పబడినది. దీనివలనను విశేషముగ మనుస్మృతియందును కర్మయోగమునకు “వైదిక” మని విశేషణ మిచ్చుటచేతను కర్మత్యాగాను రూపమగు సన్యాసాశ్రమముకంటె నిష్కామకర్మయోగమైన గృహస్థాశ్రమము మనుస్మృతి యొక్క కాలము కంటెను ప్రాచీనమని తెలియుచున్నది. మరియు, కలియుగమందు సన్యాసాశ్రమము నిషేధింపబడినది.

73. రాజుయొక్కయు ప్రజలయొక్కయు అన్యోన్య ధర్మము.

క. రాజునకు ప్రజశరీరము
 రాజు ప్రజకు నాత్మగౌన ♦ రాజును ప్రజయుక్
 తాజోత్తమ యన్యోన్య వి
 రాజితులై యుండవలయు ♦ రక్షార్చనలక్. భారతము.

క. తనవారు పెద్దసేయని
 మనుజేశుని రాష్ట్రజనులు ♦ మదిని సరకు గా

గొనరది భూవ్రజకొప్పదు

విను కావున బతికి ప్రజలు ♦ వెఱచుట యొప్పుకా.

చ. అతడును మందహాస సహి ♦ తాలపనంబును సత్యభాషణ
 వ్రతమును సంవిభాగ నిర ♦ వద్యతయుకా సమభావముకా గృత
 జ్ఞతయు జితేంద్రియత్వము బ్ర ♦ సావ ఫలంబును గల్గి భూమికిం
 బిత్తసముచై విరోధి జన ♦ భీషణ సారతనొప్ప బెంపగుకా.
 (శాంతి పర్వము. రాష్ట్రప్రసనులకు అర్హధర్మము చెప్పుటలో.)

వ. అంగీరస భాగవానులగు పెద్ద లిట్లని చెప్పిరి. శ్రోత్రోత్వ
 క్షత్రుజిహ్వోహూణంబులును వాక్పాణిపాదపాయూపస్థలును కశ్చేం
 ద్రియంబులును మనంబునుం గూడ జయించి కామజంబులగు నక్ష
 మ్యగయాస్త్రీపానాధాదూషణంబులను గోధజంబులగు వాక్పాదు
 ప్యదండపారుష్యంబులను సప్తవ్యసనంబులం దగులక దుర్మంతుల
 కుటిల వాక్యంబులకు లోనుగాక యవిక్రమ క్రమజ్ఞులైన యమాత్యు
 లతో దేవమానుష చింతనంబు చేయుచు యశుభనిరాసంబును
 శుభాపాదసంబును నొనర్చుచు బ్రజలం బాలించు భూవతి యుభయ
 లోకసిద్ధులం బొందు.

(శాంతి. బృహస్పతి వసుమనస్సను రాజునకు చెప్పు రాజనీతిలో.)

గీ. ప్రజల నారస పుత్రుల ♦ పగిది బోచు
 చును సమస్తాధ్వరముల వి ♦ శుద్ధవతిని
 పూర్ణ దక్షిణ లిచ్చి య ♦ పూర్వ రీతి
 జేసె ఋత్విక్పురోహిత ♦ చిత్తశత.

(మార్కండేయము. మరుత్తు చరిత్రలో.)

74. కృతఘ్నత విషయము.

1. మేలు చేసిన వాని కపకారము చేయుట.

2. మేలు చేయుచుండు తరినే అపకారము చేయుటయు కృతఘ్నత యనబడును.

(భారతము. నాళీజంఘుని ఛరిత్ర చెప్పటలో.)

వ. నైమిశారణ్యంబున నాళీజంఘుండను నొక బకంబొక వట వృక్షమును నాశ్రయించి యుండెను. అచటికొకనాడు ధనాశాపీడితుండగు నొక బ్రాహ్మణుండు రాగా నాబకంబతని జూచి గారవించి యతని మిత్తుండగు విరూపాక్షునిచే నతనికి కావలసిన ధనంబిప్పించె. అంత నా బ్రాహ్మణుండు నాళీజంఘుండను బకంబతనికి చేసిన మేలును మరచి నాళీజంఘుండు నిద్రబోయెడు సమయంబున నతనిజంపి తన్మాంసంబు భక్షించెను. తదుపరి నాళీజంఘుని మిత్తుండగు విరూపాక్షుం డీసంగతి తెలుసుకొని యా విప్రుని జంపించి యతని శరీరమును బారవేయగా నట్టి కృతఘ్నుని శరీరంబు శునకంబులు కూడ తిననొల్లవయ్యె.

క. వెడకండ నెత్తుకొలుకం

బడద్రోచిన వచ్చి కుక్క ♦ పదుపు వెనుకకున్

జడిసె గబళింప నొల్లక

కడుపులు నక నక పడంగ ♦ గారవ ముఖ్యా.

వ. అని భీష్ముండు.

క. విను మది యట్టిద కుక్కలు

దినగా రోయును గృతఘ్ను ♦ దేహము మాంసం

బని చెప్ప నాగమంబులు

మనుజేశ్వర తెల్లమయ్యె ♦ మనకిచ్చోటన్.

అని పలికి వెండియు నిట్లనియె.

క. ఆరయ మిత్ర ద్రోహము

దాదుణమగు పాతకము కృతఘ్నుతకంబు

నైవారముగొని విడువవలయు

న్నారెండు దెలుగుల పాతకంబు ♦ నాపులనై నన్.

75. ముఖ్యమైన యజ్ఞములు.

చ. వినుము ప్రభూతదానములు ♦ విశ్రుత యజ్ఞములు సధర్మతా
 వినుతికి నెక్కజాలవు వి ♦ వేకనిధి పరిశుద్ధశోభితా
 జ్ఞానమున దెచ్చుకున్నది ది ♦ రంబగు వాత్రము నర్హకాలముకొ
 గని లఘువస్తువేసి నొస ♦ గంగడునుజ్వల ధర్మమారయకొ.

(అశ్వమేధ పర్వములో సక్తుప్రస్థుడనే బ్రాహ్మణుండు సకు
 టుంబముతో బ్రాహ్మణలోకమునకు బోవుటలో.)

క. విను పశుయజ్ఞము హంసన
 మనంతఫలదంబుగా ద ♦ హంకృతి సహితం
 బనఘా వాజ్ఞన సమయం
 బను యాగంబిచ్చు నవ్య ♦ యానందంబుకొ. (శా॥ప॥)

గీ. వివిధ సంకల్పయజ్ఞము ♦ ల్విడిచి యాత్మ
 యందు నిష్టమై నగ్ని స ♦ మాహితముగ
 జేసి నిస్సృహుడై విష్ణు ♦ చిత్తవృత్తి
 చేర్చువాడవ్యయస్థితి ♦ జెందనేర్చు. (అనుశాసనీకము.)

క. యజ్ఞంబులలోన తపో
 యజ్ఞంబు త్తమము దాని ♦ నాదరణమునం
 బ్రాహ్మణో త్తమ జేయుము స
 ర్వజ్ఞుడు వీ్రతుడగు శాంత ♦ రసమొప్పు జామీ.
 (అశ్వమేధపర్వము.)

గీ. పరము డీశ్వరుండు ♦ బ్రాహ్మణ ముఖమున
 నాహరించి తుష్టు ♦ డైన భంగి
 నగ్ని ముఖమునందు ♦ హవ్యరాసులు గొని
 యైన దుష్టినొంద ♦ డనఘు చరిత. (భాగవతము)

సీ. అమరాధిపతి తొల్లి ♦ యాగంబు సేయంగ

దొడగ మహాముని ♦ స్తోమములును
 సురసంఘములు గూడి ♦ కురుముఖ్య ఋత్విగ్ధ
 నముల నేర్పరచి సాం ♦ పమర వేది

గల్పించి తగ సగ్ని ♦ కార్యంబు నడపంగ
 నర్హులు పశునిచ ♦ యంబుదేర
 నమ్మును ల్లనుగొని ♦ యధిక దయార్థ్యంబు

లగు చిత్తములతోడ ♦ నమ్మహేమ్యి

గీ. నాననంబు జూచి ♦ యక్కట హింస ధ

ర్మంబుగాదు కృతయు ♦ గంబు సాచ్చె
 ననఘ వత్సరత్ర ♦ యము ప్రాతలయిన బీ

జంబు లిపుడు యజన ♦ సాధనములు. (అశ్వమేధపర్వము)

మరియు నగస్త్యులవారు హింస రహితంబుగా జన్మముచేసి
 నట్లు లున్నది. (అశ్వమేధం చివరను.)

శ్లో॥ శ్రేయాః ప్రవృత్తయోద్యజ్ఞాత్ | జ్ఞానయజ్ఞఃపరంతప
 సర్వం కర్మాఖిలంపార్థ | జ్ఞానేపరిసమాప్యతే || భగవద్గీత॥

తా. ద్రోవ్యమయమగు యజ్ఞము కంటె జ్ఞానము శ్రేష్ఠము.
 సమస్తమైన కర్మములు జ్ఞానముచేత పూర్తియగును.

(అశ్వమేధపర్వంబున.)

వ. ధర్మరాజుయొక్క అశ్వమేధయాగ సమయమున విస్త్ర
 యంబు జేయజాలునట్టిది యేమేని గలిగెనేని వినవలతునని యడిగిన
 యమ్మహీనాయకునకు వై శంపాయనుం డిట్లనియె.

క. అమ్మెయి బ్రభూత ధనలా

భమ్మున భూమి గల యట్టి ♦ బ్రాహ్మణు లెల్ల
 సమ్మోదమొంద హయమే

ధమ్ముజ్వలభంగి నొప్పె ♦ దత్సమయమునఁ.

గీ. అఖిల జనములు నన్నెఱు ♦ వొంద ధర్మ
 నందనుని మానసమున నా ♦ నంద మొలయ
 నతనిపై మకరంద ధా ♦ రాభిశోభి
 కుసుమ వర్షంబు పెల్లుగ ♦ గురసె నధిప.

వ: అట్టియెడ.

సీ. ఒక్కబిలంబున ♦ నుండి వెల్వడి యొక్క
 నకులంబు విజృంభ ♦ నంబు నడుమ
 నిలచి సక్తుప్రోసు ♦ నలఘు ధర్మంబు నే
 మియుబోలదీ యశ్వ ♦ మేధమనిన
 నవ్విప్రో లతి విన్న ♦ యంబాది యమ్ముంగి
 గన్గొని మంత్ర వ ♦ ర్తనము దంత్ర
 గమనికయును వివి ♦ ధములైన దానవి
 ధులు బహుళత్యాగ ♦ ములును లోక

గీ. సంస్తుతములయ్యె భక్తియు ♦ శ్రోద్ధయును బ్రీ
 యంబు వినయంబు సురము ని ♦ హ్వనూవ
 హిల్లజేసె నీవేటుట ♦ నిమ్మహాధ్వ
 రంబు గీడంటి చెప్పమ ♦ ప్రోస్ఫుటముగ.

వ. అనుటయు నన్నకులంబు వారల కిట్లనియె. కురుక్షేత్ర
 మున రోషకామనిరహితుండగు నొక మహాద్విజుండు ఉంఛవృత్తిచే
 దానును భార్యయు కొడుకును కోడలియు నలువురు జీవించుచుండ
 ననావృష్టిదోషమావహిల్లె. అట్టియెడ ఆహార మొనర జేసుకొను
 టకు కఠినమై చెల్లుచుండ నొక దినంబు నతిధి యొక్క ధరామరుం
 డరుగు దెంచిన ప్రియంబున వారెదుర్కొని బర్ణశాలాభ్యంతరమున
 కతని దోడుకొనిపోయి యాసనసునిగజేసె అడుగులు గడిగి ప్రీతియె
 సులారగ దద్దయు నెమ్మిబల్కి తనపాలి సక్తువు నొసంగిన దాని
 నతడు తృప్తిబొందకునికి యేమిట నితండు తృప్తుడగు నెట్లు నేయు
 మనాకో యను విచారంబు బొడమ దదీయ భార్య తడింగితంబూ

సింది యతనితోడ నాపాలి సత్తు నిచ్చెద నీ పురుషుని వృత్తిజేయు మీరనిన నతిడ్డినియె.

క. మృగములు బక్షులులోనుగ

దగు నాహారములు నెచ్చి * తమ క్రియలకు నిం

పుగ నిచ్చు నాకు గొనగా

దగునె ధనదోష్ట్యములున * ద్రవ్యము సాఫ్యే.

వ. అనిన విని ముచ్చువీర యతని వచనాబునంజూక్ష్మి నిలిపి

గీ. పతియ చుట్టులు బక్కంబు * బతియ చెలియు

బతియ పల్లిము పండ్లీము * బతియ గుగువు

బతియ వై నాలు గావున * నతినినని యె

నర్పుటయ మూకె ధర్మింబు * నాతికరయ.

న. అని తన కట్టనిచ్చిన ప్రియమ్మున నమ్ముచి యమ్ముహోద్విజు గైకొనుచు నతనిను ప్రీతివెక్కిని భూరిచినన్దొరతగ నుండిన నంతరాగము గనుగొని యుత్తపస్వి చింతనొందిన తదీయ తన యుగాను తనశానికేషు బెరిగి తనపాలి సత్తువు త్రాడికిజూపి యీ యతిధి తృప్తుగజేయు మనఘ దీనమనిన యెంత ప్రాయాబుచనినను జనకునకు సుతుగు బాబుడ మాకలిక బాలురు కర్గలమందురు గావున నిది యనుచితబనిన దనముగాను దండ్రి చిత్తంబు వెక్కినిన కృత్యంబొపరిచుట యర్హధర్మనుని విని యూకిని గాన యిట్టండి ఈ మహాత్మున కిచ్చి నన్ను గావుమనిన గొనుకు మాటల కమ్మహోత్ముండు ప్రీతుడై యీసత్తు వామతిధి కిచ్చినాబుమ్మకొనినను యాకలివొని తెఱగు దోచిన యమ్ముచి డెదంబు గుండునొంది నం గోడలు తదాకార ప్రకారంబు గనుగొని తన యుశంబయిన పిండి మాను మూదరికిందెచ్చి యిదియును నతిధికి నిండనిన నక్కట యాకట దగిలిన యాగకములు శిధిలంబులయిసవి నెప్పొట జాక జాలనిన నాలలన మీను ముఘుగుఘులకు మహిత కుకూ)షగాదె

హించి యతనితోడ నావాలి సక్తు నిచ్చెద నీ పురుషుని దృష్టిజేయు మీవనిన నతడిట్లనియె.

క. మృగములు బక్షులులోనుగ

దగు నాహారములు నెచ్చి ♦ తమ ప్రయలకు నిం

పుగ నిచ్చు నాకు గొనగా

దగునె ధవద్భోజ్యమున ♦ ద్రవ్యము సాధ్యే.

వ. అనిన విని యవ్వనిత యతని నదనాబునంజూడ్కి నిలిపి

గీ. పతియ చుట్టంబు బక్కంబు ♦ బతియ చెలియు

బతియ తల్లియు దండ్రుము ♦ బతియ గురువు

బతియ దైవంబు గావున ♦ నతనిచని యె

నర్చుటయ చూనె ధర్మంబు ♦ నాతికరయ.

న. అని తన సక్తునిచ్చిన ప్రయమున సమ్మని యమ్మహా ద్విజుం గైకొనుచున్న సతాకు ప్రీతివెక్కిని భుజించినన్లొరతగ నుండిన నంతరంగము గనుగొని యత్తపస్వి చింతనొందిన తదీయ తన యుండు తద్దళావిశ్లేషం బెరిగి తనవాలి సక్తువు తండ్రికిజూపి యీ యతిధి తృప్తివిజేయు నునఘ దీనియనిన యెంత ప్రాయాశుచనినను జనకునకు సుతుంకు బాలుండ నూకలికి బాలుకు కగ్గలమందుమరు గావున నిది యనుచితాబవిన దనముండు దండ్రు చిత్తంబునెక్కినిన కృత్యంబాచరించుట యర్హధర్మమని విని యుంకిని గాన యిట్టిండి ఈ మహాత్మున కిచ్చి నన్ను గావుమనిన గొనుకు మాటల కమ్మహాత్ముంకు వీక్షుండై యీసక్తు వా మతిధి కిచ్చినాబుమ్మకొనినచు యాకలివొని తెలుగు దోచిన యమ్మని డెందంబు గుమనొంది నం గోడలు తదాకార ప్రకారంబు గనుగొని తన యాశంబయిన మీడి మాకు మూదరికిదెచ్చి యిమ్మను నతిధికి నిండనిన వక్కట యాకట దగిలిన యాగకములు శిధిలంబులయివని నెప్పట జాక జాననిన వాటలన విజ్ఞాన ముక్కు పుకుకులకు మహార కుకూషగాదె

శ్రాణములు గంగములు గలిమి యనిన సంయమివరుడియ్యకొని
యతినికి నచ్చెలువ పాలి సక్తువు నిచ్చె.

ఉ ఇచ్చిన బీతి పుచ్చుకొని ♦ యింపెసలార భుజించి తృప్తిమై
నచ్చుపడంగ మెచ్చున ము ♦ ఖాంబురుహంబలరంగ నిట్లనుం
బొచ్చెములేక యయ్యతిధి ♦ భూరిగుణోత్తర నిన్న జూడగా
నచ్చితి నేను ధర్ముడ ధ ♦ వద్వ్రీతశీలత డూచి మెచ్చితిన్.

క. భక్తిము వినయము శ్రద్ధా
యుక్తిమునూ దాల్మితోడి ♦ యొప్పును గరుణా
సక్తియు నతిధులయెడ నను
రక్తిము నీయందు సుస్థి ♦ రత్వము బొందెన్.

క నీదానంబున విస్మితము
లై దెనని యక్షసిద్ధు ♦ లభివర్ణన మ
త్యావరమున జేసెవరిదె
రోదసి సమ్మర్దముగ న ♦ రుగుదెంచి దగన్.

క అని చూచి పల్కు నవసర
మున బర్జన్యండు గురిసె ♦ బుష్పాసారం
బనవద్యహృద్యనాదం
బుచ మ్రోసెను దేవమందు ♦ భులు గగనమునన్.

వ. అప్పుడయ్యతిధి వెండియు

క. నిను జూచువేడ్క నేడ్వరు
మును నుచంబు సమగ్ర ♦ ముగ గదిరెండు న
జ్జనకీర్తనీయ దివికిం
జనుదెమ్ము ప్రియాసుతన్ను ♦ నా సహితముగన్.

క. తగు ప్రియమున నకుటుంబం
లుగ దన సఖకీపురాక ♦ బుద్ధింగవి ప్ర

చాక్రిములు శంకములు గలిమి యనిన సంయమినకుడియ్యకొని
యాలనికి నచ్చెయన చాలి సక్తువు నిచ్చె.

౯. ఇచ్చిన బ్రీతి పుచ్చుకొని ♦ యిగవెసలార భవోదిత్యప్తిమై
సచ్చుపడంగ మెచ్చున ము ♦ ఘంబుకుహంబలరంగ నిట్లనగా
బొచ్చెములేక యయ్యతీధి ♦ భూరిగుణోత్త సన్న బూడగా
నచ్చిత నేను ధర్మపథ ♦ వశ్వోత్సోతి బూచి మచ్చితీక.

౧౦. భక్తియు వికయము శ్రీదా
యు కిమును దాబ్ధిహోడి ♦ యొప్పును గరుణా
సక్తియు నతిధులయెడ నను
రిక్తియు నీయాదు సుస్థి ♦ రత్వము బొందెక.

౧౧. సిదానలున విస్మయ
లై నైసతి యక్రస్థిమ ♦ లభినర్ణన మ
త్యానరమున జేసెనరిదె
నొక ముద్దముగ న ♦ రుగువెంచి దగక.

౧౨. అని చూపి పల్కు నవనర
మున బర్జన్యగుడు గురిసె ♦ బుచ్చాసారం
బనవద్యహ్యనాదం
బుస మోసెను దేవకుండు ♦ భులు గగనమునక.

౧౩. అప్పుకయ్యతీధి వెడియు.

౧౪. నిను జూచువేడ్క నేడ్వరు
మునుల మచంబుల సచుగ్ర ♦ ముగ గదిరెండు న
జ్జనకీర్తనీయ దివికిం
జనుదెమ్ము ప్రియాసుతన్ను ♦ హా సహితముగక.

౧౫. తగు ప్రియమున నకుటుంబం
బుగ దన సభాకీవురాక ♦ బుద్ధింగని బ్ర

పరిమళ ద్రవ్యములను జేయుట.

THE ART OF PERFUMERY.

అంశోభాషయం దిట్టి గ్రంథ మిదివరకు ప్రచురించబడి యుండునట్లును. ఇందు, పలువిధములగు పరిమళద్రవ్యములు, పుష్పపాఠములు, ఓకాళులు, అత్తెరులు, తిలినానెలు, తిరియోజ్యోతములు (Pomades), బల్బులయందుంచుకొనునట్టి సెటల్ వర్ణములు, ముప్పాఠముల మార్గములు, అగరు పత్తెలు, వజ్రాచూర్ణములు, పోచునొప్పులనుచూడవలయు, నెరసిన నెయ్యి కలకువేయు గులు మొదలగునవి సులభముగా తెలియఱు చేయు మార్గములు, విచ్చలముగా చేయవలగు వివరములు పబడినవి. మరియు, పరిమళకాకుల కుశలయోగముగ నున్న అనేకములగు యితర ప్రత్యేకయోగములు, ప్రతిబిందు మార్గములు గూడ యిందు పొందుబడుపబడినవి. ఈ గ్రంథమును పరిచి వానిను సులభముగా పరిమళద్రవ్యములను చేయవలయునట్లు వివరించుచున్నది. ప్రతి గ్రంథాలయముయందును కనుక ప్రతి ద్రవ్యక యుపకరణమును. డబ్బు 8 V. O. సైజులో 12 పొనుల కేర్రులకు వలె కాకితములపై సాగుగా ముద్రింపబడినది.

వలయువారు 0-8-0 మాత్రమే. విడుదలకావలయు 1-0-0 N. B. ఏ. పీ. ద్వారా పంపినచో 0-5-0 లు పోష్టు ఖర్చులగును.

వలయువారు 0-9-0 లు తెవాలా బిల్లులు పంపులు మంచివి. అట్టివారికి ప్రతులు బుక్కుపోష్టుద్వారా పంపబడును. రెండు ప్రతులకు తక్కువ ఏ. పీ. గా పంపబడనేరవు. కొలది ప్రతులు మాత్రమే ముద్రింపబడినవి. త్వరపడుడు.

వలయువారు :—మేనేజరు, శ్రీనైష్ఠవ ముద్రాక్షరశాల, వెంటపాడు, కృష్ణాజిల్లా.

శ్రీవైష్ణవ పత్రిక.

శ్రీవైష్ణవ మతిమానం వభిమానము కలవారును, ఆమత సిద్ధాంత రహస్యములను తెలియగోరువారును, ఆ మతము సభిష్పద్ధి నొందింప కుసూహాలులగువారును, ముఖ్యముగా సేవతీకకు చందా దారులగుట మంచిది. స్వరూపభారు లందరు శ్రీవైష్ణవ పత్రిక నాదరించుట యుక్తము కదా? ఇందు విశిష్టాద్వైత మత సిద్ధాంతములును, శ్రీవైష్ణవ ధర్మములును, పూర్వాచార్యుల దివ్యచరిత్రములు, వారి ప్రబంధములకు ఆంధ్రభాషాంతరీకరణములు, ప్రతిపద టీకాతాత్పర్యములును, శ్రీవైష్ణవ సంఘమునకు సంబంధించిన కాన్ఫరెన్సులు, సభలు, కార్యములు మొదలగు సనేకాపయుక్త విషయములు ముద్రింపబడును. ఇది మాసపత్రిక. న్యూస్ పేపరు కాదు. దీనియం దిదివరకు కొన్ని యమూల్య గ్రంథములు వెలువడినవి. కాగితముల కరప్రవలన చందాదారులకు వలసినన్ని ప్రతులే ముద్రింపబడుచున్నందున నితరుల కాగ్రంథములు సజిగా దొరకుట దుర్లభము. కావున స్వమతాభిమానులెల్లరను జాగుటేమక దీనిక చందాదారులగుట మంచిది.

చందా సఖి దు 1-5-0 లు మాత్రమే. వి. పి. భిష్ములు వేరు.

మేనేజరు :—శ్రీవైష్ణవ పత్రికాకార్యాలయము,

పెంట పాడు, కృష్ణాజిల్లా.

